

Ajokoiramies

54. VUOSIKERTA TAMMIKUU 1 • 2017

**TEEMANA JALOSTUS • KETTUKILPA
MAAOTTELU • VUOSIKOKOUSKUTSU**

Puheenjohtajan mietteitä

Koiramessut

Joulukuun Voittajanäyttelyssä Helsingissä oli noin 16.000 koiraa. Vierailijoita näyttelyssä kävi noin 34.000. Näin kuuluttaja julisti sunnuntai-iltana. Messuosastoamme oli ehostettu monien vuosien jälkeen. Lehdessämme on tästä juttua toisaalla.

Kiitokset mukana olleille julkaisutoimikunnan jäsenille ja muillekin, jotka olivat edustamassa järjestöämme. Osastolla oli vierailijoille näytillä molempina päivinä rotumme erinomaisia ja luonteeltaan loistavia koiria. Väkeä todella riitti. Toivotaan, että varsinkaan Rikun kantapäät eivät ole enää kovin leveänä. Me muut saimme hieman käydä tutustumassa messutunnelmaan.

Susilausuntomme

Kuten odottaa saattoi Metsästyskoirajärjestöjen lausunnot meni taas kuuroille korville. Kahtena kautena saadaan kaataa 53 + 53 sutta. Tuohon määrään kuuluu kaikki muutkin aiheutuneet, esim. kolarit ja poliisin myöntämät haittaluvat. Mikähän tilanne on parin vuoden kuluttua. Käsi-tykseni mukaan paljon huonompi kuin nyt.

Ja nyt kun metsästäjä- ja kennelväki ei usko näitä Luken ilmoittamia määriä, ryhtyy kaiken tämän soosin alullepanija Metsähallituksen erätalospäällikkö Jukka Bisi haukkumaan toisinajattelijoita solvaajiksi.

Mielestäni Bisi aloitti tämän solvaamisen ihan itse, kun hän ”Pehtoorikärkyjen” lavalla Peräseinäjoella n. 20 vuotta sitten (Susi-Life aikaan) Erävalakiat-tapahtumassa lausui: ”Kun kotikoira omalla pihalla vaikkapa kettingin päässä tapetaan suden toimesta, on se luonnollinen tapahtuma”.

Nämä susiasiat siis eivät ole ihan uusia. Suunnitelma näyttää toteutuvan täydellisesti. Nyt juuri palstat ovat täynnä, kun susia liikkuu nyt jo Vantaalla, Vihdissä ja Espoossa.

Ahmalausunto

Juuri nyt on meneillään ahmalausannon aika.

Asetusluonnoksessa seisoo, että kahdeksan (8) voitaisiin kaataa poronhoitoalueella.

Yhteispalaverissa Metsästyskoirajärjestöt päättivät, ettei lausuntoa tässä vaiheessa anneta.

Fb-kirjoitukset

Vaikka koekausi on kiivaimmillaan, kirjoittelut palstoilla ovat nyt tosi heikkoa tasoa. Juuri tänäänkin jouduttiin muutamia mm. henkilökoh- taisuuksiin meneviä kirjoituksia poistamaan. Kamalaa tehdä näin ja vielä suurinpiirtein aikuisille ihmisille. Ylläpitäjät ovat työssäkäyviä ihmisiä. Ei kai voida vaatia, että he yötä päivää lukevat näiden muutamien teoksia.

Ja jos jollakin sattuu olemaan ajava koira, niin tässäkin tapauksessa törkeydet pois. Toivon hartaasti, ettei palstaa tarvitsisi lopettaa.

Ylituomaritoiminta/koetoiminta

Viime aikoina on paljon aikaa mennyt turhanpäi- väisiin asioihin, jos näin voi sanoa.

Viime kauden lopulla erästä koetta siirrettiin holtittomasti. Asia meni Kennelliittoon saakka. Sieltä taisi tulla seuraamuksia asianomaiselle ken- nelpiirille.

Heti tämän kauden alussa aluekarsinnoissa yli-

tuomari sulki puhelimessa erään koiran kesken päivän. Ylituomari ei edes käynyt maastossa. Koira ei päässyt näin PM-kokeeseen. SAJ teki asiasta oikaisuvaatimuksen. Tällä hetkellä tilanne on se, että koiran lopputulos on laskettu ja se näkyy myös koiratietokannassa. Kennelliiton lopullinen päätös muista elementeistä puuttunee vielä. Kuvitelkaa omalle kohdalle, koiralta vietiin PM-kisapaikka mielivaltaisella tavalla.

Tällä hetkellä on menossa oikaisuvaatimusmenettely venäjänajokoirien SM-kokeesta. Käsittely on kesken.

Naisten Kilvasta Keski- Suomen kennelpiiri on omalta osaltaan ratkaissut erään koiran sulkemisen hakulöyseydestä, vaikkei korteissa ollut minkäänlaista merkintää. Tässä vain pieni osa mitä papereista ilmenee.

Eli koiran sulkemistulos mitätöitäisiin ja ylituomarille ja tuomareille annettaisiin huomautus. Samoin koiranomistajille palautetaan valitusmaksu 180 euroa.

Kyseessä oli siis suomenajokoira Peukaloisen Jehu 137720/10. Omistajat Meeri Markkanen ja Jorma Korhonen. SAJ:n puolesta pyydän Teiltä anteeksi tuomarityöskentelyn johdosta. Prosessi on vielä hieman kesken. Lukiessani papereita ihmettelin tosiaankin, olemmeko vuosiluvulla 2016-2017. Mikä on koiranomistajan oikeusturv?

Omistajat pyysivät kyseisen asian julkaistavaksi lehdessämme.

Tuossa nykyisessä valitusmenettelyssä tai sen tulokinnassa saattaa olla korjaamista, jos 10-20 kilometrin päähän tai jopa kauemmas joutuu lähtemään pankkiautomaatille kuten tässä tapauksessa kävi. Lukekaamme kyseinen kohta tarkasti ja minne valitusmaksu maksetaan. Ensimmäinen vaihtoehto kaikissa kokeissa on, että YLITUOMARI on ylituomarin arvoinen, tekee heti oikeat sääntöjen mukaiset päätökset ja se ei maksa mitään kenellekään.

Toivon, että loppukausi viedään kaikilta osin tyylikkäästi loppuun.

Laihialla paljaan maan kelillä perjantaina
13.1.2017

Sakari Poti

Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

Toimisto

avoinna ma-pe klo 10–14

Toimistosiihteeri

Jaana Leppiaho

Puhelin: 044 311 0330

Osoite: SAJ:n toimisto,

Uusikatu 57–59,

90120 Oulu

Sähköposti:

saj.fsk@dnainternet.net

Internet-sivut:

www.ajokoirajarjesto.fi

Tili:

FI58 4600 2020 0009 09

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset ja tarvikelaukset toimistoon.

Hallituksen

puheenjohtaja

Sakari Poti

Kettukuja 15,

66400 Laihia,

puh. 0400 428 097,

040 757 7579

sakari.poti@gmail.com

Hallituksen

varapuheenjohtaja

Viljo Pennanen

Suntiontie 8

73460 Muuruvesi

0400 272 311

viljo.pennanen@pp1.inet.fi

Kunniapuheenjohtaja

Antero Viitanen

Retkeilijäntie 9 E 44, 70200

Kuopio

puh. 0400 168 390

viitanen.antero@gmail.com

Toimikuntien

puheenjohtajat:

Työvaliokunta:

Sakari Poti

Jalostustoimikunta:

Esa Ojanen

Takametsäntie 51,

25320 Raatala

puh. (02) 734 5584,

0500 534 938

esa.ojanen@saunalahti.fi

Koulutustoimikunta:

AJOK Mika Elgland

Kangaskorventie 11

62375 Ylihärä

050 567 4983

mika.elgland@netikka.fi

Koulutustoimikunta:

KEAJ Seppo Korpela

Köyhäjoentie 528,

69510 Halsua

puh. 0400 999 315

seppo.korpela@luukku.com

Nuorisotoimikunta:

Ari Kylläinen

Pien-salajärventie 35,

54770 Heituinlahti

puh. (05) 467 849 tai

0400 150 845

ari.kyllainen@gmail.com

Jäsenmaksut v. 2017

Vuosijäsen 27 euroa

Perhejäsen 11 euroa

Jäsenseura 40 euroa

Voit liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun järjestön jäsenmaksutilille

FI58 4600 2020 0009 09, laita

nimi ja osoite viestikenttään.

Voit myös saada jäsenmaksukortin postissa, kun ilmoitat

tietosi toimistoon puhelimitse,

sähköpostilla tai postin

kautta kirjallisesti.

Liittymislahjana uudet

jäsenet saavat "Pennusta

ajavaksi koiraksi"-oppaan

ja kaikki liittymisvuoden

Ajokoiramies-lehdet,

6 numeroa.

VIPstore.fi

VERKKO-
KAUPASTA

MAHTAVA 2 SÄKIN BOOSTER-TARJOUS!

Booster Basic, LEPOKAUSI

Booster Power, JAHTIKAUSI

SUOMEN
METSÄSTÄJÄLIITTO
SUOSITTELEE

BooSter

Booster Puppy, PENNUT

Osta 2 säkkiä
yht. VAIN 69,-

Osta 2 säkkiä
yht. VAIN 79,-

Booster Light&Senior,
IÄKKÄÄT JA VÄHEMMÄN
AKTIIVISET KOIRAT

Booster Salmon,
HERKÄT KOIRAT

Osta 2 säkkiä
yht. VAIN 79,-

Osta 2 säkkiä
yht. VAIN 79,-

Osta 2 säkkiä
yht. VAIN 89,-

Booster-laatu	15 kg	2 x 15 kg
Basic	39,00	69,00
Power	43,00	79,00
Senior&Light	43,00	
Puppy	44,00	
Salmon	49,00	89,00

Osta KAKSI 15 kg:n säkkiä
sopivaan YHTEISHINTAAN!

Tarjous koskee kahta saman-
laatuista Booster-säkkiä. Voimassa
27.2.2017 saakka tai niin kauan kuin
tavaraa riittää.

www.boosterpower.fi

Valmistuttaja:

VIPstore Oy, VIRRAT

Myynti: vipstore.fi-verkkokauppa, VIPstore myymälä Virrat VIPstore Oy p. 03 475 3474 - info@vipstore.fi - VIRRAT

Kysy VIPstore-jälleenmyyjältä. Lähimmän jälleenmyyjän löydät www.vipstore.fi/vipmap/

Suomen Ajokoirajärjestö
puh. 044 311 0330
saj.fsk@dnainternet.net

Jäsenjulkaisu ISSN 0355-9718
Lehti ilmestyy kuusi (6) kertaa
vuodessa.

Ilmestymispäivät ovat: 30.1., 30.3.,
28.5., 27.8., 29.10. ja 21.12. Aineiston
on oltava toimituksessa ilmestymis-
kuukautta edeltävän kuukauden
loppuun mennessä, paitsi joulukuun
numeroon 20.11. mennessä.

Julkaisutoimikunta

Puheenjohtaja Jani Mäntylä
Santaskyläntie 308
38910 Ala-Honkajoki
puh. 050 379 9998
jani.mantyla@honkatrading.com

Vastaava päätoimittaja Sakari Poti
Kettukuja 15, 66400 Laihia,
puh. 0400 428 097, 040 757 7579
sakari.poti@gmail.com

Kirjeenvaihtajat

Pohjan lohko: Eveliina Jaako
Kustaantie 2, 95699 Ylitornio
puh. 040 910 7438
eveliinajaako@hotmail.com

Etelän lohko: Tiina Moilanen
Aittatie 13 B 26, 00390 Helsinki
0400 413 287
tiinamoilanen86@gmail.com

Lännen lohko: Sanna Skedlund
Patasenhaara 73/10,
39100 Hämeenkyrö
puh. 040 581 0870
sanna.skedlund@gmail.com

Idän lohko: Mari Lyytikäinen
Lötkkiintie 3 b, 58200 Kerimäki
puh. 040 962 5806
mari.lyytikainen@luukku.com

Internet-sivut: Jaana Leppiaho

Taitto ja layout

Anitta Kainulainen
puh. 040 590 1027
aineisto@yippee.fi

Painos 10 000 kpl
Painopaikka Grano, Kuopio

Kannen kuva:
Jouni Siltakoski

Tässä numerossa

Puheenjohtajan mietteitä	2
Hallitus tiedottaa	8
Kennelliitto tiedottaa	8
Toimistolta.....	10
Jalostustoimikunnalta.....	11
Sydänsairauksista osa 1 - Endokardioosi.....	13
Suomenajokoiran käpelistä, karvasta ja vähän muustakin!	16
Kettukilpa 2016 Kymessä	18
Ajokoirien Pohjoismaiden Maaottelu 2016.....	23
Pohjoismaiden Maaottelu Nordisk stövarlandskamp 2016	28
Norjan Suomenajokoirajärjestön vieraana	32
Jenkki on jees tänäkin vuonna!	34
Eurooppapokaali 2016 Kroatia	36
Europapokalen 2016 Kroatien	38
SAJ - FSK:N vuosikokous 25.3.2017 Kauhava	40
SAJ:n päänäyttely Kauhava 26.3.2017	42
Koiramessut 2016.....	43
Ulkoilupäivässä vaalitaan suomalaista kansallisperinnettä	48
Susirajan Pamaus 26.11.2016.....	50
Vastinki-ajot 2016	52
”Jänisrähinä” 10.12.2016	54
Riistanhoitotyötä Kustin ja kumppanien toimesta.....	56
Vili teki sen toisin.....	58
Jäniksen viisaus.....	61
Pappa Viitasen tuumailua	62
Karkeakarvainen istrianajokoiria.....	64
Uudet valiot.....	68
Suomenajokoiran pennun elämää	74
Tulevia pentueita	77
Järjestön Tuoteshop alan harrastajille!	79

Ilmoitushinnat 2017 Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että erääntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä. Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta. Jäsenalennus myönnetään seurajäsenille koiraharrastukseen kiinteästi liittyviin ilmoituksiin (esim. kokeet ja näyttelyt). Jäsenalennus on 40 % jos ilmoituksessa on kuva tai muu vastaava erillinen aineisto ja 50 % jos ilmoitus sisältää vain tekstiä. Jos ilmoitus saapuu SAJ:n toimistoon määräpäivän jälkeen, jäsenalennus putoaa puoleen eikä SAJ takaa sitä, että ilmoitus ehtii mukaan lehteen. Jäsenalennus ei koske varusteilmoituksia.

Ilmoitushinnat v. 2017

Jäsenille kennel- ja jalostusilmoitukset	Yrityksille ja seuroille	Mustavalkoilmoitus
4-väri 1/1 sivu	150 euroa	535 euroa
4-väri 1/2 sivu	80 euroa	295 euroa
4-väri 1/4 sivu	40 euroa	200 euroa
4-väri 1/8 sivu	25 euroa	150 euroa
Uusi valoilmoitus	18 euroa	-
Rivi-ilmoitus (1/16)	15 euroa	-
Mustavalkoilmoituksilla sama hinta.		64 euroa

(Dnro 1723/01.03/2016)
LAUSUNTO 7.12.2016

Maa- ja metsätalousministeriö
Luonnonvaraosasto

Lausunto susikiintiöasetuksesta metsästysvuosille 2016-2018

Maa- ja metsätalousministeriö uhkaa lopettaa vuosisatoja pitkät kansallisperinteet Suomessa susikiintiöasetuksen voimin tulevina vuosina. Susien hallitsematon määrän kasvu aiheuttaa historiallisten perinteiden tyrehtyttämisen ympäri Suomea. Metsästystä ajavilla koirilla voidaan pitää pitkän historiansa vuoksi jo lähes kansallisperinteenä. Metsästystä koirilla on harrastettu Suomessakin jo vuosisatoja.

Suomen Ajokoirajärjestö vaalii ajavien koirien käyttöä niin metsästyksessä kuin muissakin harrastuksissa. Järjestön valtarotua, suomenajokoiraa on jalostettu pitkänajan maailman parhaaksi ajavaksi koiraksi. Tulokset puhuvat puolestaan. Nyt tämä historiallinen jatkumo on uhattuna. Vuosikausia Suomen eniten rekisteröityjen rotujen joukossa oleva rotu, yhdessä muiden ajavien rotujen kuin myös muidenkin metsästyskoirien jalostus uhkaa kääntyä laskuun, mikäli olosuhteet ja harrastusmahdollisuudet ajautuvat mahdottomiksi lähes hallitsemattoman susitilanteen vuoksi.

Keskeisessä roolissa ajavien koirien toiminnassa ja jalostuksessa on koetoiminta, jolla kerätään jalostuksellista tietoa koirista. Tällä hetkellä myös suomenajokoirien ja muiden ajavien koirien jalostuksellinen rodunomaisten tietojen kerääminen kokeiden muodossa on uhattuna. Sudet vaikuttavat paikallisesti jo niin paljon, että kokeita on jouduttu niiden takia peruttamaan. Kokeiden järjestäjät eivät saa enää turvallisia koemaastoja koirien koetteluun. Koiranomistajat eivät uskalla enää tuoda koiria kokeisiin, koirat ovat heille muutakin kuin vain pelkkä koira, ne ovat perheenjäseniä. Kuluva koekauden aikana monta koetta on jo peruttu edellä mainittujen syiden vuoksi. Ikävin tapahtuma kuluvalta koe kaudelta sattui Pohjois-Karjalassa, jossa suomenmestaruuskokeen valintakokeessa susi/sudet hyökkäsivät kokeessa olevan koekoiran päälle.

Kokeet ovat myös sosiaalinen tapahtuma harrastajien keskuudessa. Monen kylän ja harrastajaporukan yhteinen tekeminen on uhattuna. Monella, varsinkin syrjäalueella paikallinen metsästys/kennelseura on ainut alueen yhdistävä tekijä, joka on pitänyt yhteistä henkeä yllä. Tämä on nyt myös uhattuna, mikäli pitkän perinteen omaavia tapahtumia ei enää voida järjestää.

Vahinkokorvaukset tulevat olemaan räjähdysmäisessä kasvussa. Tämä on valtion varojen törkeää tuhlausta ja väärinkäyttöä. Susipelon vuoksi, mm. lasten koulukyyditysten yms. seurausten vuoksi kulut yhteiskunnalle ovat moninkertaiset.

Toivomme maa -ja metsätalousministeriön ottavan huomioon päätöksiä tehdessään susien suojelijoiden hyvin yksipuolisen näkemyksen susien suojeluun. Mediaa erittäin voimakkaasti hyväsi käyttäen julkisuuden henkilöiden avustuksella luodaan päättäjille täysin väärä kuva metsästäjistä, sekä metsästyskoira harrastajista ja metsästyskoirajärjestöistä. Susien suojelijoiden vastapuolena on aina vain salametsästäjät, ei juuri koskaan muut metsässä liikkujat.

Toivottavasti jatkossa myös media toimisi tasapuolisemmin. Vastikään esitetyssä tv-dokumentissa oli selvä tarkoituksenhakuisuus. Ohjelma esitettiin juuri ennen kuin tehdään kannanhoidolliset lupapäätökset.

Esityksen mukainen susien suurin sallittu pyyntimäärä 40 kpl metsästysvuotena on kerrassaan törkeää piittaamattomuutta metsästäjiä ja koiraharrastajia kohtaan. Esityksen mukaisella määrällä ei ole mitään käytännön vaikutusta susikantaamme. Päinvastoin. Susikantamme on todella elinvoimainen ja yhteneväinen Venäjän suurten susimäärien kanssa, näin ollen sudet eivät pyytämällä vähene maastamme. Vuosia maassamme toteutetut kannanhoidolliset ilveksen- ja karhunmetsästykset ovat osoittaneet, että kyseisten lajien elinvoimaisuus ja kannat kasvavat, kun kantaa vain hieman päältä harvennetaan. Olemattomilla lupamäärillä ei kannankasvuun ole muuta vaikutusta kuin että kannat voivat entistä paremmin.

Mielestämme vähintään 100 kpl pyyntilupia/metsästysvuosi on oikea määrä. Reilulla metsästyksellä saadaan susi jälleen ihmistä pelkääväksi lajiksi. Yksi kannanhoidollisen metsästyksen tarkoituksista on saada sudesta jälleen ihmistä pelkäävä ja arka eläin Suomen luontoon. Esityksen mukaisilla vähäisillä määrillä, joihin lasketaan myös tapaturmaisesti kuolleet ja häirikkönä poistetut sudet, eivät tue edellä mainittua tarkoitusta lupamäärien vähäisyyden vuoksi. Petovahingot ja korvaukset tippuvat siedettävälle tasolle reilummilla lupamäärillä. Pahimpien susikeskittymien alueilla asuvien ihmisten, perheiden turvallisuus ja turvallisuuden tunne kasvaa. Historiallisten metsästysharrastusten ja kokeiden sekä kenneltoiminnan tulevaisuus turvataan, samalla turvataan myös ajavien koirien rodunomaiset ominaisuudet, joita on yhteiskunnassamme vuosisatoja vaalittu ja jalostettu.

7.12.2016

SUOMEN AJOKOIRAJÄRJESTÖ – FINSKA STÖVARKLUBBEN Ry

Sakari Poti
puheenjohtaja
p 0400 428 097
sakari.poti@gmail.com

toimisto avoinna ma-pe klo 10-14

SUOMEN AJOKOIRAJÄRJESTÖ-
FINSKA STÖVARKLUBBEN RY
Uusikatu 57-59
90120 OULU

kotisivu: www.ajokoirajarjesto.fi/
E-mail: saj.fsk@dnainternet.net
puh 044 311 0330

HALLITUS TIEDOTTAA

Suomen Kennelliiton

geenivaraohjelman ohjausryhmä

Suomen Ajokoirajärjestö ei lähde rahoittamaan Suomen Kennelliiton geenivaraohjelmaa, suhtautuu kuitenkin asiaan myönteisesti. Esa Ojanen ja Suvi Kapiainen edustavat järjestöä ohjausryhmässä, jolla on noin kaksi kokousta vuodessa. Järjestö maksaa matkakulut. Esa Ojanen toimii yhteyshenkilönä. Jalostustoimikunta yhteistyössä hallituksen kanssa suorittaa urosten valinnan geenipankkiin. Mahdollisista terveystarkastuskustannuksista päätetään tapauskohtaisesti.

Ajokoirarotujen ulkomuototuomarien neuvottelupäivä Ruotsissa

Svenska Stövarklubben pitää Uppsala Väsbyssä Ruotsissa ajokoirarotujen ulkomuototuomarien neuvottelupäivän 8.-9.4.2017. Auli Haapiainen-Liikanen lähtee jaoksen päättämänä esittelemään suomenajokoiraa ruotsinkielisen rotumääritelmän tulkinnan kera.

Keskustelupalstan uudet valvojat

Jouni Remes ja Jari Siltala päätettiin lisätä valvojiksi keskustelupalstalle.

Tornionseudun metsästysseura ry saa järjestettäväkseen rodunmestaruusottelun 2017. Suomenajokoirien rodunmestaruusottelu järjestetään vuorovuosin maaottelun kanssa. Suomi, Ruotsi ja Norja vuorottelevat järjestämisessä. Otteluun osallistuu joukkueet Suomesta, Ruotsista ja Norjasta.

Hallituksen seuraava kokous pidetään lauantaina 4.3.2017 klo 10 Kannuksessa.

**Suomen Ajokoirajärjestö
Finska Stövarklubben ry**

KENNELLIITTO TIEDOTTAA

Kennelliitto tiedottaa:

Suomen Kennelliitto järjestää kaikkia ylituomareita koskevat ylituomareiden jatkokoulutukset vuonna 2017. Säilyttääkseen arvosteluoikeutensa ylituomareiden on osallistuttava johonkin seuraavista tilaisuuksista. Koulutus järjestetään lohkoittain neljän viikonlopun aikana ja se on ylituomareille maksuton. Lisää tietoa www.kennelliitto.fi

- 14.1.2017 Vantaa, Tiedekeskus Heureka Kuninkaalantie 7, 01300 Vantaa
- 15.1.2017 Oulu, Hotelli Cumulus Kajaaninkatu 17, 90100 Oulu
- 21.1.2017 Kuopio, Hotelli Isovalkeinen Majaniementie 2, 70420 Kuopio
- 22.1.2017 Tampere, Ravintola Valtatie 30 (auditorio),
Hatanpään valtatie 30, 33100 Tampere
- 1.4.2017 Vantaa, Tiedekeskus Heureka Kuninkaalantie 7, 01300 Vantaa
- 2.4.2017 Rovaniemi, Arktikum Pohjoisranta 4, 96200 Rovaniemi
- 8.4.2017 Seinäjoki, Into Kampusranta 9, 60320 Seinäjoki
- 9.4.2017 Kuopio, Hotelli Isovalkeinen Majaniementie 2, 70420 Kuopio

KOTIMAISET RODUT KANSALLISAARTEINAMME

kennelliitto.fi/teema2017

Jäsenmaksun eräpäivä

vuoden 2017 jäsenmaksun eräpäivä oli 15.1.2017. Jäsenmaksukortti on postitettu kaikille jäsenille ennen vuoden vaihdetta. Tässä maksutiedot, jos et jostain syystä ole vielä jäsenmaksuasi maksanut. Vuosijäsenen maksu on 27 €, samassa taloudessa asuva perhejäsen 11 €. Jäsenyhdistyksen maksu on 40 €. Tilinumero on FI58 4600 2020 009 09. Laita viestikenttään nimi ja osoite.

Huom. Kasvattaja voi liittää pennunostajat pentuejäseniksi hintaan 11 €/henkilö. Ilmoita pentuejäsenten yhteystiedot toimistolle sähköpostilla ja maksa jäsenmaksut em. tilille. Liitä mukaan pentueen tiedot.

Vuosikirja 2016

tilaa vuosikirja maksamalla jäsenmaksutilille 12 €, vuosijäsenen maksun kanssa yhteensä 39 €. Vuosikirja ilmestyy toukokuussa 2017. Se sisältää SAJ:n rotujen koetulokset ajalta 1.3.2016-28.2.2017 ja näyttelytulokset ajalta 1.1.-31.12.2016.

Koiranomistajatiedot kuntoon

Vuosikirjaan tulevat koiranomistajatiedot saadaan Kennelliitosta, joten ne ovat ajantasalla, jos Kennelliitossa on oikeat omistajatiedot. Jokaisella koiralla täytyy olla omistaja, joten Kennelliittoon pitää aina lähettää omistajatiedot uudelle koiralle. Lisäksi omistajailmoitusta tehdessä täytyy rastittaa kohta "lupa antaa tiedot rotujärjestölle". Jos tätä ei ole rastitettu,

omistajatietoja ei saada ja vuosikirjaan tulee merkintä "henkilöllä tietosuoja". Oman koiran omistajatiedot on kätevintä tarkistaa Kennelliiton Omakoira-järjestelmän kautta verkossa, jos omistaja on Kennelliiton jäsen. Omakoirassa voi myös rastittaa tiedon, että omistajan nimen ja paikkakunnan saa näyttää jalostustietokannassa. Jos omistaja ei ole Kennelliiton jäsen, ja haluaa antaa luvan omistajatietojen ilmoittamiseen rotujärjestölle, voi laittaa sähköpostia osoitteella jasenasiat@kennelliitto.fi Ilmoituksessa on mainittava rekisterinumeroinen koirat, joita tieto koskee ja täydelliset omistajan yhteystiedot.

Tärkeitä päivämääriä

SAJ:n erikoisnäyttelyt

26.3.2017 Päänäyttely Kauhava
17.6.2017 Joensuu
12.8.2017 Siilinjärvi

Korjaus Ajokoiramieslehden viime numeroon

Pässikokeen tekstissä sivulla 60 oli Niittylän Jamista tullut virheellisesti Niittykylän Jami.

Toimitus pahoittelee virhettä.

Ylituomarien (AJOK ja KEAJ) erikoistumiskurssi järjestetään 29. - 30.7.2017 Kuopiossa

Ilmoittautumiset 10.6.2017 mennessä Suomen Ajokoirajärjestön toimistoon, os Uusikatu 57-59, 90120 OULU
Tiedustelut 044 311 0330 tai Mika Elgland 050 567 4983

Kurssille pääsyaatimuksena on ylituomariperuskurssin suorittaminen ja koetoimitsijana toimiminen. Hakemukseen on liitettävä todistus ylituomariperuskurssin suorittamisesta. Kurssimaksua ei peritä, ruokailut ja majoituksen maksaa osallistuja itse.

Kurssipaikka Hotelli Iso Valkeinen Kuopio puh. (017) 539 6100 tai reception@isovalkeinen.com

Varaustunnus: Suomen Ajokoirajärjestön ylituomarikoulutuspäivät 28. - 30.7.2017

Jalostustoimikunnalta

Jalostustoimikuntaan valittiin hallituksen järjestäytymiskokouksessa uutena jäsenenä ulkomuoto- ja rakennejaoksen uusi puheenjohtaja Jari Fors. Ulkomuoto- ja rakennejaoksesta jäivät pois omasta pyynnöstään Juhani Lappi ja Leni Finne. Kiitoksia teille jaostossa suomenajokoiralle teemmästänne järjestötyöstä. Menestystä tässä tehtävässä heidän tilalleen valitulle Jarille.

Terveystietojen käyttö herättää aika-ajoin keskustelua

SAJ:n periaate on, että kaikki tutkimustulokset julkaistaan heti kun se on mahdollista. Terveystutkimuksia on vireillä useita. Niistä ei viime vuosina mikään muu kuin ataksia-tutkimus ole valmistunut. Mitään julkaistavaa ei ole ennen kuin tiedetään sairauden periytymismalli ja se, miten jalostusvalintaa olisi tehtävä. Kun ei ole tuloksia, ei mitään voi julkaista. Meillä on tieto kuinka monta näytettä on jostakin taudista saatu tutkimuksia varten ja se onko koira sairas, mutta sillä tiedolla ei ole käyttöä jalostuksessa, kun ei varmasti tiedä miten kyseessä oleva sairaus periytyy sekä miten jalostusvalinta pitäisi tehdä. Näytteet eivät mene hukkaan, vaikka tutkimuksen valmistumiseen menisi pitkäänkin. Aikanaan niiden tulokset voidaan julkaista, kun tiedetään miten tuloksia tulee käyttää. Se, että tutkimukset kestävät pitkään, johtuu näytteiden määrän hitaasta karttumisesta ja siitä, että monet taudit ovat monimutkaisesti periytyviä ja niiden periytymismallin selvittäminen hidasta. Ensimmäinen edellytys jonkin ominaisuuden tutkimisessa on riittävä määrä edustavaa aineistoa, eli näytteitä. Siinä me kaikki voimme yhteistyössä auttaa tutkimusta. Näytteiden otossa joidenkin sairauksien osalta SAJ avustaa myös rahallisesti. Muutoin yliopistot tekevät tutkimusta pääasiassa muulla kuin SAJ:n rahoituksella.

Sairauksia saa yleistettyä rotuun hyvin helposti ja nopeasti, mutta niiden poistaminen on tosi työlästä ja kestää pitkään.

Parhaiten pidämme rodun terveenä, kun huolehdimme rodun perimän monimuotoisuudesta.

Erittäin suuri riski on käyttää suku- ja linjasiihosta, niillä ne sairaudet on rotuihin rikastettu.

Tietysti olemme kaikki itse rehellisiä ja avoimia, emmekä käytä missään tapauksessa sairasta koiraa jalostukseen.

Ohje jalostukseen on, ei linjausta eikä sairastuneita koiria käytetä.

Rodun jalostukselle on hyvin tärkeää tietää kuinka yleistä on sairauksien esiintyminen rodussa. Kennelliitolla on tähän hyviä työkaluja käytössä nykyisin ”terveyskysely” ja ”kuolinsyykysely”. valitettavasti suomenajokoirasta sinne on kertynyt vastauksia vielä hitaasti. Odottelemme kaikkien koiranomistajien ja kasvattajien täyttävän nuo kyselyt koiristaan.

Terveyskyselyyn vastataan kirjautumalla Kennelliiton Omakoira-palveluun ja valitsemalla sieltä kohta ”Koirat” sekä sieltä Koirien terveyskyselystä ”vastaa kyselyyn”. Kuolinsyy merkitään siellä Omakoirassa ”Koirat” kohdassa valitsemalla ”Merkitse kuolleeksi” linkki. Sieltä voi lisätä myös jo aiemmin kuolleeksi merkitylle koiralle kuolinsyy.

Blupit

Käyttöominaisuuksien Blup-indeksit ovat yksi hyvä keino parituskumppanien etsintään muiden vanhempien menetelmien lisäksi. Valitettavasti indeksien laskenta ei ole onnistunut viime vuonnakaan. Sama tilanne on myös hirvikoirien osalta joilla myös on vastaavanlaiset indeksit olemassa, niidenkään laskenta ei ole onnistunut.

Nyt yritämme yhteistyössäkin löytää uusia ratkaisuja, joilla indeksilaskennat saataisiin tehtyä.

Uutena tai oikeastaan uus-vanhana toimintana, jalostustoimikunta on suunnitellut kasvattajakursseja suomenajokoiran kasvattajille. Ei kuitenkaan ole tarkoitus valmistaa Kennelliiton kanssa

päällekkäistä materiaalia. Se ei tule korvaamaan Kennelliiton järjestämää koulutusta. SAJ:n koulutuksen tavoitteena on antaa Kennelliiton koulutusta syventävää ja täsmentävää koulutusta sekä rohkaista uusia kasvattajia ajavien metsästyskäyttökoirien kasvatukseen.

Koetallennus ja tietokanta

Järjestömme tavoite paperikaavakkeiden käytön lopettamisesta koetapahtuman tallennuksessa voidaan toteuttaa seuraavalla koekaudella. Ajokokeiden tallennuksessa ja lähettämisessä ohjelma jo toimii. Ketunajokokeiden ohjelmaan tehdään vielä muutoksia; sen toiminta ja käyttö tehdään samanlaiseksi kuin ajokoeohjelmakin on.

Tällä hetkellä sellaisen koiran kirjauksessa koetallennusohjelmaan, joka ei ole SAJ:n tai beagle rotua, ulkomaisen koiran tai esim. dreeverin, joka osallistuu ajo- tai ketunajokokeeseen tallennus onnistuu vain, kun kirjaa ohjelmaan vain rekisterinumeron ja korjaa paperitulosteisiin kynällä koiran muut sukulaisuustiedot.

Kennelliitolle voidaan kuitenkin joutua vielä lähettämään koetiedot paperille tulostettuna seuraavallakin koekaudella, riippuen kennelliiton tietokannasta, eli siitä milloin se kykenee ottamaan vastaan meidän lähettämämme sähköiset tiedot.

Uusi tietokanta toimii ja siellä näkyvät myös nyt näyttelyarvostelujen tekstit viime ja tältä vuodelta alkaen. Kokeiden koirakohtaiset pöytäkirjat ovat siellä tietokannassa myös vanhemmista kokeista.

Pevisa-tutkimukset

Muistutetaan, että toista pentuetta varten suomenajokoiralle pitää hankkia lonkkakuvausten perusteella annettu lausunto Kennelliitosta ennen astutusta, jotta pennut voidaan rekisteröidä. Lausunnon saaminen kestää parhaimmillaan vain noin viikon. On ollut tapauksia, että kuvaustuloksen puuttumisen johdosta on jouduttu vaihtamaan urosta koska lonkkalausunto puuttuu. Nämä kuvaukset kannattaa tehdä ajoissa kuntoon jo ennen koekauden alkua, jotta eivät sitten häiritse koiralla kokeissa kilpailemista.

Sukusiitos ja sukukato

Sukusiitosprosentti ja sukukatokerroin ovat kaksi koiran monimuotoisuutta ilmaisevaa arvoa, jotka ovat näkyvissä Kennelliiton KoiraNet-jalostustietojärjestelmässä, kun valitsee sukutaulussa sukupolvien määräksi vähintään viisi.

Sukusiitosprosentti kertoo isän ja emän sukutaulussa esiintyvien samojen koirien osuuden. Se ilmaisee teoreettisesti kuinka paljon samoja genejä vanhemmilta tulee pennulle.

Suosittelun yhdistelmän sukusiitosprosentti on alle 6,25 % viiden sukupolven mukaan.

Sukukatokerroin on sukusiitosprosentin ohella toinen mittari, joka kertoo koiran monimuotoisuudesta. Sukukatokerroin kertoo kuinka monta kertaa esivanhempi esiintyy koiran sukutaulussa. Se huomioi myös sen, jos joku koira esiintyy useamman kerran sukutaulussa, mutta vain toisen vanhemman puolella.

Suosittelun yhdistelmän sukukatokerroin on yli 90 viiden sukupolven mukaan laskettuna.

Esa Ojanen
jalostustoimikunnan puheenjohtaja

Sydänsairauksista osa 1

- Endokardioosi

Tässä artikkelissa käsitellään yhtä sydänsairautta, joka suomenajokoirilla on todettu muiden sydämen ja verenkierron sairauksien lisäksi, endokardioosia (sydänlappä rappeutuu). Suomen Kennelliiton terveystarkastuksen vastauksissa endokardioosi oli viime syksyyn mennessä tulneiden vastausten perusteella yleisin suomenajokoirilla todettu sydänsairaus. Seuraavaksi yleisin oli dilatoiva kardiomyopatia (DCM, sydänlihas rappeutuu), jota tullaan käsittelemään seuraavassa sydänsairausartikkelissani. Suomen Kennelliiton terveystarkastuksessa oli viime kesän Jalostuspäiviin mennessä 303 suomenajokoiran vastaukset sydämen tai verenkierron sairauksien osalta. 8 koiralla (2,67 %) oli todettu sydämen läppävuoto/endokardioosi, 3 koiralla (1,00 %) dilatoiva kardiomyopatia (DCM), 10 koiralla (3,33 %) jokin muu sydämen tai verenkierron sairaus ja 282 koiralla (94,00 %) ei todettu sydänsairauksia. Keskimääräisesti suomenajokoirilla todettiin sydänsairaus 7,21-vuotiaana. Terveystarkastukseen on laitettu 6.8.2016 mennessä 306 suomenajokoiran vastaukset. Linkki kyselyyn osoitteessa <http://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/vastaa-terveystarkastukseen>. Rodun yleisyyteen ja yksilöiden lukumäärään nähden vastausmäärää voitaneen pitää suhteellisen alhaisena, ja sairauksien yleisyyden ja merkityksellisuuden arvioimiseksi olisi tärkeää saada lisää vastauksia.

Pohjustuksena artikkeliin ja sydänsairauksiin käsittelen aluksi hieman sydämen anatomiaa ja verenkierron toimintaa. Koiran sydän on nelilokeroinen käsittäen kaksi eteistä ja kaksi kammiota. Oikealla ja vasemmalla puolella on yksi kumpaakin ja veri virtaa eteisistä kammioihin molemmiin puolin. Läppiä sydämessä on neljä: kaksi eteiskammionläppää (oikealla trikuspidaali- eli hiippaläppä, vasemmalla bikuspidaali- eli mitraaliläppä) sekä kaksi kammiovaltimoläppää (oikealla keuhkovaltimoläppä, vasemmalla aorttaläppä).

Sydämen läpi kulkeva veri etenee seuraavasti: Oikeaan eteiseen tulee laajalti elimistöstä vähähappinen laskimoveri ala- ja yläonttolaskimoista. Oikeasta eteisestä veri menee oikean eteisen supistuksessa eteiskammionläppä ohitse oikeaan kammioon. Sydämen ja kammion edelleen supistuksessa vähähappinen veri siirtyy keuhkovaltimoihin keuhkovaltimoläppä ohitse. Keuhkovaltimoihin ja edelleen keuhkoihin menevä veri on siis vähähappista, kunnes se luovuttaa keuhkorakkuloissa hiilidioksidimolekyylejä ja saa tilalle happea. Hapekas veri etenee keuhkojen hiussuonista keuhkolaskimoihin, vasempaan eteiseen, vasemman eteiskammionläppä ohi vasempaan kammioon, aorttaläppä ohitse aorttaan ja siitä edelleen muita valtimoita pitkin kauttaaltaan elimistön kuljettaen hapekasta verta ja happea soluille. Läpät toimivat sydämessä venttiileinä mennessä kiinni silloin, kun eteinen ja kammio supistuvat ja estävät näin veren virtauksen takaisinpäin. Mikäli läpät vuotavat, veri virtaa väärään suuntaan (takaisinvirtaus) ja tällöin sydäimestä voi kuulua sivuääniä suurentuneen turbulenssin seurauksena.

Endokardioosi eli MVD

Yleistä

Tässä artikkelissa käsitellään vasemman puoleisen eteiskammionläppä rappeumasairautta eli endokardioosia (myksomatoottinen mitraaliläppä sairaus, MVD [mitral valve disease]). Jatkossa sairaus lyhennetään tekstissä MVD. MVD:n sanotaan olevan ”hankittu sairaus”. Hankitut läppäsairaudet ovat yleensä rappeumasairauksia ja harvoin infektiosta johtuvia. Hankittu sairaus tarkoittaa sitä, että koira on ollut syntyessään kyseisen sairauden osalta terve. Geneettiset ominaisuudet/perintötekijät ovat kuitenkin aiheuttaneet solutason rappeumamuutokset ja tällöin koiralla sanotaan olevan ”hankittu sairaus”.

MVD on yleisin sydämeen liittyvä sairaus koirilla. 80 % sydänsairaista koirista sairastaa MVD:tä ja MVD on todettu tutkimusten mukaan 30 %:lla $\geq$ 13-vuotiaista koirista. Suomenajokoirasta kyseistä tilastoa ei ole toistaiseksi olemassa ja tässä artikkelissa keskitytään MVD-sairauteen yleisellä tasolla tiedon ollessa erittäin vähäistä suomenajokoirien osalta koko sairauden suhteen.

MVD on etenevä rappeumasairaus, jossa lämpien rakenne muuttuu (lyhenee, jäykistyy, paksunee) pikkuhiljaa aiheuttaen lopulta koiralle kliinisiä oireita läpän toiminnan heikennyttä ja sydämen ja verenkierron kompensatoristen toimien ollessa riittämättömiä. Rappeutuessaan sydänlappä paksunee ja muuttuu epämuotoiseksi, jolloin se ei enää pysty sulkemaan eteisen ja kammion väliä sydämen supistuessa. Tällöin ilmenee veren takaisinvirtaus (verta kammiosta takaisin eteiseen, turbulenssia), joka aiheuttaa stetoskoopilla kuultavan sivuäänen. Kun sydämessä tapahtuu veren takaisinvirtausta, sydän joutuu työskentelemään kovemmin, jotta elimistöön virtaa riittävästi verta sydämen läpi ja jotta kammiosta menee riittävästi verta valtimoiden kautta elimistöön.

Kliiniset löydökset, oireet

Varhaisessa tai lievässä sairauden vaiheessa eläinlääkärin suorittamassa sydämen kuuntelussa (auskultaatio) kuullaan yleensä lievä sivuääni sydämen vasemmalla puolella vasemman eteiskammioläpän alueella. Tässä vaiheessa koira on yleensä oireeton. Kliiniset oireet kehittyvät siinä vaiheessa, kun sydän ei pysty supistumaan riittävästi, takaisinvirtaus vasemmalla puolella eteisen ja kammion välillä on lisääntynyt entisestään ja usein sydämen vasen puoli on myös laajentunut. Sairauden edetessä muutokset läpäsä, sydämessä ja hemodynamiikassa aiheuttavat vajaatoiminnan oireet; voi ilmetä levonaikeista tai jälkeistä yskää (keuhkoihin kertyy nestettä), rasiituksensietokyvyn laskua sekä tihtentynyttä tai vaikeutunutta hengitystä. Koira voi myös pyörtyä ajoittain sekä joskus seurauksena voi olla äkillinen kuolema.

Diagnoosi

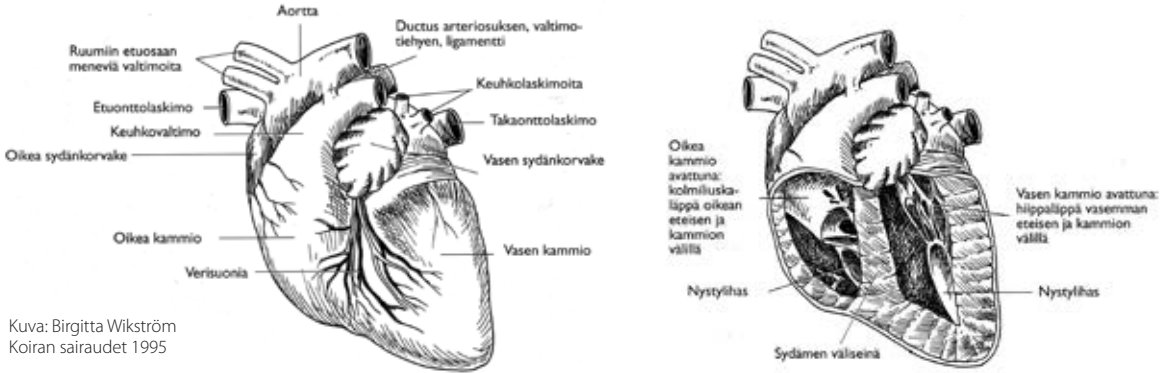
MVD diagnosoidaan eläimen yleistutkimuksen (sisältää sydämen ja keuhkojen kuuntelun) ja sydämen ultraäänitutkimuksen avulla. Usein myös sydämen / keuhkojen röntgenkuvaus on suositeltavaa. Yleistutkimuksen voi tehdä jokainen eläinlääkäri, mutta sydämen ultraäänitutkimuksen suorittavan eläinlääkärin tulee olla asiaan syvemmin perehtynyt. Suomen Kennelliiton nettisivuilla on lista eläinlääkäreistä, jotka tekevät Kennelliiton virallisia sydämen ultraäänitutkimuksia (<http://www.kennelliitto.fi/sydanelainlaakarit>).

Hoito ja ennuste

Yleisesti MVD:tä aletaan hoitaa sydämen vajaatoiminnan oireiden ilmennyttyä. Koiralle annetaan nesteenpoistolääkkeitä (diureetit), koska sydämen pumppausteho ei ole riittävä ja nestettä tiheä verisuonista koiran keuhkoihin koiran ollessa levossa. Nesteen kertyminen keuhkoihin aiheuttaa koiralle yskää ja hengenahdistusta. Koiralle annetaan myös ACE-estäjiä, jotka laajentavat ääreisverisuonia ja pienentävät näin sydämeen kohdistuvaa rasiitusta ja kuormitusta. ACE-estäjillä on myös paikallisesti sydänlihasta suojaava vaikutus. Lisäksi koiralle annetaan inotrooppilääkitystä, joka lisää sydämen supistuvuutta.

Ennuste MVD:ssä on yleisesti kohtalainen-hyvä. Pienillä roduilla sairaus etenee yleensä nopeammin, ajokoiralla luultavasti hitaammin/hitaasti. Käyttörajoituksia metsästyksen suhteen suositellaan yleensä siinä vaiheessa, kun koiralla on sydämen vajaatoiminnan oireet. MVD:tä sairastavaan koiran jalostuskäyttöä on hyvä harkita huolella. MVD on perinnöllinen sairaus ja yleensä ennenaikaisesti kuolemaan johtava. Ohjenuorana voisi ajatella, että mikäli koiralla todetaan nuorena (alle 4-5 -vuotiaana) MVD, ei sitä silloin suositella jalostukseen sopivaksi. Vanhemmalla koiralla (yli 6-7-vuotias) MVD-diagnoosiin pääsy on usein jalostusta ajatellen myöhäistä ja koira on jo voitu lisääntyä. Tällöin jälkeläisten mahdollinen lisääntyminen tulisi suorittaa harkiten tai ainakin tietoisena vanhemman sydänsairaudesta ja todellisesta riskistä, että sairaus periytyy.

- MVD on vasemman eteiskammioläpän sairaus
- Hankittu, syntyessä terve, vanhemmiten läpän rappeutuminen
- Perinnöllinen, periytyvyys ei tiedossa
- Etenevä rappeumasairaus, johtaa lopulta sydämen vajaatoimintaan
- Yleensä vanhemmilla koirilla (isot rodut), suomenajokoirilla vähän tutkittu

Kuva: Birgitta Wikström
Koiran sairaudet 1995

Auta keräämään tietoa rotusi terveystilanteesta, vastaa koirien terveystarkastukseen!

Terveystietojen kerääminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voimme hahmottaa rotujemme kokonaisvaltaisen terveydentilan sekä puuttua rodussa nouseviin mahdollisiin terveysongelmiin ajoissa.

- Terveystarkastuksen tarkoituksena on kartoittaa rotujen yleistä terveydentilaa.
- Vastauksista koostetaan rotukohtaisia tilastoja.
- Koirakohtaisia vastauksia tai omistajan tietoja ei luovuteta eikä julkaista.
- Voit täydentää aiemmin antamaasi vastausta täyttämällä kyselyn uudestaan, mikäli terveydentilaan tulee muutoksia.
- Voit vastata kyselyyn sekä nykyisten että entisten koiriesi osalta.
- Kyselyssä tarvittavat koiran tunnistetiedot voi tarkistaa esim. jalostustietojärjestelmästä tai koiran rekisteritodistuksesta.
- Pakollisen tunnistusmerkinnän kohdassa voi tarvittaessa mainita, että koiralla ei ole mikrosirua tai tatuointia.

Kyselyyn voit vastata osoitteessa

<http://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/vastaa-terveystarkastukseen>

Kiitos vastauksiin käyttämästäsi ajasta!
Jalostustoimikunta

Suomenajokoiran käpälistä, karvasta ja vähän muustakin!

Olen mielenkiinnolla seurannut nettipalstoilla ja facebookissa olevia kirjoituksia suomenajokoiran karvapeitteestä ja käpälistä. Suurin osa kirjoittajista on sitä mieltä, että suomenajokoiran karvapeite ja käpälät ovat menneet huonompaan suuntaan! Onko näin?

Seuraavat huomiot kerron yli 40-vuoden aktiivisen ajokoiraharrastukseni kokemuksella. Omilla koirillani olen startannut kokeissa tuona aikana noin 330 kertaa. 40 vuoden aikana olen ollut joka vuosi maastotuomarina muutaman kerran (tuomarikortti 1977), 30 vuoden aikana ylituomarina 1-4 kertaa/vuosi (ylituomari 1987). Ulkomuototuomaripätevyyden sain vuonna 1992 ja tämän jälkeen minulla on ollut kunnia arvostella suomenajokoiria joka vuosi 4-12 näyttelyssä, eli yhteensä tähän mennessä n. 5000 kertaa.

Ensimmäisen ajokoiran isäni osti minulle vuonna 1973 (XX Jallu SF60512/73). Jallulle ammuttiin sen 7-elinvuoden aikana yli 500 jänistä ja se ajoi kokeissa 12 x VOI1., ollen Kilvan 1. varakoiraa v.1980. Jallu oli rakenteeltaan H:n koira (lyhytrunkoinen). Karvapeite sillä oli keskipitkää, tiheää ja melko karkeaa.

"Pohjakarva lyhyttä, tiheää ja pehmeää. Peitinkarva keskipitkää, rungonmyötäistä, suoraa, tiheää ja karkeahkoa." (ROTUMÄÄRITELMÄ: KARVA) Jallulla oli talvella selvästi pohjavilla. Luulen sen johtuneen siitä, että koiralla oli siihen aikaan hyvin yleisesti käytetty lautakoppi, mikä talvella täytettiin puhtailla ja kuivilla oljilla. Koira tuotiin sisälle vain, jos lämpötila laski alle -30 asteen. Metsälle mentiin tuolloin aina kun vain oli vapaita, oli keli mikä hyvänsä. Pakkasrajana pidimme tuolloin -25 astetta, mutta muistan kyllä eräänkin reissun, kun tulimme iltapimeässä kotiin niin elohopea näytti -28 astetta. En ainakaan muista, että koiraa olisi koskaan paellut.

Käpälät Jallulla olivat hieman soikeat ja matalat, mutta tiheän karvan peittämät, kynnet olivat vaaleat. Ulkoisesti siis eivät mitkään "mallikäpälät",

mutta koskaan ne eivät menneet rikki tai olleet hellänä. Kesällä juoksutin kyseistä koiraa paljon, 10-15 km pyörälenkkejä tehtiin 4-5 kertaa viikossa.

"Hieman soikeat, korkeat, varpaat tiiviit ja hyvin kaareutuvat. Kynnet voimakkaat, mieluummin mustat. Päkiät kimmoiset, mieluummin mustat, sivuilta tiheän karvan suojaamat." (ROTUMÄÄRITELMÄ: KÄPÄLÄT)

Naapurissani oli tuohon aikaan suunnilleen saman ikäinen uros. Koiralla oli myös erinomainen metsästysinto ja siltä myös ammuttiin paljon jäniksiä. Koira oli rakenteeltaan EH:n koira, sillä oli hyvinmuotoiset korkeahkot käpälät, mutta kovin lyhyt ja pehmyt karvapeite, ns. "hiirenkarva". Kyseinen koira asusteli myös lautakopissa, mutta oli ketterässä ja alustana pihanurmikko. Tätä koiraa ei juuri koskaan juoksutettu maaliskuun ja elokuun lopun välisenä aikana. Tästä syystä koiralla oli aina hyvin pitkät kynnet. Pakkasen takia ei kuitenkaan tämäkään koira metsästä pois ollut. Koiran omistajalla olikin tapana sanoa, että "ei se koira pitkä karvaa tartte, muuhun kuin puun alla makaamiseen." Jostain syystä kuitenkin koiran käpälät aukesivat hyvin herkästi ja omistaja joutui pitämään koiralle aina välillä ns. "huiliviikkoja", että sai käpälät kuntoon. Johtuivatko heikot käpälät siitä, että koira oli aina pehmeällä nurmikolla, sitä ei juoksutettu, kynnet olivat liian pitkät vai johtuiko se koiran lyhyestä karvapeitteestä? Mene ja tiedä? Olen kuitenkin sitä mieltä, että noilla kaikilla osatekijöillä oli oma vaikutuksensa.

80-luvulla aloin aktiivisesti seuraamaan koiranäyttelyitä: silloin minulle syttyi kipinä - jospa minäkin joskus olisin ulkomuototuomari! Tuolloin näyttelyissä oli paljon suomenajokoiria, yleensä 60-80 kpl, joskus jopa yli 100 koiraa. Oli paljon kauniita koiria, varsinkin erittäin kauniinvärisiä koiria. Minulle on jäänytkin mieleen, että monesti silloin, kun koiralla oli erittäin kauniit

värit ja selvät värirajat, niin niillä olikin hyvin usein kovin lyhyt ja pehmeä karvapeite, ”hiirenkarva”!

90-luvun lopulla, ollessani silloin jo SAJ:n ulkomuototoimikunnassa, aloimme painottaa kaikissa ulkomuototuomareiden koulutustilaisuuksissa karvapeitteen tärkeyttä. Oma kokemukseni onkin, että 2000-luvulle tultaessa karvapeitteet ovat selvästi parantuneet, ”hiirenkarvaa” näkee enää todella harvoin. Huonoja, matalia ja pitkävarpaisia kypäliä aina joskus näkee, mutta ei voi sanoa, että nekään olisivat huolestuttavasti lisääntyneet.

Koirien pito ja olosuhteet

Olosuhteet ovat muuttuneet valtavasti näiden reilun 40 vuoden aikana, jotka olen mukana ollut. Metsäautotieverkostot ovat kymmenkertastuneet tuona aikana. Voikin sanoa, että tänä päivänä ei saa koirasta käyttövaliota, jos ei se osaa ajaa tiellä. Ilmasto on myös muuttunut. Ei tahdo olla enää kunnon talvia, jatkuvasti on vaans. ”korppukelejä” täällä keskisessäkin Suomessa. Eläinsuojelulaki on tiukentunut. Koiria ei saa enää pitää kylmissä lautakopeissa. Tänä päivänä lähes kaikilla suomenajokoirilla on lämmitetyt kopit tai koiratalot. Moni koira saa asustaa ihmisten kanssa samoissa tiloissa, koirista on tullut perheenjäseniä. Voikin sanoa, että tämän päivän koirat asuvat jopa paremmin kuin osa 60-70-luvun ihmisistä.

Yhteenveto

Olen yrittänyt tuoda edellä esille sen, että ei Suomenajokoira ole oleellisesti muuttunut viimeisen 20-30-vuoden aikana, ainakaan huonompaan suuntaan. Monessa asiassa ollaan menty eteenpäin, mm. esteajotaito on parantunut valtavasti. Eihän 70-luvulla koiran tarvinnut ajaa muuta kuin metsässä - silti niitä ykkösiä ei tullut kokeissa yhtään sen helpommin. Olen sitä mieltä, että

jos otetaan esim. 50 parasta tämän päivän ajuria ja ne pääsisivät ajamaan sellaisiin maastoihin ja niihin jäniskantoihin, mitä oli 70-80-luvulla täällä Pohjois-Pohjanmaalla, niin suurin osa noista 50 koirasta ajaisi yli 90 pisteen ykkösen! Paljon vaahdotaan myös vähentyvästä metsästysinnosta. Tuohon voisi sanoa, että aika kultaa muistot. Innottomia koiria on ollut aina ja aina niitä tulee olemaan, samoin myös erittäin kovaintoisia. Jokainen sitten omilla jalostusvalinnoillaan ohjaa omaa kasvatustyötään siihen suuntaan jonka parhaaksi näkee.

Olen sitä mieltä, että me koiraihmiset olemme muuttuneet koiriamme enemmän. Ennen mentiin aamupimeällä metsään, usein polkupyörällä. Koira laskettiin irti ja ruvettiin arvuuttelemaan, että mistä päin ajo alkaa. Jänis ammuttiin usein heti kun se oli mahdollista. Koira otettiin kiinni viimeiseltä kaadolta, monesti jo ilta hämärsi. Joskus sitä viimeistä kaatoa ei saatu ja koira jäi yöksi metsään ajamaan. Yleensä se oli sitten aamusella tullut omia aikojaan kotiin. Nykyään lasketaan koirat irti autolta. Tarkistetaan, että varmasti kaikki elektroniset laitteet pelaavat. Kun koira on häipynyt metsään, mennään autoon istumaan ja seurataan kännykästä taikka tabletista, että mitä alkaa tapahtua. Kun todetaan, että ajo on alkanut, niin lähdetään jollekin laavulle tai huoltoaseman baariin missä on muitakin koiraihmisiiä, ja siellä on sitten kaikilla kännykät auki ja seurataan omia ja toistemme koiria. Kehumme omiamme ja moitimme niiden koiria, joiden omistajat eivät ole paikalla! Mutta näin se on, ”kehitys kehittyi”.

Yppärissä 26.12.2016

Jari Fors

SAJ:n ulkomuoto- ja rakennejaos,
puheenjohtaja

Kettukilpa 2016

Kymessä

Kymen-Karjalan Ajokoirayhdistys järjesti valtakunnallisen kettukilvan 9.-11.12.2016 jo monen kovan kisan kautta mukaan päässeille suomenajokoirille. Kisakeskuksena oli Anjalankoskella Kouvolassa sijaitseva Nuorisokeskus. Paikka oli mitä parhain. Majoitustilat ja muut tilat sijainniltaan aivan toinen toisissaan kiinni. Siirtymät sujuivat hyvin ja ohjelma kulki vaivattomasti omaa kulkuaan. Kymen-Karjalan miehet olivat onnistuneet paikan valinnassa!

Osallistujien saapumisen jälkeen päästiin itse asiaan. Ottelutoimikunnan puheenjohtaja Esa Lautamatti avasi tilaisuuden. Kymessä on ennenkin järjestetty tämän tasoisia kisoja ja lohkokokeita, joten kokemusta löytyy ja odotettavissa on korkeatasoiset ajokokeet, koska paikallahan on valtakunnan parhaat ketunajurit! Maastot on huolella valittu ja testattu ja ”koekäytetty”. Jokai-

sessä maastossa on maaston tuntevat tuomarit sekä oppaat, joten pöytä on katettu ja lopputulos riippuu enää koirista!

Ensimmäinen kilpailupäivä valkeni hiukan alle -10 pakkasasteessa. Viikolla aiemmin oli satanut uutta lunta ainakin pohjoisen maastoihin, alla kovaa korppaa. Tämä aiheutti pientä epärointiä tulostason suhteen. Päivän edetessä asiat alkoivat kirkastua. Pohjoisen puolen maastoissa oli keli mitä parhain. Jäljet näkyivät hyvin ja niitä oli paljon. Etelän puolella sen sijaan lunta ei ollut satanutkaan niin paljoa, tuskin mitään, joten korppa oli kovaa. Tästä tietenkin koitui ongelmia etelän maastoissa työskenteleville koirille. Ongelmia taisi olla kyllä pohjoisen puolen koirillakin, koska jälkiä oli monen yön takaa nähtävillä ja senhän tietää mitä siitä on seurauksena! Kuten jäljempänä oleva tulostaulukko osoittaa, kovia

Kettukilpa 2016 kettukuningas Veeti, vasemmalta otteluntoim. puhj. Esa Lautamatti, om. Tuomas Similä, ylit. Tapani Saartoala ja avustava ylit. Seppo Ojala. Kuva Jarno Parkko.

tuloksia ajettiin ensimmäisenä päivänä, mutta myös epäonnistujia löytyi. Kokonaisuudesta voisi ehkä sanoa, että onnistunut kennelhenkinen päivä!

Toiseen kilpailupäivään lähdettiin tasaisesta tilanteesta. Olosuhteet olivat suunnilleen samantaisia verrattuna aloituspäivään. Tulostaso ei toisena päivänä noussut niin korkeaksi kuin edellisenä päivänä. Syitä on varmasti monia ja niitä on turha lähteä arvailemaan. Somessa keskustelua käytiin vilkkaasti ja monisävyisesti. Tietysti hiukan ihmetyttää moinen keskustelu, koska arvailijat olivat monensadan kilometrin päässä arvailtavista asioista! Aika vaikea on tällaisesta etäisyydestä arvioida maastoa, kettukantaa, yms. asioita! Ylituomariryhmän mukana liikkuneen some-miehen välittämiä päivityksiä oli ilo seurata. Tieto oli senhetkistä todellista täsmätietoa!

Kokeen ylituomarina toimi Tapani Saartola "apunaan" Seppo Ojala. Homma hoidettiin ammattitaidolla ja rutiinilla onnistuneesti loppuun asti. Pieniä viilauksia tehtiin, mutta sehän on ylituomarin tehtävä linjata pisteet kohdalleen samaan skaalaan ja koirat samanarvoiseen asemaan. Ylituomari kirjasi koepöytäkirjassa koejärjestelyt erinomaisiksi ja tuomarityösken-

Juhlasika.

telyn hyväksi! Juhlaillallisella nautittiin, kaiken muun hyvän lisäksi, palvuttua porsasta. Porsasta oli pidetty edeltävä yö suurella asiantuntemuksella savustimessa "sikamestari" Jaakko Luoman ohjauksessa. Lopputulos oli erinomainen. Olin kuulevinani sunnuntaiamuna keskuspaikalla aamun lähtötohinoissa, ilmeisesti seuraavan kilvan edustajan, mainitsevan, että meidän pitää panna kyllä paremmaksi....me savustamme hevosen! Jäämme mielenkiinnolla odottamaan, mitä sitten tuleekin!

Kettukilvan p-ryhmä.

Veeti om. Tuomas Similä, Liminka.

Tulokset: (lauantai + sunnuntai)

1. Veeti om. Tuomas Similä Liminka
94.00 + 81.50 = 175.50 pist.
2. Mosku om. Ari ja Joni Haavisto/Pasi Mattila Parkano
96.50 + 72.75 = 169.26 pist.
3. Elokarin Hiski om. Jyrki Leiko Pöytyä
76.50 + 83.50 = 160.00 pist.
4. Retu om. Juha Mertanen Polvijärvi
69.80 + 80.00 = 149.80 pist.
5. Raja-Alhon Pimu om. Petteri Kaukkila Kalanti
25.00 + 73.75 = 98.75 pist.
6. Fantasy SKY Tomppa om. Eetu Kinnunen Rääkkylä
93.00 + sulj. = 93.00 pist.
7. Pyyntimiehen Rilla om. Jukka Leskelä Kittilä
50.30 + 26.00 = 76.30 pist.
8. Kutinan Ventti om. Petri Tuohimaa Raahe
26.00 + 29.00 = 55.00 pist.
9. Kuju om. Ari Koivisto Teuva
53.75 + sulj. = 53.75 pist.
10. Rontti om. Markku Uusi Rajasalo Kauhajoki
25.00 + 28.00 = 53.00 pist.
11. Havukon Hevi om. Sampo Rantanen Mäntsälä
27.00 + 20.00 = 47.00 pist.
12. Voittaja Nadia om. Vesa Turunen Mikkeli
27.00 + 19.50 = 46.50 pist.
13. Ruunajoen Martta om. Ari Pölönen Puumala
Sulj. + 26.00 = 26.00 pist.

Lohkojen edustajat:

Etelänlohko

KVA-K Elokarin Hiski FI 13528/11 om. Jyrki Leiko Pöytyä
KVA-K Raja-Alhon Pimu FI 49858/11 om. Petteri Kaukkila Kalanti
Havukon Hevi FI 23232/10 om. Sampo Rantanen Mäntsälä

Länsilohko

KVA-K Mosku FI 38503/12 om. A ja J Haavisto & Pasi Mattila Parkano
KVA-K, KK14 Rontti FI 23297/10 om. Markku Uusi Rajasalo Kauhajoki
KVA-K Kuju FI 37116/10 om. Ari Koivisto Teuva

Itälohko

KVA-K KK15 Ruunajoen Martta FI 43505/12A om. Ari Pölönen Puumala
KVA-K Voittaja Nadia FI 36635/11 om. Vesa Turunen Mikkeli
KVA-K Fantasy SKY Tomppa FI 13013/12 om. Eetu Kinnunen Rääkkylä
KVA-K Retu FI 40018/12 om. Juha Mertanen Polvijärvi

Pohjanlohko

KVA-K Kutinan Ventti FI 23386/13 om. Petri Tuohimaa Raahe
KVA-K kk16 Veeti FI 37143/11 om. Tuomas Similä Liminka
Pyyntimiehen Rilla FI 33358/13 om. Jukka Leskelä Kittilä

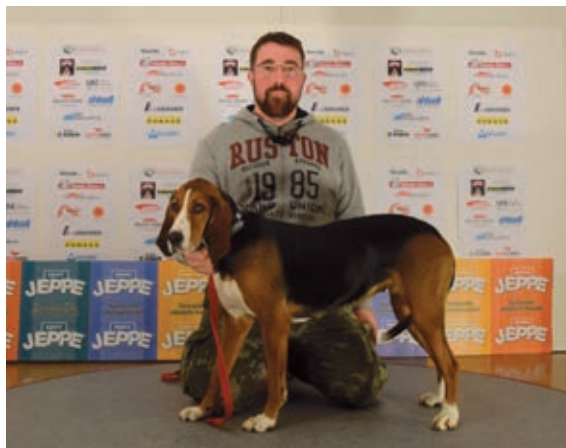
Mosku om. Ari ja Joni Haavisto / Pasi Mattila,
Parkano.

Elokarin Hiski om. Jyrki Leiko, Pöytyä.

Retu om. Juha Mertanen, Polvijärvi.

Raja-Alhon Pimu om. Petteri Kaukkila, Kalanti.

Fantasy SKY Tomppa om. Eetu Kinnunen, Rääkkylä.

Pyyntimiehen Rilla om. Jukka Leskelä, Kittilä.

Kutinan Ventti om. Petri Tuohimaa, Raahe.

Kuju om. Ari Koivisto, Teuva.

Rontti om. Markku Uusi-Rajasalo, Kauhajoki.

Havukon Hevi om. Sampo Rantanen, Mäntsälä.

Voittaja Nadia om. Vesa Turunen, Mikkeli.

Ruunajoen Martta om. Ari Pölönen, Puumala.

Ajokoirien Pohjoismaiden Maaottelu 2016

Ajokoirien Pohjoismaiden Maaottelu järjestettiin 2.-4.12.2016 Suomessa Kurikan Juvassa, joka on monelle ajokoiraharrastajalle tuttu paikka Mööpeliajoista, jotka järjestetään joka vuosi helmikuussa. Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerho oli ottanut vastuun maaottelun järjestelystä. Maaottelu käytiin ns. mööpelimaastoissa ympäri Juvaa.

Juhani Hautala oli valinnut maastot huolellisesti ajatellen tämän päivän jäniskantoja ja tasapuolisuutta. Maastoja oli saatu Juvasta, Laihialta, Ilmajoelta, Kauhajoelta ja Teuvalta. Keskuspaikaksi ja majoituspaikaksi oli valittu Juvassa sijaitseva Pitkä Tupa, jossa on pidetty mm. kovataisoisia Hirvenhaukku-otteluita. Osallistuvat koirat oli valittu kunkin maan omien kriteerien mukaan. Suomen joukkue valittiin tämän vuoden piirimestareista, jotka parhaiten pärjäsivät lohkoissa ja Kilvassa 2016. Maaotteluun osallistui-

vat Suomen joukkueessa: Jahti-Ukon Jore kilvan voittaja, Pelkkikankaan Remu kilvan kolmonen, Juntti kilvan kuudes ja Meripojan Sulo kilvan seitsemäs. Norjasta kisaan otti osaa kolme suomenajokoiraa ja yksi dunkerinajokoira. Norjan joukkueenjohtajana toimi Norjan Ajokoirakerhon uusi puheenjohtaja Arild Nygård. Ruotsin joukkueeseen joukkueenjohtaja Owe Karlsson oli valinnut kaksi suomenajokoiraa ja kaksi hamlintoninajokoiraa. Owe Karlsson on myös varapuheenjohtaja Ruotsin Ajokoirakerhossa.

Perjantai 2.12.2016

Pohjoismaiden maaotteluväki alkoi kerääntyä Pitkään Tupaan jo hyvissä ajoin perjantaina.

Ensimmäisenä paikalle oli tullut Norjan joukkue, joka oli majoittunut jo puoleen päivään mennessä. Koirilta tarkastettiin rekisteripaperit ja tunnistusmerkinnät sitä mukaa kun ne saapui-

Juhani Hautala, varaylituomari Sven-Åke Mylläri, ylituomari Ingmar Smeds, Ruotsin ajokoirakerhon edustaja Andreas Johansson, Ruotsin joukkuejohtaja Owe Karlsson, Norjan joukkuejohtaja Arild Nygård, Suomen joukkuejohtaja Kaj Ikola Meripojan Sulon maastossa lauantaina.

Norjan joukkue juhla-illallisella.

Ruotsin joukkue juhla-illallisella.

Osa suomen joukkueesta juhla-illallisella.

vat koepaikalle. Tunnelma oli leppoisaa ja kaikki keskustelivat keskenään niin kuin olisivat olleet vanhoja tuttuja entuudestaan.

Maaottelun avajaiset suoritettiin pihalla nostamalla Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerhon viiri, jonka jälkeen jokaisen maan joukkueenjohtajat esittelivät oman maansa osallistuvat koirat ja omistajat. Sitten siirryttiin sisätiloihin, jossa Kurikan kaupunginjohtaja Luukko piti tervetuliaispuheen ja kertoi lyhyesti Kurikan kaupungin tämänhetkisestä tilanteesta. Seuraavaksi maaottelun ylituomari Ingmar Smeds Petolahdesta piti oman puheensa ja kävi läpi kokeen sääntöjä tarkemmin. Maaottelussa noudatetaan järjestävän maan koesääntöjä, joten kysyttävää riitti ulkomaisilta vierailtamme. Illan päätteeksi suoritettiin maastoarvonnot viikonlopuksi ja esiteltiin ryhmät niin, että jokainen tiesi, kenen matkaan lähtisi lauantaiamuna. Illan päätteeksi nautittiin iltapalaa ja jatkettiin keskusteluja pöydissä ja tutustuttiin paremmin toisiimme.

Lauantai 3.12.2016

Lauantaiamu aloitettiin tukevalla aamiaisella kello 6.00 ja tekemällä omaat metsäeväät kukin valintansa mukaan. Pitkän Tuvan omistajat sponsoivat ryhmiä oman tuotannon makkaroidella. Keli näytti lauantaina haasteelliselta, koska perjantaina illalla oli satanut uutta lunta noin 5 cm.

Aamupalan jälkeen joukkueenjohtajat ja ylituomariryhmä lähtivät maastoihin kuuntelemaan ajoja.

Ensimmäisenä suuntasimme autot kohti Ilmajokea. Olimme saaneet tiedon, että Meripojan Sulo oli saanut jäniksen jalkeille jo 56 hakuminuutin jälkeen. Kun pääsimme paikalle, Sulon ajo oli palanut vanhoille ajotolille ja ajoon tuli vaikeuksia. Ensimmäiselle erälle Meripojan Sulolle kertyi 62 ajominuuttia.

Norjan ja Ruotsin joukkueenjohtajat lahjoittivat Santtu Tytärniemelle, Meripojan Sulon nuorimmalle omistajalle ajokoirakerhojensa pinssejä, tarroja ja pipoja. He totesivat, että harrastuksemme tulevaisuus on näistä nuorista kiinni.

Seuraavaksi menimme kuuntelemaan Jahti-Ukon Jorea, jonka maasto myös oli Ilmajoella.

Jore oli hakenut ensimmäistä jänistä 55 minuuttia. Jänis, jota Jore ajoi, olikin rusakko, joka kävi välillä pellolla näyttäytymässä ja käytti paljon metsäautoteitä hyväksi. Jore sai kerättyä 102 ajominuuttia. Toista jänistä Jore haki 70 minuuttia ja sai kerättyä täydet 120 ajominuuttia.

Kävimme vielä kuuntelemaan Ruotsin hamiltoninajokoiraa Cesaria Jurvan Rantanevan maastossa.

Cesar oli ensimmäistä jänistä hakenut 17 minuuttia ja ajanut 101 minuuttia. Me saavuimme koemaastoon, kun Cesar ajoi toista jänistä. Paistoimme samalla makkaraa, kun kuuntelimme Cesarin ajoa. Toista jänistä Cesar oli hakenut 37 minuuttia ja ajoi sitä 86 minuuttia. Kokonaisuudessaan lauantain tulokset näyttivät hyviltä, sillä kaikki koirat olivat löytäneet jäniksen.

Lauantaiin kokeen jälkeen Norjan suomenajokoiro Cita oli kärjessä 91,46 pisteellä, toisena oli Norjan suomenajokoiro Belger Du Nord Willy 89,92 pisteellä ja kolmantena oli Suomen suomenajokoiro Jahti-Ukon Jore 89,75 pisteellä. Joukkuekisaa johti Suomi 18 pisteellä, Norja toisena 14 pisteellä ja Ruotsi kolmantena 13 pisteellä.

Lauantai ilta

Lauantai-ilta meni saunomisen merkeissä ennen illallista. Juhlaillallisen seisova pöytä notkui kaikenlaisista herkuista eikä kenenkään tarvinnut mennä nukkumaan tyhjällä vatsalla. Kiitos siitä kuuluu Pitkän Tuvan omistajille. Juhlaillallisen aikana ylituomari Ingmar Smeds kävi läpi päivän tapahtumat ja tulokset. Seuraavaksi käytiin vielä läpi sunnuntain tuomariryhmät koiranomistajille.

Loppuilta menikin leppoisissa merkeissä erilaisilla kiitospuheilla onnistuneista kisajärjestelyistä ja tietysti Pitkän Tuvan erinomaisista palveluksista.

Sunnuntai 4.12.2016

Sunnuntaiaamu koitti varhaisella herätyksellä ja mittari näytti -15 astetta. Joillakin oli vaikeuksia nousta ylös sängystä, kun lauantailta oli mennyt pikkutunneille asti. Mutta kaikki ryhmät pääsivät ajoissa maastoihin ja uusi maaottelupäivä oli edessä. Lähdimme joukkueenjohtajien ja ylituomariryhmien kanssa taas maastokierrokselle kuuntelemaan koiria. Ensimmäisenä lähdimme Laihialle kuuntelemaan Norjan suomenajokoiraa Pirjoa, joka oli hakenut ensimmäistä jänistä vain 5 minuuttia. Ajo oli jo käynnissä, kun saavuimme paikalle. Jänis yritti kaikkensa päästääkseen eroon koirasta, mutta Pirjo pysyi kannassa ja sai kerättyä 120 ajominuuttia ensimmäiselle erälle. Toisella erällä Pirjo oli hakenut 17 minuuttia ja ajanut taas täyden 120 minuuttia, päivä oli onnistunut. Seuraavaksi lähdimme Laihian toiseen maastoon kuuntelemaan Ruotsin suomenajokoiraa Biabys Viskaa. Kun saavuimme paikalle, erä oli jo täynnä. Biabys Viska oli hakenut ensimmäistä jänistä 30 minuuttia ja ajanut tätä 104 minuuttia. Ylituomariryhmä ja joukkueenjohtajat paistoivat makkaraa ja joivat kahvia samalla kun koiraa otettiin kiinni siirtyäksemme toiselle erälle. Biabys Viska haki toista jänistä 27 minuuttia ja ajoi 95 minuuttia.

Seuraavaksi ylituomariryhmä ja joukkueenjohtajat suuntasivat kohti majoitusta. Ylituomari

Ylituomari Ingmar Smeds ja sihteeri Kari Viianen tarkistaa maastokortteja.

otti ryhmiä vastaan sitä mukaa kun ne saapuivat maastoista ja järjestäjät laittoivat palkintopöytää kuntoon iltapäiväksi.

Lopputulokset

Kun kaikki ryhmät olivat saapuneet metsästä ja ylituomari Ingmar Smeds ja sihteeri Kari Viianen Laihialta ynnäsivät vielä pisteitä, jännitys tiivistyi salissa. Ylituomari Ingmar Smeds piti loppupuheenvuoronsa ja alkoi tulosten julkaiseminen. Maaottelun voittajaksi julistettiin suomenajokoira Belger Du Nord Willy Norjasta 178,34 pisteellä. Omistaja Espen Ulleberg Johannesen ei voinut uskoa tätä todeksi. 9-vuotias Belger Du Nord Willy on Espenin ensimmäinen ajokoiri. Willy on saavuttanut pohjoismaiden ja kansainvälisen käyttövalionarvon. Willy on myös Norjan Mestari 2014 ja ajanut yhteensä 22 voittajaluokan ykköstä (Norjassa voittajaluokka on kaksipäiväinen koe). Willy on myös voittanut 14 eri kilpailua

ja valittu Norjassa viisi kertaa perätysten vuoden koiraksi (yli 36 kk ikäiset). Ja nyt Willystä tuli vielä ajokoirien Pohjoismaiden Maaottelun voittaja.

Toiseksi sijoittui Ruotsin suomenajokoira Äivets Jim 172,08 pisteellä ja kolmanneksi Norjan suomenajokoira Pirjo 166,21 pisteellä.

Suomen Pelkkikankaan Remu sijoittui neljänneksi 161,58 pisteellä, Jahti-Ukon Jore seitsemänneksi 143,13 pisteellä, Meripojan Sulo kahdeksanneksi 132,54 pisteellä ja Juntti yhdeksänneksi 126,29 pisteellä.

Lopuksi järjestäjät haluaa vielä kiittää ylituomari Ingmar Smedsiä ja sihteeriä Kari Viiaa hyvästä työstä, Pitkän Tuvan omistajia mahtavasta ylläpidosta koko viikonlopun ajan ja Juhani Hautalaa tasapuolisten maastojen hankinnassa ja kaikkia vapaaehtoisia tuomareita, jotka osallistuivat maaotteluun.

Tulokset:

	La	Su	Yhteensä
Belger Du Nord Willy omistaja Espen Ulleberg Johannesen	88,92	88,42	178,34
Äivets Jim omistajat Ove ja Henrik Bergström	78,25	93,83	172,08
Pirjo omistaja Kjell Jan Moseid	69,96	96,25	166,21
Pelkkikankaan Remu omistaja Pentti Korhonen	69,79	91,79	161,58
Cita omistaja Frank Ove Lia	91,46	67,04	158,50
Biabys Viska omistaja Christer Lundborg	65,96	81,29	147,25
Jahti-Ukon Jore omistaja Jorma Pirnes	89,75	53,38	143,13
Meripojan Sulo omistajat Santtu, Markku, Tiina Tytärniemi	75,04	57,50	132,54
Juntti omistaja Keijo Hautakangas	83,29	43,00	126,29
Knekta Gärdets Ronja omistaja Tobias Johansson	15,25	66,67	81,92
Cesar omistaja Tordh Hedman	78,79	Luopui	78,79
Nordhaugs Donna omistaja Bent Vidar Larsen	53,71	Luopui	53,71

Joukkue tulokset:

	La	Su	Yhteensä
Norja	14	13	27 pistettä
Ruotsi	13	13	26 pistettä
Suomi	18	7	25 pistettä

Pohjoismaiden Maaottelun 2016
Voittaja Belger du Nord Willy ja
omistaja Espen Ulleberg Johannesen
ilon kyynleet silmissä.

Norja voitti myös Pohjoismaiden
Maaottelun joukkue kisan.

Nordisk stövarlandskamp 2016

Den nordiska stövarlandskampen arrangerades den 2-4.12.2016 i Finland, närmare sagt i Jurva.

Jurva är känt för många stövar entusiaster för möbelprovet som arrangeras varje år i februari.

Så provmarkerna som Juhani Hautala valt var så kallade samma provrutor som används under möbelprovet. Juhani Hautala hade valt provrutorna med stor omsorg på grund av hartillgången och för att på så sett få alla provrutor likvärdiga. Provrutorna fanns i Jurva, Laihela, Ilmajoki, Kauhajoki och Teuva.

Som arrangerande klubb för Landskampen hade Finska Stövarklubben valt Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerho. Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerho hade valt Pitkä Tupa som centralplats för provet och som kunde samtidigt stå för boendet för alla deltagare. I Pitkä Tupa har man arrangerat större prov för t.ex. älghundar förut. Varje land hade valt sitt eget lag efter sitt eget lands kriterier. Det finska laget valdes ut av 2016 distriktsmästarna som klarat sig bäst i zon och i Kilpa 2016. Således blev följande hundar valda till landskampen: Jahti-Ukon Jore Vinnare av Kilpa 2016, Pelkkikankaan Remu som placerade sig som trea i Kilpa, Juntti sexa i Kilpa och som fjärde hund Meripojan Sulo sjua i Kilpa.

Från Norge kom tre finska stövare och en dunker stövare och som Norges Lagledare var Arild Nygård. Arild Nygård är ny ordförande för Norske harehundsklubbers forbund. Det svenska laget hade Owe Karlsson valt ut som uppstod av två finska stövare och två Hamiltonstövare. Owe Karlsson fungerar som viceordförande i Svenska Stövarklubben.

Fredag 2.12.2016

På fredag började deltagarna att anlända till Pitkä Tupa i god tid. Först på plats var det norska laget som kommit med nattfärjan från Stockholm till Åbo. Vartefter deltagarna kom så granskades hundarnas registreringsbevis och identifieringsmärkningar. Stämningen var god och alla dis-

kuterade med varandra som om alla redan känt varandra från förr. Invigningen av landskampen börjades utomhus när Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerhos fana hissades i flaggstängen.

Varje lands lagledare presenterade sitt eget lands deltagande hundar och dess ägare för övriga.

Efter presentationerna förflyttade vi oss inomhus där Kurikkas borgmästare Luukko höll sitt tal och berättade för allmänheten om Kurikkas historik och nuläge. Som följande höll överdomare Ingmar Smeds från Petalax sitt öppningstal inför provet och gick ganska grundligt igenom de finska reglerna som skulle följas under provet. Många frågor kom från våra norska och svenska gäster angående reglerna och användning av gps. Under Landskampen råder det land provregler som står som arrangör för provet. Efter Ingmars anförande lottades provrutorna ut och provgrupperna presenterades för hundägarna. I slutet av kvällen kunde alla diskutera fritt och bekanta sig bättre med varandra i borden med samtidigt som vi åt kvällsbit tillsammans.

Lördag 3.12.2016

Lördag morgon började med gemensamt morgonmål klockan 6.00. Efter morgonmålet fick var och en göra sina egna smörgåsar till skogen efter eget bruk. Pitkä Tupas ägare sponsrade med korv från sin egen produktion till varje provgrupp. Föret såg ut att vara ganska besvärligt eftersom det hade snöat sent på fredag kväll ca. 5 centimeter nysnö i backen kunde föra med sig att hararna inte skulle röra på sig. Efter morgonmålet och att provgrupperna förflyttats till provområdena så var det dags för att lagledarna och överdomargruppen att köra ut och lyssna på hundarnas drev och prestationer. Först drog vi iväg till Ilmajoki där Meripojan Sulo hade börjat driva sin första hare för dagen. När vi kom fram kunde vi höra Sulo driva men drevet började gå ganska hackigt efter en stund när haren valde att gå på samma

löpor hela tiden. Meripojan Sulo hade hittat sin hare efter 56 minuters sök och drev denna i 62 minuter i första omgången. De norska och svenska lagledarna gav pinser, klistermärken och mössor från sina klubbar till Meripojan Sulos yngsta ägare Santtu Tytärniemi. De beundrade Santtus entusiastiska ihärdighet och intresse för stövare. Som följade förflyttade vi oss till den andra provrutan i Ilmajoki där vi visste att Kilpa vinnaren Jahti-Ukon Jore drev hare.

När vi kom fram stod provgruppen ute på åkern och berättade att Jores första hare var en fälthare som hade visat upp sig flera gånger på åkern och sprungit längst med skogsbilvägarna. I första omgången presterade Jore med 55 minuters sök och 102 minuters drev. Senare fick vi höra att Jahti-Ukon Jore hade presterat 70 minuters sök och 120 minuters drev. Dagens resultat för Jore var 89,75 och placerade sig som trea efter första dagen. På hemvägen till Pitkä Tupa stannade vi upp i Jurvas egen provruta Rantaneva för att lyssna på den svenska hamiltonstövaren Cesar. Cesar hade sökt i 17 minuter och drivit haren i 101 minuter i första omgången. Vi anlände till provrutan när Cesar drev sin andra hare. Cesar hade sökt denna i 37 minuter och presterade sedan ett drev på 86 minuter i andra omgången som gav 78,79 poäng för dagen. När dagen var till ända kunde vi vara nöjda med dagen alla hundar hade hittat båda hararna. Resultaten efter lördagen var den att finska stövaren Cita från Norge ledde med 91,46 poäng och som tvåa var finska stövaren Belger Du Nord Willy också från Norge med 89,92 poäng. Och på tredje plats låg finska stövaren Jahti-Ukon Jore med 89,75 poäng. Lagtävlingens resultat var följande Finland 18 poäng, Norge 14 poäng och Sverige med 13 poäng.

Lördag kväll

Under lördag kväll gick de flesta deltagarna i bastun före jägarmiddagen. Det stående bordet som Pitkä Tupa hade serverat var fullt av alla delikatter, ingen lämnade med magen tom utan kunde gott gå till sängs med magen full och belåten. Under jägarmiddagen gick överdomaren Ingmar Smeds igenom dagens resultat och presenterade domargrupperna för hundägarna inför söndagens prov. Resten av kvällen spenderades med gemensam tid och olika diskussioner i borden.

Söndag 4.12.2016

Då var det söndag morgon med tidig väckning igen vi sex tiden. Termometern visade på -15 grader.

Några hade det lite besvärligare att stiga upp p.g.a. att tiden rusat iväg mot morgonstund fören man kom till sängs. Men alla provgrupper kom ut i tid till provrutorna och en provdag startade.

Efter att alla grupper kört ut så var det dags för överdomargruppen och lagledarna att köra ut för att lyssna på dreven. Först körde vi ut till Laihela för att lyssna på finska stövaren Pirjo. Under första omgången hade Pirjo 5 minuter på sök och kunde prestera ett fullt drev på 120 minuter.

Och andra omgången gick inte sämre, 17 minuters sök och 120 minuters drev. Pirjos resultat på söndag var således hela 96,25 poäng. Som följande förflyttade vi oss till Laihelas andra provruta där svenska finnstövaren Biabys Viska drev. Samtidigt som vi kom fram så var första omgången färdig, Biabys Viska hade sökt i 30 minuter och drivit ihop 104 minuter. Samtidigt som hunden kopplades satt lagledarna samt överdomaren och grillade korv med övriga i provgruppen. Under andra omgången hade Biabys Viska sökt sin hare i 27 minuter och drivit denna i 95 minuter, detta räckte till ett första pris med 81,29 poäng. Efter att vi lämnat Biabys Viskas grupp styrde vi kosan till Pitkä Tupa. Ingmar Smeds skulle ta emot provgrupperna och prisbordet skulle ställas i ordning till eftermiddagen.

Slutresultaten

När alla provgrupper anlant tillbaka från provrutorna och överdomaren Ingmar Smeds tillsammans med sekreteraren Kari Viianen från Laihela räknat ihop slutresultaten steg spänningen i salen. Efter Ingmars slutanförande var det dags att offentliggöra resultaten från helgen. Som vinnare för den Nordiska landskampen för stövare korades finnstövaren Belger Du Nord Willy från Norge med 178,34 poäng. Ägaren Espen Ulleberg Johannesen kunde inte tro att detta var sant.

Belger Du Nord Willy är Espens första stövare som är idags läge 9 år gammal och har presterat följande: Norges mästare 2014, nordisk- och internationell jaktchampion, har valts till årets stövare 5 gånger i rad (över 36 mån. gammal), drivit 22 elit ettor (två dagars prov), och vunnit

14 större och mindre prov. På andra plats kom finnstövaren Åivets Jim från Sverige med 172,08 poäng och som trea finnstövaren Pirjo från Norge med 166,21 poäng.

De finska stövarna placerade sig som följande: Pelkkikankaan Remu som fjärde med 161,58 poäng,

Jahti-Ukon Jore som sjunde, Meripojan Sulo som åttonde och Juntti som nionde.

Till slut vill arrangörerna tacka överdomaren Ingmar Smeds och sekreteraren Kari Viianen för ett utmärkt arbete under landskampen, Pitkä Tupa för boendet och för den goda maten vi fått äta oss mätta på under helgen, Juhani Hautala för arrangemanget kring provrutorna och sista men inte minst alla domare som frivilligt ställt upp på den Nordiska Landskampen.

Resultat:

	Lö	Sö	Resultat
Belger Du Nord Willy ägare Espen Ulleberg Johannesen	88,92	88,42	178,34
Åivets Jim ägarna Ove ja Henrik Bergström	78,25	93,83	172,08
Pirjo ägare Kjell Jan Moseid	69,96	96,25	166,21
Pelkkikankaan Remu ägare Pentti Korhonen	69,79	91,79	161,58
Cita ägare Frank Ove Lia	91,46	67,04	158,50
Biabys Viska ägare Christer Lundborg	65,96	81,29	147,25
Jahti-Ukon Jore ägare Jorma Pirnes	89,7	53,38	143,13
Meripojan Sulo ägarna Santtu, Markku, Tiina Tytärniemi	75,04	57,50	132,54
Juntti ägare Keijo Hautakangas	83,29	43,00	126,29
Knekta Gärdets Ronja ägare Tobias Johansson	15,25	66,67	81,92
Cesar ägare Tordh Hedman	78,79	avbröt	78,79
Nordhaugs Donna ägare Bent Vidar Larsen	53,71	avbröt	53,71

Lag tävlingen:

	Lö	Sö	Sammanlagt
Norge	14	13	27 poäng
Sverige	13	13	26 poäng
Finland	18	7	25 poäng

KOIRA		HAKU	AJO	Haku	Hauk	Ajot	Hiö	Alö	TULOS	YHT.
u. Belger Du Nord Willy	Norja	85	114	8,75	7,50	9,50	0,00	0,00	89,92	178,33
		15	106							
		70	100	8,50	7,25	8,50	0,00	0,00	88,42	
Espen Ulleberg Johannesen	10	120								
u. Äivets Jim	Ruotsi	27	115	9,00	7,00	6,25	0,00	0,00	78,25	172,08
		48	77							
		Ove o. Henrik Bergström	37	116	10,00	7,50	9,50	0,00	2,00	
15	120									
n. Pirjo	Norja	38	82	10,00	6,25	5,00	0,00	0,00	69,96	166,21
		9	85							
		Kjell Jan Moseid	5	120	10,00	7,25	9,00	0,00	0,00	
17	120									
u. Pelkkikankaan Remu	Suomi	31	42	10,00	7,50	6,50	0,00	0,00	69,79	161,58
		19	115							
		Pentti Korhonen	16	120	10,00	7,75	9,00	0,00	0,00	
6	103									
n. Cita	Norja	15	120	10,00	8,50	8,50	0,00	0,00	91,46	158,50
		41	101							
		Frank Ove Lia	47	41	9,75	9,00	6,00	0,00	0,00	
41	104									
n. Biabys Viska	Ruotsi	150	64	5,00	6,25	6,00	0,00	0,00	65,96	147,25
		37	103							
		Christer Lundborg	30	104	10,00	7,50	5,75	0,00	0,00	
27	95									
u. Jahti-Ukon Jore	Suomi	55	102	9,75	7,50	9,25	0,00	1,50	89,75	143,13
		70	120							
		Jorma Pirnes	14	56	8,00	9,00	4,00	0,00	0,00	
132	55									
u. Meripojan Sulo	Suomi	56	62	10,00	7,25	6,75	0,00	0,00	75,04	132,54
		55	113							
		Santtu, Markku ja Tiina Tytärniemi	95	120	5,00	7,50	10,00	0,00	0,00	
145										
u. Juntti	Suomi	15	107	10,00	6,50	7,00	0,00	0,00	83,29	126,29
		15	98							
		Keijo Hautakangas	40	84	6,50	6,00	6,00	0,00	0,00	
200										
n. Knekta Gärdets Ronja	Ruotsi	37/203	18	3,00	6,00	1,00	0,00	0,00	15,25	81,92
		Tobias Johansson	72	62	8,50	8,00	6,00	0,00	6,00	
10	110									
u. Cesar	Ruotsi	17	101	10,00	8,00	6,25	0,00	0,00	78,79	78,79
		37	86							
		Tordh Hedman	70	-	2,00			5,00		
n. Nordshaugs Donna	Norja	87	112	7,75	6,00	4,50	1,00	0,00	53,71	53,71
		50	13							
		Bent Vidar Larsen	20	40	10,00	3,00	2,00	0,00	0,00	

Maaottelun voittajakoira BIR-BIS og BIM i Romerike 29.5.2016.

Norjan Suomenajokoirajärjestön vieraana

Minulla oli kunnia arvostella ajokoiria Norjan Suomenajokoirajärjestön (Finskstoeverforeningen Norge) vieraana 28.5.2016. Järjestäjä oli Romerike Harehundklubben Haraldvangenissa tunnin ajomatkan päässä Oslon lentokentältä pohjoiseen päin. Kyseessä oli päänäyttely ja vuosikokous sunnuntaina. Lähdin perjantaiamuna Tampereen lentokentältä Helsingin kautta ja saavuin hyvissä ajoin alkuillasta Haraldvangeniin. Norjalaisia ajokoiraihmiä oli jo saapunut runsaasti leirintäalueelle, jossa oli viihtyisiä ja hyvätasoisia mökkejä, ravintola, ulkoravintola (kotamainen) ja huoneita myös isommissa rakennuksissa. Ja tietysti kaunis järvimaisema ja sen takana vuoristoa tai vaaramaisemaa. Illallisen jälkeen paikalla oli vapaamuotoista illanviettoa, johon seuraavan päivän näyttelyn takia osallistuin niukalti.

Lauantain näyttelyyn osallistui n. 40 ajokoiraa. Taso vastasi hyvätasoisia näyttelyä Suomessa. Valitsen kuvaksi ROP/VSP-kuvan, jossa olen itsekin, ei sitä niin usein pääse lehteen, jollei itse auta asi-

aa. Jälkeenpäin muistaen ehkä paras koira oli sen verran arka, ettei päässyt kilpailemaan loppukahinoihin. Lauantain juhlaillallisen jälkeen oli vielä myöhään illalla kotaravintolassa illallinen.

Belger du Nord Willy S40397/2007 osallistui näyttelyyn veteraaniluokassa. Koira on käyttövalio, Norjan mestari samoin kuin sen jälkeläinenkin. Sen omistaa Espen Ulleberg Johannessen ja se on kasvatettu Ruotsissa (Eva Ohlsson ja Trond Johannessen). Belger saa oman kappaleensa esiintymisensä vuoksi. Istuessamme näyttelyn jälkeen suurehkolla seurueella erään mökin edessä, niin sanotaan nyt vaikka seurustellen, havaitsin irti päässen ajokoiran nurmikolla. Tein hälytyksen! Minulle ilmoitettiin, että se on Belger ja se saa olla irti. Juttelin omistajan kanssa ja hän sanoi, että Belger on kotona aina irti pihassa eikä se lähdä mihinkään, mutta metsään vietäessä se lähtee välittömästi hakemaan. Jotkut kehuivat koiraa Norjan parhaaksi ajokoiraksi (jotkut peräti kaikkein aikojen). Illalla Belger tuli kotaravintolaan, sai

Årets Hund over 36 mnd Belger.

makupaloja sieltä täältä, minultakin, meni ulos ja tuli sisään kuten halusi. Ymmärsin niin, että Belger osallistuu rodunmestaruus kokeisiin tulevana syksynä Suomessa, seurataan mielenkiinnolla.

Suomenajokoira on hankkinut ominaisuuksiltaan vankan aseman Norjassa. Se on voittanut 24 ajokoirien Norjan mestaruutta viimeisten 35 vuoden aikana. Yksi yleinen jutun aihe koskien ajokoirametsästystä oli sudet, kuten meilläkin. Näyttelypaikan ympäristössä oli hyviä riistamaita, mutta joitakin sanottiin sellaisiksi, ettei niille ollut susien takia menemistä. Norjalaiset ovat iloisia veijareita, joilta juhliminen käy äänekkäästi ja vähän samaan malliin kuin meilläkin, ehkä erona se, ettei juhliminen siellä pääty riitelyyn.

Loppuun vielä tuosta koiran ravintolassa käymisestä. Olimme joskus männävuosina Nummelan Sepon kanssa metsällä Pyhävuoren rinteillä Kristiinankaupungin ja Karijoen rajamaastoissa. Mukana oli minulla Muska-niminen narttu, jonka olin tuonut Lapin reissulta. Koira katosi kauemmas, odottelimme sitä, kunnes puhelimeni soi. ”Se on täältä Pyhävuoren ravintolasta, koiranne tuli tänne”. Ravintolaa remontoitiin ja ovi oli auki, joten Muska meni tervehtimään miehiä. Hakiessamme koiraa kysyimme, joko täällä on anniskelu-oikeudet, vastattiin kyllä. Tilasimme konjakit, eivätkä maksaneet mitään.

P.S. Belger du Nord Willy voitti sittemmin maaottelun Suomessa.

Jenkki on jees tänäkin vuonna!

Amerikankettukoirien suomenmestariuudesta kisattiin joulukuun ensimmäisenä viikonloppuna Limingassa. Kokeen järjestivät Amerikankettukoirayhdistys ja Liminka-Temmeksen metsästysyhdistys. Keskuspaikkana toimi metsästysyhdistyksen maja. Amerikkalaisten superviikonloppu aloitettiin perinteisesti vuosikokouksella, jossa tehtiin suuria linjanvetoja rodun tulevaisuudesta mm. Pevisan suhteen. Sen jälkeen puheenvuoron sai Komulaisen Seppo, joka ylituomarin ominaisuudessa aloitti varsinaisen kokeen puhuttelulla. Illan aikana arvottiin myös maastot, jotta porukalla olisi aamulla selvät sävelet.

Maastoarvonnalla oli varmasti merkitystä, koska osaan maastoista oli satanut aikaisemmin viikolla vettä tehden hangen pinnasta varsin karkean. Samoin osa maastoista sai koetta edeltävänä iltana muutaman sentin tuoretta lunta. Jokaisessa maastossa oli kuitenkin varmasti kettuja. Kokeeseen valmistautumista jatkettiin Värminkosken leirinnän puitteissa. Koirista riitti juttua rotuun katsomatta, hyvässä hengessä tietenkin!

Aamulla startattiin hyvissä ajoin, koska maastoihin oli matkaa ja Limingan leveysasteilla päivän valoisa aika ei ole turhan pitkä, joten irtilaskun kanssa ei voinut odotella turhia. Kokeet sujuivat vaihtelevissa olosuhteissa myös hyvin vaihtelevin tuloksin. Siellä missä kettu juoksi enemmän kuin viisi minuuttia, tehtiin todella kovia ykkösiä ja muualla jäätin selvästi heikommille pisteluvuille. Lisäjännitystä päivään toi myös erilaiset jääkanet vesistöissä, joita riitti joka maastoon enemmän kuin riittävästi. Onneksi sukellusreissuilta vältyttiin. Tulosten selvittyä voittajaksi kruunattiin Toni Lindbergin Osku komealla 99 pisteen tuloksella! Vuoden 2017 mestaruus ratkotaan Kuusamossa, jossa toivottavasti näemme tämän vuoden mestarin puolustamassa titteliään.

Suuret kiitokset yhteistyökumppaneille, Tervon poppoolle, tuomareille ja maasto-oppaille, jotka kaikki teitte kokeen järjestämisen mahdolliseksi!

Sij	Koira	Omistaja	HAKU-MIN	AJO-MIN	HAUKKU	Pist	KEAJ
1	Osku	Toni Lindberg	94	120	9	99	1
2	Madonna	Teemu Ronkainen	167	120	7,5	94	1
3	Lainerinteen Jack	Veli-Matti Korvela	105	102	7,5	93,5	1
4	Teritaipaleen Sisu	Jarmo Vuoto	219	87	8	89	1
5	Toopakan Tatu	Markku Viljakainen	78	120	5	88	1
6	Kettunurin Verner	Vesa Pätsi	197	49	7,5	64,75	2
7	Pertta	Teuvo Heikola	192	6	5	56,5	3
8	Vihtahovin Laku	Satu Pylkkänen	210	3	6	47,1	0
9	Sally	Juhani Suokko	240			24	0
10	Nighttrain	Ari Hiltula	54	35	4	-	-

Eurooppapokaali 2016

Kroatia

Vuoden 2016 Eurooppapokaali-ottelu järjestettiin 14.-15.10. Kroatiassa Zadarin kaupungin ympäristössä.

Kisojen valmistelurutiinit ovat samanlaiset kuin aina pitkälle kilpailumatkalle lähdettäessä.

Torstiaamuna koirat, matkatavarat ja osallistujat saapuivat Vantaan lentokentälle ja lähdimme matkaan.

Kuten tavallista näille seuduille, matka yhteen suuntaan vie kokonaisen päivän. Yhden välilaskun jälkeen laskeuduimme Zagrebiin ja heti virallisten tullitoimituksien jälkeen odottavaan vuokra-autoon ja nokka kohti Zadaria (matkaa noin 350 km). Perillä majoittuminen, koirien ul-

koiluttaminen, pieni ruokailu ja sitten sänkyyn. Perjantapäivä kului kokouksien, ruokailujen ja avajaisseremonian muodossa.

Lauantaina varhain ylös ja aamupalan jälkeen kokoontumispaikkaan, jossa vallitsi aikamoinen sähinä. Edellisenä iltana esitellyt ryhmät kuitenkin kokoontuivat ja pääsimme lähtemään maastoihin melkein sovitussa ajassa. Minun ryhmäni ahtautui kolmen muun ryhmän kanssa noin 15 henkilön bussiin, jossa istuttiin sulassa sovussa, koiranomistajilla koirat sylissä. Ryhmät purettiin vajaan tunnin ajon jälkeen kuppilan pihassa henkilöautoihin ja kukin lähti omaan suuntaansa maastoihin Pagin kaupungin ympäristöön.

Avausseremoniassa.

Näkymä koemaastosta ja lähikuva maaperästä.

Maastot olivat koirille erittäin vaikeat ja vaativat. Teräväkivinen pohja, ruohoa ei nimeksikään, piikkipensaita ja kaikialla vanhoja kivimuureja, parannettu rauditusverkoilla (lammasaitauksia).

Suomea edusti tällä kertaa toistamiseen suomenajokoira Mehtäpellon Heinäsato omistajina Janne, Heikki ja Henri Jokinen Sastamalasta sekä ensikertalainen beagle Huuhkajan Noppe omistajana Timo Kettula Raumalta. Suomea tuomaritehtävissä edustivat Raimo Hartikainen ja allekirjoittanut. Jokisen ryhmä lähti kahdella henkilöautolla maastoon. Pojat joutuivat väärään autoon ja jätettiin kylmästi tien poskeen, kun tiet erkanivat. Jannella oli kova työ saada pojat talteen ennen kokeen aloittamista.

Heinäsato sai aikaiseksi vajaan 30 minuutin ajan, mutta mutta: ajettava kun pitäisi nähdä, niin ajominuuteista ei herunut pisteitä. Toista ajoa ei saatu koe-ajan puitteissa (4 tuntia).

Noppe ei saanut ajoa aikaiseksi. Opastuomari syvästi ihmetteli asiaa, olihan kyseisestä maastosta ammuttu noin 50 jänistä menneen syksyn aikana! Molemmille koirille tuli siis pisteitä vain ulkomuodosta, käyttäytymisestä sekä hausta.

Palkintojenjaon ja illallisen jälkeen otimme muutaman tunnin unet ja klo 02.00 (aamulla) lähtö autolla kohti lentokenttää. Perillä kotona olimme myöhään sunnuntai-iltana.

	COMPETITOR - NATIECATEL	DOG NAME	BREED	POINTS	
1	SWITZERLAND - L. HART JOSTY	ASTA VON REINER JURA	SWISS HOUND JURA	100	1ST PRIZE
2	CROATIA - MILJKOVIC PERICA	BOS	ISTRIAN SHORTHAIRED HOUND	100	
3	SWITZERLAND - BUSCHEN LEO I ADRIANA	CHRYSTENNE VON VANDUNA	SWISS HOUND LUCCARIE	106	
4	BH - LUBURIC MILANKO	BERA - IJELA	ISTRIAN SHORTHAIRED HOUND	104	2ND PRIZE
5	NORWAY - BROKERUD IRIK	GJERMAA'S MIRIA	BURKELHUND	100	
6	CROATIA - C. KES STIPI	CIBA	ISTRIAN SHORTHAIRED HOUND	87	
7	MONTENEGRO - RUCULOWIC PETAR	ASTRA	POSAVAZ HOUND	82	3RD PRIZE
8	SWEDEN - JOHNSON EMIK	PAVIKENS V. LON	HAMILTONSTOVARE	75	
9	SAN MARINO - FRANCONI SILVANO	MORA	ITALIAN ROUGH - HAIRED HOUND	75	
10	AUSTRIA - MACK ERNST	DONNA JANSKA	BRANDIBRACH	71	HQ
11	FINLAND - JOKINEN JANNE, HEIKKI & HENRI	MEHTÄPELLON HEINÄSATO	FINNISH HOUND	52	
12	FINLAND - KETTULA TIMO	HUUHKAJAN NOPPE	BEAGLE	48	
13	BH - PETFR DALIHOR	ARI	SERBIAN TRICOLOUR HOUND	48	
14	SWEDEN - ERIKSSON BO	CARLSATORPET'S ASTA	DREVIR	42	
15	SAN MARINO - ALBANI GUSTAVO	VARENCE	ITALIAN ROUGH - HAIRED HOUND	40	
16	MONTENEGRO - GLAVANOVIC MARKO	SAGAS JORMANSKA	MONTENEGRAIN MOUNTAIN HOUND	38	
17	NORWAY - JAKOUSEN BJORN	KVINKFLA'S GJULI	HYGGENHUND	35	
18	AUSTRIA - HAMEL WOLFGANG	AMHAS VON DEM ALPELUCKE	TIROLERBRACKE	31	

Europapokalen 2016 Kroatien

Årets tävling gick av stapeln 14.-15.10. i omgivningen av staden Zadar, Kroatien.

Samma rutiner som alltid på en lång tävlingsresa. Torsdag morgon, hundar, personer och bagage på plats vid Vanda flygfält och iväg.

Resan i en riktning till dessa trakter tar alltid en hel dag (jobbigt för hundarna?). Efter en mellanlandning var vi framme i Zagreb, där vi efter tullgranskningen packade oss i hyrbilen som bokats för fortsatt färd till Zadar (ca 350 km). Framme i Zadar inkvartering, hundrastning, matbit och sedan i säng. Fredagen åtgick till möten, mat och öppningsceremoni.

Tidig start på lördagen. Efter morgonmålet samlades grupperna som presenterats på fredagen på givna ställen och utsatt tid. Efter ett lindrigare kaos avreste vi till provområden nästan på utsatt tid.

Vår grupp packades tillsammans med tre andra grupper in i en ca 15-personers buss, där hundägarna satt med hundarna i famnen under resans första timme. Efter träff med vägvisare på ett café i staden Pag, for var och en grupp med personbilar vidare till respektive provområden.

Provområdena var mycket krävande för hundarna. Vassa stenar, nerbetat gräs, taggiga busksnår och överallt stenmurar förstärkta med armeringsnät (betesshagar för får). Denna gång representerades Finland av finsk stövaren Mehtäpellon Heinäsato, ägare Janne, Heikki och Henri Jokinen, Sastamala och beaglen Huuhkajan Noppe ägare Timo Kettula, Raumo. Som Finlands domare fungerade Raimo Hartikainen och undertecknad. Heinäsatos grupp for iväg med två bilar. Pojkarna

som visats i fel bil, lämnades helt kallt vid sidan av vägen, mitt i ingenting. En orolig Janne hade ett styvt jobb att hitta pojkarna före provtiden började.

Heinäsato fick till stånd ett ca 30 minuters drev. Men tyvärr så bör drevdjuret ses, för att hunden ska få några drevpoäng till godo. Saldo därför inga drevpoäng. Under provtiden (4 timmar) hittades inga fler harar. Noppe hade otur och reste ingen hare. Vägvisaren var mycket förvånad då man ju skjutit ett 50-tal harar i det provområdet under hösten! Båda finska hundarna stannade härmed på poäng enbart för utställningsmeriter, uppförande, lydnad och sök.

Efter prisutdelning, festligheter och middag fanns det tid för några timmar sömn före avresan mot flygfältet kl. 02.00 (på morgonen). Hemma sent på söndag kväll.

**Huolehdi lemmikkisi terveydestä ja ruoki sitä
tuoreilla ja puhtailla suomalaisilla tuotteilla!
Pakasteliha ja -luutuotteemme
ovat suomalaisia!**

Tuotteet ja hinnat 1.1.2017:

Viimeisimmät hintatiedot löydät helposti: www.kennelrehu.fi

Esitteen hinnat sis. Alv 14% <https://www.facebook.com/kennelrehuoy>

5 ja 10 kg:n laatikoissa tuotteet ovat pakattu 500-600 g annospakkausiksiin

JAUELIHA (possu-nauta) Monipuolinen lihatuote, koirasi perusravinto
5 kg 10 € 10 kg 18 €

JAUELIHALEVY (sika-nauta) 20 kg 28 €
--

LIHAINEN RASVA (possu-nauta)
4,5 kg 8 € 9 kg 13 €

PUURO-JAUELIHASEOS Kypsä puuro-raaka jauheliha
5 kg 10,50 € 10 kg 20 €

RIISI- JAUELIHA-SEOS kypsä riisi - raaka jauheliha
5 kg 10 € 10 kg 18 €

NAUDAN MAHA jauhettuna
5 kg 10 € 10 kg 18 €

BROILERIN SIIVET
8,5 kg 25 € 15 kg 42 €

BROILERIN KAULARANKA n. 10 kg 23 € BROILERIN KOIPINEN n. 15 kg 26 €
--

KALKKUNAN SIIVET n. 15 kg 40 €
KALKKUNAN KAULAT n. 15 kg 40 €

Tilaukset: Suosittelemme tilauksen jättämistä toimitusta edeltävällä viikolla.
--

LAMPAAN LUUT 4 kg 12 €

PUURON VALMISTUKSEEN RIISI, ruskea 10 kg 17 € ROUHITTU OHRA 5 kg 8 €

HIRSSI 5 kg 14 €
TATTARI 5 kg 14 €

Maksalaatikko	5 kg 10 € 10 kg 18 €
Maksa jauhettu (nauta ja possu).....	5 kg 10 €
Torvet jauhettu (possu)	5 kg 10 € 10 kg 18 €
Nautajauheliha.....	5 kg 12 € 10 kg 22 €
Potkaluut (nauta)	5 kg 6 €
Rustoluut (nauta)	5 kg 10 €
Rustot (nauta)	5 kg 11 €
Luumurske (nauta ja possu)	10 kg 18 €
Sydänjauheliha, possu	5 kg 18 € 10 kg 32 €
Sydän possu, kokonainen	4,5 kg 18 €
Sydänjauheliha, nauta	5 kg 18 €
Pentujauheliha, nauta... ..	5 kg 14 € 10 kg 26 €
Pentujauheliha, possu.....	5 kg 13 € 10 kg 24 €
Possu jauhettu, raaka	5 kg 11 € 10 kg 20 €
Lohi jauhettu, raaka	5 kg 9 € 10 kg 16 €
Lohi jauhettu, kypsä	5 kg 14 €
Lohiöljy	0.9 kg 7 € 2,5 kg 15 €
Kalkkuna jauhettu, raaka	5 kg 15 € 10 kg 29 €
Broilerjauheliha, raaka (sis.luut).....	5 kg 15 € 10 kg 26 €
Broilerjauheliha, kypsä	5 kg 15 € 10 kg 29 €
Hevosien luut	5 kg 9 €
Kasvissose.....	6 kg 19 €
Kana-kasvisnugetti.....	5 kg 20 €
Haima	2 kg 17 € 5 kg 37,50 €
Porojauheliha (sis.luut)	9 kg 35 €
Broilerin sydän, kokonainen.....	5 kg 25 €

Broilerin kiviipiira.....	5 kg 22 €
Kalkkunan koipi, luulla.....	8 kg 23 €

KUIVARUOKATUOTTEET	
JAHTI & VAHTI Extra Energia	15 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Energia	15 kg 31 €
JAHTI & VAHTI Kana ja Riisi	4 kg 14 € 15 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Kevyt	15 kg 29 €
JAHTI & VAHTI Junior.....	15 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Pentu	10 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Lammas ja Riisi	10 kg 26 €
NERO GOLD peura-peruna	12 kg 45 €
HAU-HAU säilykepurkit 5 makuvaihtoehtoa kana-, kalkkuna-, liha- ja lammassiiri sekä herkkuhuuytelö.....	12 prk 13 €
LULU Cocktail kissan kuivamuona	4 kg 8,50 €
Kalkkiseos	1 kg 6 € 3 kg 14 €
Merilevä	800 g 7 €
Pellava-Musti öljy.....	1/2 litraa 6 € 1 litra 10 €
Nutrolin ravintoöljy iho&turkki..	275 ml 18 € 1 litra 50 €
Kuivattu naudan keuhko	200 g 4,50 €
Possun korvat	400 g 10,50 €
Valkosipulirouhe	600 g 7 €
Porkkanarouhe.....	500 g 7 €

TILAUKSET: 05-3431031 tai www.kennelrehu.fi
EVIRA:n valvoma tuotantolaitos | FIP3-055/761/2004

Kennel-Rehu Oy, Teollisuuskuj 7, 49220 Siltakylä Pyhtää
TEHTAANMYYMÄLÄ: 044-7750202 MA-PE 8-17 LA 10-14

SAJ - FSK:N VUOSIKOKOUS 25.3.2017 KAUHAVA

Suomen Ajokoirajärjestö - Finska Stövarklubben ry:n sääntömääräinen vuosikokous
lauantaina 25.3.2017 kello 13.00 Härmän Kylpylässä,
os Vaasantie 22, 62375 Ylihärmä

Kokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden lisäksi

Amerikankettukoirayhdistys ry:n

- esitys amerikankettukoirien jalostuksen tavoiteohjelmaksi 2016-2019,

esitys on julkaistu kokonaisuudessaan järjestön kotisivuilla

www.ajokoirajarjesto.fi/ajankohtaista

- esitys amerikankettukoirien pevisa-ohjelmaksi (perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelma) 1.1.2017-31.12.2019 "Pentueen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 50 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa.

Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan. "

Valtakirjojen tarkastus on samassa paikassa klo 10.00 - 12.30.

Kokouksessa on jokaisella 15 vuotta täyttäneellä henkilöjäsenellä äänioikeus ja jokaisella äänioikeutetulla yksi (1) ääni. Jäsenyhdistyksellä on yksi ääni kutakin yhdistyksen 20 jäsentä kohti, kuitenkin enintään 5 ääntä. Jäsenenä olevalla rekisteröidyllä kennelpiirillä on yksi (1) ääni kutakin piirin jäsenenä olevaa Suomen Ajokoirajärjestön jäsenyhdistystä kohti, kuitenkin enintään 5 ääntä. Jäsen saa valtakirjalla edustaa poissaolevia äänioikeutettuja jäseniä. Sama jäsen saa valtakirjalla edustaa enintään neljää henkilöjäsentä ja enintään kahta jäsenyhdistystä. Sama jäsen voi kuitenkin käyttää enintään 1/20 kokouksen pöytäkirjaan merkitystä äänimäärästä. Valtakirjassa on ilmoitettava yhdistyksen jäsenmäärä. Valtakirjojen on oltava oikeiksi todistettuja ja yhdistyksen jäsenmäärällä ja leimalla varustettuja.

Valtakirjassa on mainittava valtakirjan antajan jäsennumero.

Ainoastaan joko v. 2016 tai 2017 maksaneilla 15 vuotta täyttäneillä jäsenillä on vuosikokouksessa äänioikeus.

Tervetuloa!

Hallitus

Vuosikokouksessa jaetaan perinteisesti SAJ-FSK:n myöntämät ansiomerkit ja palkinnot.
Pyydämme palauttamaan kiertopalkinnot kaiverrettuna viimeistään
15.3.2017 mennessä osoitteeseen
Joni Miilumäki,
Isokoskentie 659, 60550 Nurmo.

Majoitus

Härmän Kylpylä, Vaasantie 22, 62375 Ylihärmä
majoitus 1 vrk 2 hh 65 €/hlö, 2 vrk 2hh 130 €/hlö,
1 vrk 4hh 55 €/hlö, 2 vrk 4hh 105 €/hlö,
lapsen lisävuode 20 €/vrk, lisämaksu 1 hh 35 €/hlö/vrk,
koiramaksu 15 €/vrk/koira.
Hintaan sisältyy aamiainen, kylpylän ja kuntosalin käyttö.
Lauantaina klo 19 juhlaillallinen.

Majoitusvaraukset ja varaukset juhlaillalliselle myyntipalvelusta
puhelin 06 4831 600
sähköposti: myynti@harmankuntokeskus.fi
kotisivut: www.harmankuntokeskus.fi www.harmankylpyla.fi

Lauantaina mahdollisuus lounaaseen 21 € hinnalla.

VALTAKIRJA

Valtuutan / valtuutamme (edustajan nimi)
edustamaan itseäni / yhdistystämme (valtakirjan antajan nimi)

Suomen Ajokoirajärjestö - Finska Stövarklubben ry:n vuosikokouksessa lauantaina 25.3.2017.

Yhdistyksemme jäsenmäärä oli 31.12.2016 _____ henkilöä.

Paikka ja aika _____

Allekirjoitus (yhdistyksen leima) SAJ:n jäsennumero

Allekirjoituksen oikeaksi todistavat ja nimenselvennökset:

SAJ:n päänäyttely KAUHAVA 26.3.2017

Härmän kuntokeskus, SAJ:n päänäyttely. Suomen Ajokoirajärjestön rodut, myös pennut (5-7 kk ja 7-9 kk) ja jälkeläisluokka. järj. Etelä-Pohjanmaan ajokoirakerho ja Suomen Ajokoirajärjestö.

Arv. alkaa klo10.00.

Ilmoittautumiset 26.2 / 12.3 mennessä

SAJ:n päänäyttely PL 30, 65101 Vaasa tai <http://bob.brandt.fi/saj2017>

Ilm. koskevat tied. ark. 15-19 p. 040-4171501, info@bob-brandt.fi.

Muut tiedustelut Jari Siltala 040-7524372, jari.siltal@wartsila.com.

Ilm. maksu 35 €, pennut ja vet. 20 €.

Ilm. 27.2-12.3 välisenä aikana vain internetin kautta 40 €.

Tilille FI85 5419 0120 1667 92.

Palkintotuomarit:

Suomenajokoira pennut ja urokset, sekä kasvattaja- ja jälkeläisluokka **Arvo Rajala**

Suomenajokoira nartut, ROP **Elena Ruskovaara**

Muut rodut, ja varalla kaikille **Matti Palojärvi**

Ryhmäkilpailut:

Paras veteraani, jälkeläis- ja kasvattajaryhmä **Arvo Rajala**

Paras pentu, näyttelyn paras **Elena Ruskovaara**

Koiramessut 2016

SAJ:n rotutori. Kuva Sanna Skedlund.

Koiranäyttelyvuosi huipentui Kansainvälisiin Voittajanäyttelyihin, jotka järjestettiin Helsingin messukeskuksessa joulukuun 10.-11. päivä. Lauantaina oli jaossa Helsingin Voittaja- ja sunnuntaina Voittaja-tittelit. Pennuille oli järjestetty omat näyttelynsä. Näyttely oli osa Suomen suurinta koiratapahtumaa, Koiramessuja, joilla tavoiteltiin koirakansaa tarjoamalla esityksiä, koiratanssia, luentoja ja tutustumisia eri harrastuslajeihin. Lisäksi lukuisat koira-alan tarvikemyyjät esittelivät tuotteitaan omilla messuosastoillaan.

Vuoden näyttelykoira

Tapahtuman yhteydessä palkittiin vuoden menestyneimmät näyttelykoirat. SAJ:n alaisista roduista menestyneimmät näyttelytähdet olivat Emma ja Veli Mikkosen omistama suomenajokoira Satumeren Madonna sijoittumalla 10. sijalle

sekä Auli Haapiainen-Liikasen dunkerinajokoira Sivesindhögdas D Odin sijalle 16 sijoituessaan. Vuoden veteraani-kilpailussa suomenajokoira Röntäaamun Rane sijoittui 31. ja vuoden kasvattaja-kilpailussa suomenajokoirillaan Kennel Satumeren sijalle 32.

Rotutori

Rotutorilla eri yhdistykset ja järjestöt esittelivät omaa rotuaan. Suomenajokoirajärjestön osasto oli kokenut melkoisen muodonmuutoksen edellisvuosiin verrattuna. Osaston ulkoasusta vastasi Sanna Skedlund ja Riku Mansikka, ja arpajaispalkinnoista julkaisutoimikunta. Mukaan oli kutsuttu myös lukuisten SAJ:n alaisten rotujen ja yhdistysten edustajia esittelemään rotuaan ja koiriaan, mutta vain venäjänajoirayhdistys vastasi kutsuun myöntävästi. Vetonauloiksi osastolle oli

saatu erinomaisesti rotuaan edustavat suomen- ja venäjänajokoirat eikä vähätellä myöskään saata järjestön puheenjohtaja Sakari Potin magneetista vetovoimaa, Sakari oli paikalla jututtamassa koirakansaa molempina näyttelypäivinä.

Arpajaispalkinnoiksi oli saatu Trackerin lahjoittama Tracker Supra-paikannin, joka arvottiin osastolla SAJ:n jäseneksi liittyneiden kesken. Arpaonni suosi tällä kertaa Anna Salmista Pielavedeltä. Lisäksi kaikkien osastolla kävijöiden kesken arvottiin Swedteamin metsästyspuku. Puvun voitti Mari Kääriäinen Tuusulasta. Lämpimät kiitokset sponsoreille ja onnittelut voittajille!

Näyttelyt

Näyttelypaikkana messukeskus on vertaansa vaila. Koiria oli ilmoittautunut yli 300 eri rodusta kaikkiaan yli 8000 koiraa/näyttelypäivä. Kehät, yli 100 kpl, oli sijoitettu riittävän väljästi ja ne oli päällystetty kauttaaltaan koirien liikkumiseen sopivalla alustalla. Katsojilla oli reilusti tilaa seurata oman rodun arvosteluja.

Lauantaina kilpailtiin Helsingin Woittaja 2016 -titteleistä, jotka jaettiin rotunsa parhaalle uros- ja narttukoiralle. Lisäksi tittelit jaettiin parhaalle laatumaininnan erinomainen saaneelle juniori- ja veteraaniurokselle ja -nartulle. Suomenajokoiria oli ilmoittautunut 30, eestinajokoiria 4, englantilais-venäläisiä ajokoiria 1, karkeakarvaisia istri-

anajokoiria 4, karkeakarvaisia italianajokoiria 3, lyhytkarvaisia italianajokoiria 5, smoolanninajokoiria, sveitsinajokoiria 2 ja venäjänajokoiria 3 kappaletta. Näyttelyssä oli käytössä reaaliaikainen tulospalvelu pyörittävän kehätoimitsijan tallentaessa tulokset suoraan tabletin tallennusohjelmaan ja siten ne olivat netin ihmeellisen maailman kautta kaikkien katsottavana heti arvostelun tapahduttua.

Suomenajokoirat arvosteli SAJ:n ulkomuotoja rakennejaoston jäsen Auli Haapiainen-Liikainen. Auli kertoo saaneensa suomenajokoirien arvosteluoikeudet kuusi vuotta sitten. Arvostelunsa tärkeimpinä asioina hän pitää koiran olemusta ja luonnetta sekä tervettä perusrakennetta ja liikuntaa. Hän arvostaa korkealle myös rodulle tärkeitä perusasioita kuten tassuja ja karvapeitetä sekä huulia ja silmäluomia. Loppusilauksen antaa rodunomainen pää ja väriyty, mutta Auli kertoo painottavansa käyttökoiralle tärkeitä perusasioita ehkä keskivertoa enemmän. Ajokoiran olemus poikkeaa osittain muista roduista mm. rauhallisuuden osalta, kehässä koiran pitäisi olla samalla rauhallinen, ystävällinen että itsevarma. Myös tottumattoman koiran pitäisi kyetä esiintymään ”mukiin menevästi” eli olla mitattavissa ja käsiteltävissä sekä juoksetettavissa niin, että liikunnan voi arvostella. Messukeskuksen näyttelyt ovat toki poikkeuksellisia, koska niissä esiintyy

Suomenajokoirien ohella Rotutorilla pääsi tutustumaan myös venäjänajokoiiraan. Kuvassa Arja Nevalainen ja Veli Viitikko koirineen. Kuva Sanna Skedlund.

yleensä kokeneita ja vähintäänkin erittäin hyviä koiria, siellä arvostelu on helppoa ja koirat toistaan parempia. Auli halauaisi koiran esittämisen olevan asiallista eikä kaipa hienostelua. Koiran tulee olla puhdas, kynnet leikattu, korvat puhdistettu sekä koiran pannan ja taluttimen tulee olla siistejä. Esittäjän on syytä kyetä juoksemaan koiran kanssa, joten asialliset kengät ja kunto ovat tärkeitä. Arvonäyttelyssä, kuten messarissa, on jo pukeuduttavakin siististi, farkut ja paita toki ok, mutta verkkarit tulee jättää kotiin.

Lauantain kehässä oli pääosin koitimaisten rotujen edustajia. Nämä rodut tulisi arvostalla ääneen, mutta arvosteluja seuraamaan tullut yleisö koki pettymyksen Aulin potiessa flunssaa eikä ääni olisi koväänistä puhetta kestänyt. Suomenajokoirien taso oli lauantain kehässä pääosin erinomainen, vain kaksi koiraa palkittiin laatu-maininnalla erittäin hyvä kahden saadessa EVAn, koska niitä ei voitu kaikilta osin arvostella väistävän luonteen vuoksi. Avoimen- ja käyttöluokan koirat loistivat poissaolollaan. Rodun parhaaksi Auli valitsi valioluokan uroksen Puistorinteen Eemelin ja parhaaksi nartuksi sekä vastakkaisen sukupuolen parhaaksi useiden yllätykseksi jo veteraani-ikäisen, lähes 11-vuotiaan Kahvanahon Karisman.

Sunnuntaina kilpailtiin Voittaja 2016-tittleistä samoin säännöin kuin lauantaina. SAJ:n alaisen rotujen koiramäärät olivat kutakuinkin samat kuin lauantaina. Tuomariksi suomenajokoirille oli tuomarimuutosten jälkeen valikoitunut Johan Juslin. Ulkomuototuomariksi hän kertoo valmistuneensa vuonna 1985 ja saaneensa kaikkien rotujen arvostelu-oikeudet vuonna 2007. Suomenajokoirien arvostelu-oikeudet Johan sai noin 15 vuotta sitten. Arvostelussaan hän kiinnittää erityistä huomiota rodun käyttöominaisuuksiin kuten rakenteeseen, karvapeitteeseen ja tassuihin. Löysyyttä ei sallita selässä eikä nivelissä kuten ei myöskään silmäluomissa. Koirien luonteen tulee olla vapaa ja rauhallinen. Erityisen tyytyväinen hän oli koirien esittäjiin, jotka osasivat tuoda koiran parhaat puolet esiin sekä liikunnassa että paikalla seistessä. Johan kertoo omaavansa myös ajokokeiden palkintotuomarin pätevyyden.

Myös sunnuntaina arvostelua seuraava yleisö sai tyytyä kehätoimitsijan ilmoittamaan laatu-mainintaan. Tuomarin äänenkäheys esti ääneen

arvostelun. Urosten kehän alkaessa kävi pian selväksi, että tuomarilla oli koirista erilainen näkemys edellispäivän tuomariin verrattuna. Koiran hännän vienti koipien väliin tiputti armotta palkintosijaa kuten myös vähäininkin väistäminen tuomarin koiraa tutkiessa. Lisäksi lähes kaikki koirat olivat kasvaneet yön aikana 1-2 cm, liekö ylimääräinen jännitys poistunut ja koirat seisoiivat nyt terhakkaammin. Paras uros-kilpailussa oli vain neljä SA:n saanutta koiraa. Urosten Voittaja-tittelin pokkasi kokenut veteraani Röntäaamun Rane saaden myös Veteraani Voittaja-tittelin ja ollen vastakkaisen sukupuolen paras ja VSP-veteraani. Nartut olivat tänään Johanin mielestä korkeatasoisempia ja parempi luonteisia. Sertin arvoisia narttuja valikoitui kaikkiaan kahdeksan kappaletta kilpalemaan paras narttu-luokassa Voittaja-tittelistä. Tittelin pokkasi nuorten luokassa esitetty Alapörkän Pilvi, joka valittiin myös rotunsa parhaaksi koiraksi. Päivän päätteeksi Pilvi esitettiin kuutosryhmän kovatasoisessa ryhmäkilpailussa ryhmän neljänneksi kauneimmaksi koiraksi. Sokerina pohjalla kennel Alapörkän suomenajokoiraryhmä palkittiin koko näyttelyn neljänneksi kauneimpana kasvattajaryhmänä.

Tulokset:

Helsinki Voittaja 2016

Eestinajokoiria (Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16 Sakste Eluroomus Eliisabet (Siilman Maris & Hiiemaa Marika)
VSP, HeW-16 Andi (Reini Juhani, Lappeenranta)

ROP-VET, HeVW-16 Alita (Siilman Maris & Hiiemaa Marika & Hiiemaa Tiit)

Englantilais-venäläinen ajokoiria (Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16 Hardwoods Lotto Voitto (Paananen Kari, Keitele)

Karkeakarvainen istrianajokoiria (Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16 Dizi (Blom Minna, Inkeroinen)
HeJW-16 uros Luca Lipovacka (Blom Minna, Inkeroinen)
HeJW-16 narttu Rizy Semeljacka (Blom Minna, Inkeroinen)

Karkeakarvainen italianajo-koira

(Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16, HeVW-16 Vigoroso Fabrizio (Martiskainen Risto, Vaivio)

VSP, HeW-16 Vigoroso

Mimosa (Oikarinen Anne & Sanni, Kajaani)

Lyhytkarvainen italianajo-koira (Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16 Tino Di Pontenizza (Mattiello Gilberto & Viljanmaa Teija)

VSP, HeW-16, HeVW-16 Rosa (Viljanmaa Teija, Kontiomäki)

Suomenajokoira

(Auli-Haapiainen-Liikanen)

ROP, HeW-16 Puistorinteen Eemeli (Leppänen Kari, Kaavi)

VSP, HeW-16 Kahvanahon Karisma (Piirainen Reetta & Korhonen Marko, Sotkamo)
HeJW-16 uros Kahvanahon Mielensäpahoittaja (Nikander Niko, Kuikka)

HeJW-16 narttu Jarassin Janna (Asuintupa Anita & Sami, Rintala)

ROP-VET, HeVW-16 Kahvanahon Karisma (Piirainen Reetta & Korhonen Marko, Sotkamo)
VSP-VET, HeVW-16 Räntäaamun Rane (Koivisto Timo, Kemi)
ROP-kasvattaja Kennel Alapörkän (Reetta ja Jari Fors, Yppäri)

Sveitsinajokoira

(Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16 Karhutarhan Aladdin (Norres Iina, Järvenpää)

Venäjänajokoira

(Kirsi Honkanen)

ROP, HeW-16 Repopupun Kuurankukka (Riina Luoma &

ROP, HeW-16 Puistorinteen Eemeli ja VSP, HeW-16 sekä HeVW-16 Kahvanahon Karisma.

Helsingin Juniori Voittaja-16 uros Kahvanahon Mielensäpahoittaja.

Helsingin Juniori Voittaja-16 narttu Jarassin Janna.

Marko Ketoja)

VSP, HeW-16, HeVW-16 Riitaluhdan Roima (Mäki-Karjalainen Milla & Karjalainen Mika)

Voittaja 2016

Estinajokoira (Arja Koskelo)

ROP, V-16 Sakste Eluroomus Eliisabet (Siilman Maris & Hiiemaa Marika)

Englantilais-venäläinen ajokoira

(Hannele Jokisilta)

ROP, V-16, VV-16 Hardwoods Lotto Voitto (Paananen Kari, Keitele)

Karkeakarvainen istrian-ajokoira

(Arja Koskelo)

ROP, V-16 Dizi (Blom Minna, Inkeroinen)

JV-16 narttu Rizy Semeljacksa (Blom Minna, Inkeroinen)

Lyhytkarvainen italianajo-koira

(Juha Lehtinen)

ROP, V-16 Tino Di Pontenizza (Mattiello Gilberto & Viljanmaa Teija)

VSP, V-16, VV-16 Rosa (Viljanmaa Teija, Kontiomäki)

Suomenajokoira

(Johan Juslin)

ROP, V-16 Alapörkän Pilvi
(Fors Jari & Karjaluo Pekka,
Yppäri)

VSP, V-16 Röntäaamun Rane
(Koivisto Tomi, Kemi)

JV-16 uros Niko (Heiskala
Hannes, Kankaanpää)

JV-16 narttu Välimäen Gitta
(Skedlund & Mansikka &
Järvensivu, Hämeenkyrö)

ROP-VET, VV-16 Kahvanahon
Karisma (Piirainen Reetta &
Korhonen Marko, Sotkamo)

VSP-VET, VV16 Röntäaamun
Rane (Koivisto Timo, Kemi)
ROP-kasvattaja Kennel Alapör-
kän (Reetta ja Jari Fors, Yppäri)

Venäjänajokoira

(Juha Lehtinen)

ROP, V-16 Repopupun Kuuran-
kukka (Riina Luoma & Marko
Ketoja)

VSP, V-16, VV-16 Riitaluhdan
Roima (Mäki-Karjalainen Milla
& Karjalainen Mika)

Täydelliset tulokset löytyvät
osoitteesta:

www.koiramessut.fi/koiranayttelyt

Juniori Voittaja-16 uros Niko.

Juniori Voittaja-16 narttu Väli-
mäen Gitta.

ROP, V-16 Alapörkän Pilvi ja VSP, V-16 Röntäaamun Rane.

Venäjänajokoiran HeW-16, ROP Repopupun
Kuurankukka ja Hew-16, VSP Riitaluhdan Roima.
Kuva Marko Ketoja.

BIS-4 kasvattaja Kennel Alapörkän.
Kuva Harri Lehkonen.

Ulkoilupäivässä vaalitaan suomalaista kansallisperinnettä

Maamme täyttäessä pyöreitä vuosia, on myös meidän metsästyskoiraharrastajien paikallaan juhlistaa tätä merkittävää tapahtumaa, onhan harrastuksemme tärkeä osa Suomen historiaa. Useilla meistä on harrastustovereina koitimaisten metsästyskoirarotujen edustajia, todellisia kansallisaarteita, joiden avulla olemme saaneet riistaa ruokapöytiin maamme itsenäisyyden ajalta. Kotimaisten metsästyskoirarotujen avulla metsästäminen onkin tärkeä osa suomalaista kansallisperinnettä, ja jokainen meistä harrastajista haluaa tuon perinteen jatkuvan myös tuleville sukupolville asuinpaikasta riippumatta.

Oiva tapa kunnioittaa perinteitä on paluu menneen menetelmiin. Kokoonnutaan ulkoilemaan metsäsuksilla Vaara-Suomen erämaissa, pois asutuskeskusten meluista ja melskeestä. Nautitaan luonnon rauhasta, raikkaasta ilmastista, kirkkaasta ja puhtaista hangista sekä auringosta erinomaista seuraa unohtamatta. Pakataan metsäreppuihimme evästä päivän varalle, keitetään nokipannukahvit ja istutaan nuotiotulen loimua katsellen.

Yhteisen harrastuksemme, yhteenkuuluvuuden ja tulevaisuuden suunnittelun tueksi olemme täällä itä-suomalaisten metsästyskoiraharrastajien keskuudessa toteuttamassa kuvattua ulkoilupäivää, jonne myös kaikki maamme metsästyskoiraharrastajat lajiin ja rotuun katsomatta ovat erittäin tervetulleita! Päivän tavoitteena on

mukavan yhdessäolon ohella metsästyskoiraharrastajien rivien tiivistäminen ja uskon luominen perinteikkään harrastuksemme tulevaisuudelle. Ulkoilupäivä toteutetaan usean Pohjois-Karjalan ja Kainuun kunnan alueella, koska siellä usko perinteisen harrastuksemme jatkumiselle horjuu kaikkein vahvimmin. Kokootumiset järjestetään

useissa eri paikoissa mukaan tulevan osallistujamäärän mukaisesti. Toiveenamme on hankikeli ja kokootumispaidat järjestetään keliin sopivan hiihtomatkan päähän. Päivän tarkka ajankohta valikoituu vallitsevan sään ja olosuhteiden perusteella jonakin maaliskuun valoisana viikonloppuna. Ajankohdasta ilmoitamme sosiaalisen median ohella myös SAJ:n tapahtumakalenterissa heti kauden päätyttyä.

Luonnollisesti tarvitsemme paikallisten metsästyskoiraharrastajien ja metsästysseurojen tukea päivän onnistumiseksi.

Oletko Sinä halukas toimimaan yhteyshenkilönä sopivien kokootumis- ja nuotiopaikkojen valitsemiseksi tai muutoin toimimaan ulkoilupäivän onnistumisen varmistamiseksi? Ilmoita yhteystietosi allekirjoittaneelle mieluusti sähköpostilla [mari.lyytikainen\(at\)luukku.com](mailto:mari.lyytikainen(at)luukku.com)

Toivomme runsasta osanottoa. Luotamme myös puskaradion voimaan kaikkien metsästyskoiraharrastajien saavuttamiseksi.

**Ota valikoimaasi
suomalaisten jälleenmyyjien
luottama ruotsalainen
laaturuoka**

**Liity jälleenmyyjäksi
p. +46 922-616 95**

**Säilöntäaineeton,
Väriaineeton**

**NORDIC
DELIGHT**

CANAMI
DOG FOOD

Kalla Foder

Löytyy jo meiltä: KOIRANPAIKKA OY, MIKKELIN LEMMIKKIKESKUS OY, KATINKAN,
SAKO SHOOTING CENTER, HUHTALA JUHA TMI, POTI ILKKA, RANTAKURUN KENNEL,
ERÄKELLARI OY, TAKSI MIKA VARIS / MOTOMIKA, VAUHTIHÄNTÄ OY,
JJ SERVICE OY, ARMAKO / ARI YLÖNEN, MEHTÄKAMU TMI, FORS JARI TMI, TAPSAN
HIEROJAPALVELU, MEHTÄAPU KENNEL, PÄÄKKÖNEN & PIIRAINEN OY, KOSKINEN
OLAVI, KYLÄNPUOLEN KAUPPA TMI, MAALI-KONEKOTA OY

SUOMEN MAAHANTUONTI

HUND & JAKT GROSSIST AB

KRANVÄGEN 1, HAPARANDA • P. +46 922-616 95, +46 70-654 96 05 • WWW.HUNDOCHJAKT.SE

Susirajan Pamaus

26.11.2016

Pohjois-Karjalan Ajokoirayhdistyksen mestaruuskoe, Susirajan Pamaus kisattiin tänä vuonna varsin pöppyräisissä olosuhteissa. Kaikki 36 koirakkoa pääsivät tasapuolisesti nauttimaan koko koepäivän jatkuneesta voimakkaasta lumituiskusta. Kuudessa maastossa jänis ei suostunut liikahtamaan ja yhden ajon koiria oli tällä kertaa enemmistö.

Vaikka tulostaso ei nyt ollutkaan yhtä huikea kuin aiempina vuosina, oli tunnelma katossa ja kokeen keskuspaikan, Kiihtelysvaaran Suojapirtin katto on tunnetusti korkealla. Yhdistyksen mestaruuden voitti toistamiseen Asko Räsänen käyttövaliours Jahveti, VSP oli Esa Lehiköisen kaksoisvalio Mannikarin Ani.

Yhdistyksen mestari XX Jahveti, kuva omistajalta.

Ylituomarina kokeessa toimi Jari Kattelus, joka marraskuulle osuneen merkkipäivänsä (60v) johdosta joutui vastaanottamaan yhdistyksen lahjoittaman Verotarkastaja Kurjenmäki-salkun. Maastoista vastasivat Teemu Vartio ja Antti Hirvonen. Minuuttituomarina ”Verotarkastajaa” avusti Jani Kuivalainen ja sihteerinä Ritva Pirhonen. Arvanmyynnissä kunnostautui Yrjö Räsänen.

Kiitos kaikille mukana olleille! Kiitos maastoja ja oppaita kokeeseen luovuttaneille seuroille, palkintojen lahjoittajille (Autotalo Laakkonen, Hankkija, Hankkija, Kumipörssi, Power, Rajan Ase, Ultracom ja Vianor sekä Karsikkokankaan, Maihilan ja Rantatien kennelit), erinomaisen maittavat ruuat tarjonneille emännille! Kiitos myös seutukunnan susille, kun jättivät arvokkaat kisakoiramme rauhaan.

VSP XXX Mannikarin Ani, kuva omistajalta.

Hehän ovat kuin kolme marjaa;
vasemmalta oikealle Jahvetin
omistaja Asko Räsänen,
kokeen ylituomari Jari Kattelus
ja yhdistyksen puheenjohtaja/
jahtivouti Teemu Vartio.
Kuva Juha Nevalainen.

Tulokset:

1. 51/1 XX Jahveti FI16228/09, om. Asko Räsänen, Lieksa, AJOK 1 L, 92,50 pist.
2. 51/2 XXX Mannikarin Ani FI32257/13, om. Esa Lehikoinen, Reijola, AJOK 1 L, 89,63 pist.
3. 51/1 XX Havukkakallion Pavarotti FI27685/12, om. Mauno ja Antti Karhapää, Ilomantsi, AJOK 1 L, 85,08 pist.
4. 51/2 Kuusitarhan Hymy FI22718/12, om. Esa ja Pinja Päivinen, Kontiolahti, AJOK 1 L, 80,67 pist.
5. 51/2 XXX Juuli FI46818/10, om. Simo Tolonen, Kontiolahti, AJOK 1 L, 75,25 pist.
6. 51/2 XX Sorkomäen Nelli FI28234/11, om. Tero Varis, Keskijärvi, AJOK 1 L, 75,13 pist.
7. 51/1 XX Havukkakallion Humu FI39286/09, om. Raimo Hämäläinen, Ilomantsi, AJOK 1 L, 75,00 pist.
8. 51/2 Villipuron Jarna FI25117/11, om. Matti vaakalainen, Lieksa, AJOK 2 L, 74,00 pist.
9. 51/1 Vehkaojan Roni FI19758/09, om. Tiina Moilanen, Helsinki, AJOK 2 L, 66,46 pist.
10. 51/2 XX Ajotaiturin Rita FI26174/10, om. Unto Rokkonen, Lieksa, AJOK 2 L, 66,17 pist.
11. 51/2 Loukonpuron Kerttu FI42995/11, om. Jouni Romppanen, Polvijärvi, AJOK 3 L, 58,38 pist.
12. 51/1 XXX Puistorinteen Late FI49195/12, om. Jouko Kettunen, Liperi, AJOK 3 L, 57,00 pist.
13. 51/2 XX Karkon Riitu FI38735/12, om. Martti Kinnunen, Tohmajärvi, AJOK 3 L, 55,67 pist.
14. 51/2 Vire FI17383/13, om. Timo Hautanen, Nurmes, AJOK 3 L, 54,00 pist.
15. 51/1 XX** Tanni-Onnin Roku FI40673/10, om. Pentti Koskinen, Ilomantsi, AJOK 3 L, 53,29 pist.
16. 51/2 XXX Länsi Lokan Nina FI24845/06, om. Niklas Lehikoinen, Tuupovaara, AJOK 3 L, 53,25 pist.
17. 51/2 Luolavaaran Lissu FI44163/13, om. Osmo Tikkanen, Rääkkylä, AJOK 0 L, 44,29 pist.
18. 51/1 Mutalanmäen Raiku FI37942/13, om. Teuvo ja Mika Turunen, Joensuu, AJOK 0 L, 43,08 pist.
19. 51/2 Sätöksen Aata FI45347/11, om. Jussi Keronen, Outokumpu, AJOK 0 L, 43,04 pist.
20. 51/1 XX Maihilar Jake FI19292/10, om. Keijo Heinonen, Tohmajärvi, AJOK 0 L, 39,96 pist.
21. 51/2 Kaspilanmäen Alli FI48650/14, om. Tero Varis, Keskijärvi, AJOK 0 L, 38,46 pist.
22. 51/2 Tuopan Usvatuuli FI 32989/14, om. Mikko Romppanen, Nurmes, AJOK 0 L, 37,92 pist.
23. 51/2 Juukelin Amanda FI34535/10, om. Vesa Räsänen, Juuka, AJOK 0 L, 34,38 pist.
24. 51/2 Rasakan Lumo FI35907/14, om. Markku Pöllänen, Suhmura, AJOK 0 L, 31,67 pist.
25. 51/1 Simanansärkän Eka FI53029/10, om. Annaliisa Pellikainen & Eino ja Eetu Parviainen, Eno, AJOK 0 L, 31,63 pist.
26. 51/2 Honkasuoran Isla FI45956/14, om. Eila ja Juha Nevalainen, Nurmes, AJOK 0 L, 28,04 pist.
27. 51/1 XX Kuusitarhan Pelle FI22713/12, om. Markku Purmonen, Tohmajärvi, AJOK 0 L, 22,00 pist.
28. 51/2 Honkasuoran Melu FI27849/15, om. Mika ja Hanna Tarvainen, Lieksa, AJOK 0 L, 15,50 pist.
29. 51/1 XXX Honkasuoran Aku FI34897/10, om. Eino Siponen, Kitee, AJOK 0 L, 4,00 pist.
30. 51/2 XX** Luontopolun Tuuli FI36458/10, om. Pekka Kuittinen, Tutjunniemi, AJOK 0 L, 3,00 pist.
- 51/1 XX Huki FI31077/13, om. Jorma Sissonen, Tohmajärvi, AJOK 0 L, 3,00 pist.
- 51/1 XXX Alapörkän Gara FI29183/12, om. Ari ja Jari Tahvanainen, Ilomantsi, AJOK 0 L, 3,00 pist.
- 51/1 Ilovehkan Paaveli FI36363/06, om. Mika Nevalainen ja Soile, Eronen, Eno, AJOK 0 L, 3,00 pist.
34. 51/1 XX Lehtikankaan Kajo FI13797/13, om. Esa Karhu, Nurmes, AJOK 0 L, 2,00 pist.
- 51/1 XX Hila-ajon Nalle FI28516/12, om. Jyri Änäkkälä, Savonlinna, AJOK - suljettu.
- 51/2 XX Pili FI31469/10, om. Timo Murtonen, Tohmajärvi, AJOK - luopui.

Vastinki-ajot 2016

Vastingin Eräkierron järjesti 26.11.2016 järjestyksessään neljännet Vastinki-ajot (AJOK) Keski-Suomessa, Karstulassa. Ylituomarina kokeessa toimi Martti Peura Äänekoskelta.

Koetoimikunta oli varautunut 30 koirakkoon. Ennakkotiedot paikoin ilmenneistä jänisrutto esiintymistä piti toimikuntaa jännityksessä pitkälle syksyyn. Onneksi tietoon ei tullut tautitapauksia suunnitelluilta koemaastoalueilta.

Näin ison kokeen järjestämisessä tarvitaan melkoinen asiantuntemus järjestelytoimikunnalta. Kokeen onnistumiseksi on tunnettava laajalti maastoja ja erityisesti näihin oikeat yhteyshenkilöt, maasto-oppaita ja palkintotuomareita.

Mahdollisimman tasapuolisten maastojen varmistamiseksi koetoimikunta pyrki kokeilemaan käytettäviä koemaastoja etukäteen. Tavoitteena oli varmistaa maastojen kauden jäniskanta, jopa arvioida niiden käyttäytymistä ajolla. Mukavasti testausta saatiinkin suoritettua, vaikkei aivan tavoitteeseen päästykään.

Kokeeseen ilmoittautui 30 koirakkoa, joista koepäivän aamulla Vastingin ns-tallolle, Ahjo-laan, ilmaantui 28 koirakkoa.

Vastinki-ajot kokeen ylituomari Martti Peura ja sihteeri Juha-Matti Paananen vastaanottamassa osallistujia.

Koetoimikunnan pj. Askko Oinonen avaamassa Vastinkiajot koetta.

Keliolosuhteet

Vaikeat sääolosuhteet vallitsivat tämän vuotisesakin kokeessa. Koko yön kestänyt lumisade piti jänikset visusti pesässä. Koemaastoissa ei yöjälkiä juuri löytynyt. Lisäksi lämpötila nousi päivän valjettua selvästi plussan puolelle. Tämän seurauksena varsinkin nuoret koirat joutuivat vaikeuksiin, kun ei mistään löytynyt jälkeä, mistä on totuttu jänistä hakemaan. Suurehko tyhjen hakuerin määrä on suoraan johdettavissa edellisistä. Vallinneet keliolosuhteet vaativat myös palkintotuomareilta kokemusta ja näkemystä huomattavasti enemmän kuin normaaleissa keliolosuhteissa.

Järjestelyt

Kokeen järjestelyissä koetoimikunta onnistui hyvin. Toimikunnan vahvuus on keskittynyt huolella aivan pienimpiinkin asioihin, näin ajokokeista muodostuu miellyttävä ja arvokas tapahtuma. Esimerkkinä mm. ilmoittautuminen koepaikalla, tuomarikorttien tarkistus ja maastoarvonnan julkistaminen koepäivän aamuna jne.

Etukäteen suoritettujen maastoarvonnan tuloksen esitteli koetoimikunnan pj. Askko Oinonen.

Ensimmäisenä esiteltiin ne ryhmät, joilla oli kaikkein pisin matka arvottuun koemaastoon. Asko toivoi näiden ryhmien lähtevän matkaan välittömästi. Pidettiin jopa pieni tauko, jotta mainitut ryhmät pääsevät matkaan. Näin perusteellisesti mietittyyn tapahtumien kulkuun ei oltu selvästi totuttu, koska osa ryhmistä jäi saliin pitämään palaveria, kun olisi pitänyt kiirehtiä autolle ja aloittaa matka koemaastoon.

Palkinnot

Komean palkintopöydän mahdollisti aktiivinen yhteistyökumppaneiden etsiminen. Näitä saatiinkin mukaan yllättävän helposti. Pääpalkintona oli karstulalaisen veneveistämön valmistama Näpsä-soutuvene. Lisäksi oli moottorisahoja, kesäkalusteryhmä, hirsivalmisteinen koirankoppi jne.

Varmasti oli mieluinen yllätys eräälle kokeen maasto-oppaalle, kun ryhmä toi mukanaan maastoon saapuessaan hänelle arvotun moottorisahan! Saattaa tämä maasto-opas tulla jatkossakin tämän kokeen palvelukseen. Menettelytapa, jossa arvonta kaikkien kokeen toimihenkilöiden osalta suoritettiin aamulla ensimmäiseksi, on varsin kannatettava tämän kokoluokan kokeessa.

Yhteenveto

”Hienosti järjestetty koetapahtuma kokonaisuudessaan. Eipä tullut esille yhtään seikkaa, jossa olisi mielestäni ollut parannettavaa” sanoi Jär-

venpäästä Vastinki-ajoihin ryhmätuomariksi saapunut Aimo Ahtiainen, ”vallinneeseen säätilaan kun ei ole mahdollista vaikuttaa” jatkoi hän. Aimo piti erinomaisena asiana, että ”ei niin perinteiselle, isojen kokeiden alueelle” on saatu näin hieno ajokoe järjestettyä. Tällaisen ison kokeen julkisuuskuva ulospäin on luonnollisesti näyttävämpi, kuin normaalin kokoisen koetapahtuman.

Vastinki-ajot on aina järjestetty marraskuun viimeisenä lauantaipäivänä. Paikalliset säätilat pitkän aikavälin tarkastelulla osoittavat kovin haasteellisia ja epävakaita olosuhteita juuri ko. viikonlopuksi. Vaikka vuodet eivät ole veljiä keskenään, ovat ymmärrettäviä näkemykset, joiden mukaan kannattaisi koetta siirtää. Taitaa vain olla niin, että mahdollisuudet ovat kovin rajattuja löytää koekalenterista sopivampaa ajankohtaa.

Aika näyttää!

TULOKSET (Kaikki AVO1 tuloksen ajaneet)

1. FI36178/12 PATOPOJAN ELLA, Jaakko Ellala
AVO 1 94,00 pist.
2. FIN35687/08 UU-MUTKAN MANNA, Aaro Laukka
AVO 1 84,83
3. FI35175/09 ERÄJÄTKÄN AKKA, Heli ja Juha Nieminen
AVO 1 83,50
4. FI32080/12 RATAVARREN VAARI, Oskari Leppänen
AVO 1 80,38
5. FI31055/13 TAIKAVUOREN TARA, (SAARELA RAIMO), Raimo Pekurinen AVO 1 78,29
6. FI20795/11 KORPINIEMEN IMPI, Rauno Manelius
AVO 1 76,96

Patopojan Ella ja Jaakko Ellala testaamassa Näpsä-voittovenettä.

Kokeessa toiseksi tullut ”kovan onnen soturi” UU-MUTKAN MANNA ja Aaro Laukka vastaanottamassa Rautia Saarijärven lahjoittamaa moottorisahaa Asko Oinoselta.

"Jänisrähinä" 10.12.2016

Saara-Miia Keto ja Riikka Pirttikoski. Saara-Miia toimi palkintotuomarina ja Riikka harjoittelijana.

Vuoden 2016 "Jänisrähinään" kokoonnuttiin totuttuun tapaan Hakoniemen leirikeskukseen Kankaanpäähän. Ylituomarina toimi Mika Kyrömäki ja sihteerinä Jani Mäntylä. Ylituomarin puhuttelussaan Mika korosti muiden seikkojen ohella erityisesti tämän vuoden koulutustsemanakin ollutta ajotaidon arvostelemista.

Koiria oli tällä kertaa kokeeseen ilmoittautunut yksitoista, joten pudotusta viime vuoteen nähden oli jonkin verran. Lienevätkö jatkuvasti vaihtelevat sääolosuhteet pelästyttäneet koiranomistajia. Olosuhteet muodostuivatkin haasteelliseksi pakkasen kiristytessä yön ja koepäivän aikana kymmenen asteen tienoille. Lisäksi muutamissa maastoissa olleen noin viiden sentin lumikerroksen jäätyminen "karpaksi" aiheutti luopumisia,

sekä yhden koiran kohdalla keskeyttämisen.

Vaativasta päivästä parhaiten selvisi Leo Söderlingin ja Timo Ulasen omistama FI42224/10 Aku pisteillä AJOK-0 40,58, joten pääpalkintona ollut B-Barkin tutka pokaaleiden kera matkasi ansaitusti Porin suuntaan. Perinteiseen tyyliin palkintotuomarien, sekä maasto-oppaiden kesken arvottiin sponsorien lahjoittamia tavarapalkintoja.

Heikosta tulostasosta, sekä maastoissa tapahtuneista vastoinkäymisistä huolimatta tunnelma kokeessa oli leppoisa alusta loppuun. Vaikka tässäkin tapauksessa kokeen järjestelyihin oli satsattu paljon, niin koepäivän sääolosuhteiden suhteen ovat järjestäjätkin aina luonnon armoilla.

Tulokset (paljas maa):

Aku, AJOK-0 40,58, om. L. Söderling & T. Ulanen
Puskajussin Vilma AJOK-0 31,33, om. M. Kukkula
Metsätuuli Riia AJOK-0 28,29, om. A & H. Mahlanen
Seikkapuun Pekko AJOK-0 20,63, om. P. Yli - Mattila, V & T. Hievanen
Mehtäpirun Idän-Lahja AJOK-0 14,75, om. V. Salonen
Piernamäen Piirto AJOK-0 4,00, om. A. Hautala
Seikkapuun Väinö AJOK-0 3,00, om. J. & S. Tolvanen
Joutsenrinteen Vila AJOK-0 3.00, om. K. Laurila
Jahtiluodon Häkä AJOK-0 2,5 keskeytetty, om. M. Vuorinen
Eräjätkän Kaapo luopui, om. T. Ulanen
Syysaamun Sirius luopui, om. T. Pukkila

Voittajakoira Aku omistajineen.

Riistanhoitotyötä Kustin ja kumppanien toimesta

Kesälahden Purujärvellä asuva Markku Makkonen on harrastanut metsästystä lähes koko ikänsä. Kahdenkymmen koirattoman vuoden jälkeen oli eläkkeelle jäämisen myötä aikaa taas koiran koulutukseen. Roduksi valikoitui venäjänajokoira poikansa Petrin ehdottamana. Petri löysi netistä pentueilmoituksen ja pian matkattiin Suonenjoelle Usvavaaran kenneliin pentua katsomaan. Pennun valinta oli helppo. Kusti istua tömpsähti miesten viereen ja katsoi heitä anovasti silmiin häntäänsä heiluttaen. Tuota valintaa ei Markun ole tarvinnut katua.

Pian kotiutumisen jälkeen ja lumien sulettua, pääsi Kusti lähes päivittäin isännän mukana taimenistutukseen ja näin tutustumaan tulevaan työmaahansa. Kusti tutki uteliaana ympäristöä ja heti toisella viikolla se pääsi näkölähdön myötä

seuraamaan tuoreita jäniksenjälkiä. Ääntä se ei vielä tuolloin tohtinut antaa. Pian tämän jälkeen vuorossa oli peltoaukealla kulkenut kettu, jonka koira olisi tahtonut leikkikaverikseen. Varsinaiset ketunajot Kusti aloitti heti metsästyskauden alettua. Ensimmäisenä syksynä ei saalista juurikaan tullut kettujen usein paetessa naapuriseurojen puolelle. Sen sijaan jäniksiä Kustille ammuttiin tuolloin muutamia eikä enempää enää ammuta.

Sittemmin Kustista on kasvanut varsin mallikas petokoira. Karhua ja villisikaa se haukkuu harvalla ja kuuluvalla äänellä. Paras haukun kuuluvuus on tullut villisian ajosta 1,7 kilometrin päästä. Haukun tiheys muuttuu aivan eri luokkaan kettujon ollessa käynnissä, rusakosta puhumattakaan. Tuolloin haukkulaskuri on näyttänyt parhaimmillaan yli 130 haukkuu minuutissa. Ajosta ei

Mieleenpainuvana Markku pitää viime talven kettujoa, jolloin Kustilla oli kaksi kettua ajossa. Seuratoveri Partasen Jarkko pääsi tuolloin kaatamaan molemmat ketut peräkkäisin laukauksin.

puutu vauhtia eikä vaarallisia tilanteita. Ajovauhti on todettu rusakonajossa olleen suurimmillaan 51 km/h. Rusakoita onkin jäänyt Kustin hampaiisiin useita. Seuran maastojen läpi kulkeva erittäin vilkasliikenteinen kuutostie ja sen rinnalla kulkeva rautatie Joensuuhun ovat aiheuttaneet lukuisia kertoja ylimääräisiä sydämensykekeitä isäntäparille, jotka ovat usein junan äänen haihduttua kuunnelleet sydän kylmänä vieläkö Kustin haukku kuuluu. Ovatpa isännät todistaneet myös ketun ajavan junaa ja Kustin kettua.

Supien saalistus on Kustin mielipuuhaa. Supille se ei ääntä juurikaan anna eikä omistajan tarvitse pyyntiin osallistua. Kusti huolehtii homman alusta loppuun saakka. Koiralla onkin usein supien puremia korvakoristeinaan. Tosin saaliinjaolle on mentävä heti, muutoin koira piilottaa saaliinsa ja aloittaa muina miehinä uuden saaliin etsinnän. Pienpetojen määrä on alueella suuri ja Markku kertookin alueelta saadun kuluneen syksyn aikana muutaman porukan voimin reilut sata supia. Kettuja liikkuu myös runsaasti. Aiemmin naapuriseuroissa ei juurikaan ollut ketunmetsästäjiä, mutta nyt yhteistyötä on tiivistetty. Parin vuoden aikana kettuja on saalistettu noin 150 ja kuluvana

syksynäkin jo lähes 50 kappaletta ja eikä määrä vielä jää tähän.

Tulevaisuudessa Markku toivoo voivansa koettaa Kustin intoa ilveksiin, joita ei omistajan harkiksi ole vielä kohdalle sattunut kuten ei myöskään susia. Susista ei ole tänä syksynä havaintoja ollut, vaikka rajaseudulla ollaan. Venäjän rajalle on vain 17 km ja välissä on Pyhäjärvi. Lupasusia on aikaisemmin kaadettu 2-3. Kusti ei ole onneksi susiin törmännyt toisin kun velipoika Kuuno, joka on lehtitietojen mukaan ajanut sutta mallikkaasti Pieksämäellä.

Kustilla on ikää nyt karvan verran alle 3 vuotta, joten odotettavissa on vielä runsaasti petorikkaita metsästyskausia. Koiranäyttelyyn omistaja ei mieli, mutta koeura on harkinnassa. Kusti antaa sopivasti ääntä ketun yönjäljelle ja koetoiminta on isännälle ennestään tuttua, onhan hän toiminut kymmenet vuodet maasto-oppaana seuran koemaastoissa. Paikallinen riistanhoitoyhdistys palkitsikin Markun vuoden Erämiehenä. Runsas talkootyö on metsästyksen ohella ollut mieluinen harrastus jo yli neljän vuosikymmenen ajan.

Yhteisjahdin tuloksena muhkea villisikasaalis. Kuvassa myös Partasen Jarkon suomenajokoira Mehtäpellon Jamu.

Vili teki sen toisin

Nokka ja järki. Siinäpä instrumentit, joille jahtikoiralla on kosolti käyttöä sen kätyröidessä isäntäänsä harvennushommissa jänismailla. Nokassa kortteeraava hajuasti, vainu, on kätevä nuuskimisessa. Sillä sessukka havainnoi riistan öiset ja päivälliset liikut, imuroi sopivan tuulen tuomat vihjeet yllättävänkin etäältä.

Järki, joka asustelee aivoissa, avittaa prosessoimaan kärsän tuottamaa dataa, tekemään nopeasti oikeita ratkaisuja. Sen, sen järjen siis, voisi myös selittää kyvyksi oppia. Vaikkapa sen, että ajotohinassa kadonnutta jälkeä kannattaa katella mieluummin kahden metrin kuin kilometrin päästä. Tai ettei etsimisen asia enemmälti etene syönnöspaikkaa nuuhkimalla ja pestiä pyörittämällä. Tarttis tehdä jotakin. Vaikkapa rengastaa.

Monenmoista lappukorvaa on kantanut ruokaveroa alle merkityn täyttämästä kupista. Enin osa oloissamme yleisiä kotitarvekoiria, joukossa jokunen osaavampi. Ja sitten se yksi, Vili-merkkinen, jolla alussa mainittu työkalupakki oli selvästi paremmassa kunnossa kuin kollegoillaan. Se sesse päivitti näkemykseni ajavan koiran kyvyistä seurata haukkuen jäniksen / ketun pakoja jälkeä aivan uudelle tasolle. Siitä tuli verrokki, jolla on yhä paikkansa koearvostelun asetuksissa.

Ensimmäinen kohtaaminen oli jo elämys. Nuorukaisikään ylenneen kollin isäuroksen omistaja oli haastanut sen isäntineen testiin. Meikäläinen pääsi siivelle eräänlaisen uskotun miehen ominaisuudessa.

Päiväksi valikoitui muuan joulunseudun pikkupyhistä. Keliksi ehkäpä yksi ikävimmistä: pakasta rapiat kymmenen, terästeenä ravakka rannan viima. Maisemaa valaisi pitkän poutakauden kasvattama, pölähtävä kuurakerros. Maasto oli huvilateiden, kalliolouhujen ja liki kirkkaalla jäällä olleiden lahtien pilkkomaa Pohjanlahden karua kivikkorantaa.

Kylmä änkesi iholle. Sitä vastaan käytiin torjuntataistoon puolilahoista lepistä väsätyllä nuo-

tiontapaisella, joka tuotti etupäässä savua. Mutta ajo lämmitti. Valkoinen jänöjussi keikkui teillä ja kallioilla, vaihtoi välillä rantaa lahden yli. Merkitävää katkoa ajoon se ei onnistunut silti juonimaan.

Pari juttua selvisi sen päivän aikana: 1) asialla oli tavallista taitavampi jänön liikuttaja, 2) sellaista rahaa, jolla kyseinen elukka vaihtaisi taloa, ei ollut painettu saati löyty.

Vuodet vierähtivät. Uransa viimeistä kvartaalia jo lähestyneen urosajokin isäntä joutui muuan suvena lähtemään lahden taakse katselemaan uusia duuneja. Edessä oli koirasta luopuminen. En muista, mistä vinkki tuli, mutta parin päivän päästä Vili opetteli yhteiseloä meikäläisen tarhassa asustelleiden rotutoveriensa kera. Kauppahinta oli huomattava: 240 markkaa. En enää muista, miksi ei 250.

Sekin kesä kulahti karpäsiä ajellessa ja syksyä odotellessa.

Ensimmäisen lupapäivän aamussa eli vahva kesän jälkimaku. Aurinko ja itikat vielä voimissaan. Fiilistä viritteli Vili, joka nyt pääsisi tosi toimiin.

Ajo alkoi aikanaan. Sitä kuulosteltiin kollegiona kolmeen mieheen. Piti siirtyä pikku hiljaa lähemmäksi seuraamaan, kuinka peli kehittyi.

Asetuin varmaan passiin vanhan ajouran mukaan. Ajo loittoni, mutta kaartui pian takaisin kohti peltovainiota, jonka metsä oli vallannut takaisin. Hyvin tässä käy, ajattelin, kun koiran musta mantteli vilkkui jo vaaleiden rankakoivujen lomassa.

Vaan missä on jänö? Olin istunut repulla reilun vartin. Oliko ajettava ohittanut paikan jo sitä ennen? No, eipä ainakaan ollut mykkä tämä ostokas.

Samalla ongelma ratkesi. Kesän juossut tumma vieraikinttu pomppi vain muutaman aisanmitan ajurinsa edellä.

Mietin, onkohan ajettava terve, kun ei hanki enempää etumatkaa. Epäilyt hälvenivät vasta kun

havaintsin, että seuraavakin jänis oli yhtä ”sairas”. Syy olikin koiran, jolla oli outo ominaisuus ajaa lähes aina aivan lähituntumasta.

Kun sille kaatoi jäniksen - tuotakin syntiä tuli Herra paratkoon vielä noina vuosina tehtyä - koirra oli kaadolla yhtä aikaa kaatajan kanssa. Joskus se ehti jopa ennen. Haavakon kärsimykset se lopetti nopeasti ja asettui saaliin viereen makuulle.

Kuinka se sesse sen teki?

Pääsyy mahtoi olla siinä, että pakoajäljen seuraaminen oli sille uskomattoman vaivatonta. Rauhallinen, sujuva mutta silti ripeä ajotyyli ei jättänyt ajettavalle aikaa isompiin koiruuksiin. ”Käänteinen” haukku avitti asiaa. Eli mitä lähemmäksi jänistä koira pääsi, sitä kiltimmäksi sen ääni muuttui. Se ikään kuin jutteli rauhoittavasti ajettavalle kuin kaverille: - Älähän suotta hötkeyle. Samaan maaliinhan tässä pelataan. Siis tavaltaan. Sinä pääset kylmästä maailmasta kuumaan pataan. Meikä saa parit makupalat ja taputuksia.

Vili oli toisenlainen ajokoirra. Sen eteen ei

yleensä osunut vaikeita ajettavia. Eikä vaikeita olosuhteita. Lähes kaikki kävi. Kipakasta pakasesta helteeseen. Sateesta rutikuivaan. Täystyynestä myrskyyn. Ojitusryteiköstä pohjoisessa tyypilliseen vaaranlaidan sammalmattoon.

Kerran se otti hatkat heinäkuun helteellä ja veivasi rusakonpoikaa kyläteillä ja ratapenkassa kunnes se saatiin kytketyksi. Se selvitti ongelmitta testiradan, laajan soranottoalueen, jonka teille ja pistoraiteelle toisten koirien ajot pääsääntöisesti hyytyivät. Jäinen hanki, jolle ei jäänyt pienintäkään näkyvää merkkiä jäniksestä ja jolla toiset koiramme pystyivät ajamaan vain muutamia pätkiä, sopi sille erityisen hyvin.

En ole vielääkään varma siitä, ajoiko se paluuperän päähän. Todennäköisesti ei, tai sitten ajettavalla ei ollut aikaa niitä laatia.

Ajurin tippuminen ajettavan kelkasta johtuu useimmiten koiran tekemästä virheestä. Ja virheetöntä ajokoiraa taas ei ole vielä keksittykään. Vili ilmeisesti teki virheitä merkittävästi keski-

Jäniksen liikuttaminen oli Vilille vaivatonta. En usko sukutaulumystiikkaan, vaikka koiran papereissa komeilikin kaksinkertainen ajokuningas Lini. Tuskin siitä haittaakaan oli

määräistä vähemmän. Kertaakaan en havainnut sen haukahtavan väärässä paikassa tai kelailevan ajettua jälkeä.

Kun kotitarvekoiralla ajattaa talvisen päiväsydämen jänistä, on maasto ehtoolla täynnä tolia. Niistä enin osa on koiran harhailuja. Vilin jäljiltä metsä jäi siistiksi. Siellä oli vain ajojalkia.

Kerran kaksi vierasta koiraa ”ryösti” Vililtä jäniksen. Jänö loikki polkua metsästä, teki vinkkelimutkan ja jatkoi pellon laitaa. Koppeli kiiti perässä ja paineli saman tien tietä vähintään puoli kilometriä pitkäksi. Vili kähni perässä, haukahteli kuin kiroillen ja kääntyi epäröimättä mutkassa oikealle jäljelle.

Toisen kerran taas oltiin jahdissa aiemmin mainituilla soramontuilla. Kaveri seisoj passissa metreja syvän laskuajan penkalla. Vili veti täydellä ajolla kaverin jalkojen välistä. Miekkonen epäili koiraa ja kuulutti löysyysepäilyksensä myös kuuluvalla äänellä julki. Hetken päästä alajuoksulla kajahti laukaus. Jänis oli juossut vesirajaa ja koira viisaasti penkkaa kuin tietä.

No joo. Eiköhän tässä tullutkin jo yksi koira kehutuksi. Eli siirrytäänpä haukkumaan

Vili ei koskaan kunnolla kotiutunut koirakolhoosiin tarhaelämään. Ensimmäisenä syksynä sen ajo tuli maantielle, jota pitkin se lähti jolkotelemaan. Tarkoituksena saattoi olla edellisen, oikean isännän löytäminen.

Kotieläintä etsiskeltiin ehtoo tuloksetta. Seuraavana päivänä kysäistiin naapuripitäjän puolelta kohdalle sattuneelta mummolta, josko kylällä olisi nähty outoa jahtikoiraa. Ei ollut näkynyt. - Mutta Pentin koira tuolla ajaa ko piru jänestä, jatkoi muori.

Noustiin kuulostelemaan. Vilihän se siellä työsti jänispaistia ”uudelle isännälle”.

Toistaiseksi vahvistamattomien tietojen mukaan Vili oli tehnyt ensimmäisen isäntänsä palveluksessa ylipitkää päivää. Liekö käynyt samoin kuin emäpitäjän entiselle miehelle, jonka kerrottiin tehneen itsensä Amerikassa ”yli”. Niinpä hän jaksoi kotimaahan palattuaan vain istuskella tarinoimassa kiikkustuolissa.

Liekö Vilille käynyt samoin? Toisaalta lienee niin, että lahjakkaita saattaa joskus vaivata motivaation puute. Taitaville muurareille ja sepille käy joskus niin. Ykstötisen työn sijasta alkaa maistua juoma.

Oli miten oli. Vilin metsästysinto ei ollut ainaakaan enää meillä sen vahvin ominaisuus. Normioissa se toki riitti. Kerran eräs harrastelijatoveri lähti mukaan. Keli oli oivallinen. Vieraskaatoi kaksi jänistä pitkistä, hukattomista ajoista.

Tarkoitus oli lopetella ja keskittyä nuotiolla ylensyömiseen. Vieras halusi jatkaa. Vili sai kolmannen liikkeelle, ajoi puolisen tuntia ja tuli tulille. Jahtivieras pisteli perässä ja kyseli, mikä sille hurtalle oikein tuli.

Vastasin, että se taisi tulla järkiinsä. Sen mielestä kaikkia jäniksiä ei kannata kaataa. Ei ainaakaan samana päivänä.

Jäniksen viisaus

Elettiin metsästysvuotta 1973-1974. Tuolloin ei tarvinnut pelätä koiramiehenkään petoja niin kuin nykyään. Läksin kaverini Veken kanssa Pudasjärvelle jänismetsälle lumikelin aikaan, seurattuamme tarkkaan silloisia säätiedotuksia, ja tultuamme vakuuttuneiksi kohtalaisen sopivasta kelistä. Olimme hankkineet jo syksyllä kausiluvat, ettei tarvinnut odotella Metsähallinnon konttorin aukeamista. Suunnittelimme lähtömme aamuyölle, niin että pääsemme suoraan ”asiaan” päivän valjettua. Kuinka ollakaan menomatkalla Puolanganalta alkoi melkoinen lumisade, jota jatkui määränpäähämme asti. Metsäautotiellä oli jo lunta niin, että aukeilla paikoilla piti katsella tarkkaan, että satuimme viittojen väliin. Määränpäässä heitimme arpaa, että kannattaako koiraa löysätä olenkaan, koska jänis ei todennäköisesti ole liikku-
nut aamuyöstä moisen tuprakan aikana.

Päätimme kuitenkin hiihtää varmimmat syötipaikat, olimmehan jo vuosia vierailleet samoilla selkosilla ja siten hajulla ristiturpien asuinpaikoista, sitten keitellä kahvit ja lähtee lämmittämään majapaikkaa, metsävaltion kämpän saunaa, mikä toimi lukuisilla retkillämme tukikohtana.

Kierroksemme tuotti kuitenkin vesiperän, ei jälkeäkään ristiturvista. Pidimme autolla tuumaustuokion ja hörpimme termarista viimeiset teet ja kahveet ja päätimme lähteä uhraamaan loppupäivä paikkaan, missä jo vuosia oikea jänisten patriarkka oli pitänyt meitä pilkkanaan, eli ajon saanti oli aina varmaa, mutta päättyi aina kenraalihukkaan. Pahnostimme boikotissa olleelle alueelle, ja kas kummaa, aamuyön sateen läpi löytyi pieneltä alueelta yöjälki ihan muutaman aarin alalta. Päätimme kiertää miehissä jäljet rinkiin, ja jos pomppaa, niin heti poltamme, sillä sen verran oli hampaankolossa tätä patriarkkaa kohtaan. Hiihdimme ringin ja kun poismenojälkiä ei löytynyt, aloimme pienentää kiekkaa, sillä sen sisästähän pupun oli pakko löytyä. Kohteemme varmasti seurasi silmät ja korvat tarkkana ukko-

jen liikehdintää, ja kun olimme pyssyn kantaman ulkopuolella, se potkaisi itsensä liikkeelle, näin silmäkulmastani vilahduksen, huusin Vekelle, että tuolla se menee. Kirosimme aikamme ja sitten aloimme kutsua Jami-ajokastamme apuun, ja pianhan Jami ilmestyi meidän luokse ja ihmetteli, että missä se pitkäkorva on. Neuvoimme tuoreen jäljen ja suuntasimme ”varmoille” passipaikoille. Jänishän ensi kiekalla kävi ihan haulikkohollilla katsomassa metsäautotien kantokasan takaa, missä ukot on ja sitten otti ritolat. Ajo kävi lumisessa metsässä ihan kuulumattomissa, mutta alkoi sitten vaimeana lähetä. Odotimme hiljaa, josko se tulisi hollille, mutta hiukan ennen h-hetkeä ajo katkesi niin kuin usein ennenkin. Hiihdimme hikipäässä hukkapaikalle, ja siellähän Jami oli sotkenut jälkiä melkoisesti, mutta otimme koiran kiinni ja laitoimme hiukan edemmäs repun viereen liekaan. Läksimme miehissä selvittämään hukkaa. Jami oli tosin sotkenut ihan viimeiset loikat, mutta lähellä piti nyt olla. Mihin jäljet päättyivät, oli ison n. aarin suuruisen lähteen penkalla, lähde on aina sula ja siitä lähtee ihan kunnioitettava puro, jonka yli ei alkupäästä pääse edes hyppäämällä, mutta vähän alempaa kyllä. Kiersimme samalla kaavalla, aina rinkiä pienentäen, mutta jänistä ei näkynyt missään. Hikihän siinä tuli ja jano. Lähteen reunalla oli ja lienee vieläkin tuohesta tehty lippo, jolla oli hyvä janoa sammuttaa. Join ensin itse ja sitten ojensin täyden lipon Vekelle. Siinä kumartuessani huomasin juurillaan kallellaan n. 45 as-
teen kulmassa lähteen päälle olevan ihan tukkipuumittaisen korpikuusen rungolla reilun metrin korkeudessa lumen päällä tuoreet jäniksen jäljet, jotka ihan lyhyillä loikilla nousivat latvaa kohti. Seurasin jälkiä ja siellähän n. 10 metrin korkeudessa katsoi kaksi mustaa silmää ja korvat pitkin selkää touhujamme. Otin varovasti haulikon, nostin poskelle ja puristin. Laukauksen äänen häivytyä Veke kirosi, että mitä kelettä se räiskii, kun meni vesi väärään kurkkuun ja hyvä, ettei huonot

housuun. Vastasin, että ammuin sen jäniksen, ja siinä samassa jänis vielä ponnisti itsensä liikkeelle ja pudota mätkähti lähteeseen.

Ihmettelimme hetken jänön jälkiä, ja muistelimme monestikohan ja monenko vuoden aikana se teki saman meille, montako kertaa toisille jänismiehille. Jänis oli todella iso ja vanha, eikä meinannut kypsyä keittämällä eikä paistamalla.

Jäljestäpäin olen harmitellut, että olisi pitänyt noin viisaan uroksen antaa elää, mutta tehty mikä tehty.

Väinö Kuivalainen
mallia 46
Siilinjärveltä

Kuva Matti Seppänen

Joulukuun sukupuolineutraalissa Ajokoiramies -lehdessä toivottiin jäsenistöltä juttuja. Tässä olis.

Tämän evästelyn lukijoille toivotan kaikenlaista hyvää tulevalle vuodelle!

Pappa Viitaseen tuumailua

Vuosi on taas vaihtunut. Aika kuluu, mutta sitä riittää. Sitä jää vielä meidän jälkeemmekin. Mitä kaikkea alkanut vuosi matkassaan tuo? Sitä me emme tiedä, mutta veljeksiä vuodet eivät ole. "Aika muuttuu", sanotaan.

Suomenajokoiria rekisteröitiin vuonna 1984 yli 5000. Siitä lähtien rekisteröintimäärät ovat olleet pienemmät. Viime vuosina ne ovat pyörineet 1500 paikkeilla.

Mikä on vähenemisen syy? Yksi syy varmaan sisältyy sanontaan "aikansa kutakin", mutta se ei ole ainoa. Viime vuosikymmenten aikana ajokoirametsästys on ollut suurten muutosten, voisi sanoa mullistusten kourissa. Hirvikannan ja hirvenmetsästyksen raju lisääntyminen on verottanut ajokoiraharrastusta. Ainakin niillä alueilla, joilla jäniksiä on vähän, metsästäjät ovat ruvenneet jahaamaan suurempaa riistaa.

Väkeä ei maaseudulla ole enää niin kuin ennen. Aikoinaan oli joka kylässä koulu, oppilaita riitti.

Kotipitäjässäni Pylkönmäellä oli kouluajanani seitsemän koulua. Nyt niitä on yksi. Yhteiskunnalliset muutokset ovat aiheuttaneet sen, että ihmiset, koulut ja navetat ovat haja-asutusalueilta vähentyneet. Vähentyneet ne on sieltä ajokoiratkin. Kasvukeskuksista on pitkä matka tutuille jänismaille, ja metsästyssuuroihin on vaikeampi päästä kuin kunnanvaltuustoon.

Metsäjäniksiäkin kaipaillaan kylillä ainakin etelässä, Varsinais-Suomessa ja Satakunnassa. Ajokoiraharrastus on kiinni ajettavista. Jos ei ole tarpeeksi jäniksiä, ajattaminen tökkii. Vemmelsäärten määrään voi vaikuttaa metsästys ja lajille tyypillinen kannanvaihtelu. Jänisten lyhyttä elämää painavat vaarat, taudit ja loiset. Tiedetään, että kannan romahtamisen yleisin syy alueella on tularemia eli jänisrutto, joka pahimmillaan saat-
taa tuhota jopa 80 - 90 % jäniskannasta. Tiedetään myös, että ylitieheässä kannassa taudit tekevät pahaa jälkeä, joten järkevä metsästyspolitiikka on

jänisten hoitoa. Mutta, mutta jäniskannan harvennushoito ei ole enää yksin metsästäjien hyppysissä.

Metsässä on tapahtunut viime vuosikymmeninä asioita, jotka ovat vähentäneet jäniksiä ja/tai haittaavat koiran käyttöä. Kanahaukka ja huuhka-ja rauhoitettiin. Paluumuuttajina ovat lisääntyneet karhut, ilvekset, näädat ja vihapuheita aiheuttaneet sudet. Karhut eivät ole jänisajoja sotkeneet, mutta jänikset ovat ilvesten ruokaa ja näättä on etevä pyyntimies, joka huonona oravavuonna napsii jäniksiä. Sudet eivät ole ajokoiralle hyvää seuraa. Ne eivät ole kasvissyöjiä – niille maistuu jänisten lisäksi myös koiranliha.

Suomen metsien uutena tulokkaana jäniksenpoikia popsii minkki eikä taida supikaan ihan viaton olla, vaikka sitä eniten kiinnostaa maassa pesivien lintujen pesäpaikat. Uusista tulokkaista hirvikärpänen ei jäniksiä häiritse, mutta koiraan- sa kuunteleva sen kyllä tuntee nahoissaan. ”Anna mun kaikki kärsiä”, on moni tuumannut. Ilmaston lämpenemisen vaikutusta metsäjäniksiin vasta arvioidaan.

Edellä olen luetellut viime vuosina ja vuosikymmeninä harrastukseemme vaikuttaneita asioita. Tuskinpa erehdyn, jos sanon, että ajokoiraväen suurin huolenaihe tämänkin uuden vuoden alkaessa on susi. Se on pelottava uhka koetoiminnalle ja metsästykselle. Kilvan jahti-illallisilla totesin, jos kaikki suomalaiset susien suojelijat asettuisivat riviin Päiväntasaajalle – niin se olis ihan hyvä asia.

ANTERO VIITANEN, 77 v.

KOEKAUDEN LOPETTAJAJAISAJOT JUVALLA 25.2.2017

Keskuspaikkana Pohjois-Juvan Metsästäjien maja
os. Karkeamaantie 347, 51850 Vuorenmaa

Ylituomarina Heikki Heiskanen
Pääpalkintona mm. Ultrapoint -tutkapanta
Palkintotuomareiden kesken arvonnassa matka-
puhelin
Rajoitettu koiramäärä 20

Osanottomaksu 45 €,
tilille FI35 508813 50403095
Ilmoittautumiset 15.1.-20.2.2017 Matti Nykänen,
puh. 050 331 31 01 tai
sp. matti.nykanen@mnyhtiot.fi

Järj. Pohjois-Juvan Metsästäjät ry

TERVETULOA!

Ajokoiramies
54 VUOSIKERTA MAALISKUUN 2017

Aineistot maaliskuun Ajokoiramies-lehteen 28.2.2017 mennessä

lähetetään toimistolle sähköpostilla:
saj.fsk@dnainternet.net

tai osoitteella:

Suomen Ajokoirajärjestön toimisto,
Uusikatu 57-59, 90120 Oulu
puh. 044 311 0330.

Karkeakarvainen istrianajokoira

Omat koetut hetket näiden koirien parissa

Aikanaan löysin rotumääritelmän vanhasta met-sästyskoirarodut-oppaasta. Ihastuin rotumääritelmään ja rodun moninaisiin käyttöominaisuuksiin, joihin teki mieli tutustua. Lopulta aloin tuntea nahoissani sellaista vetoa rotuun, että rupesin kaivelemaan tietoa koirista. Minulle selvisi, että näitä koiria oli Suomessa vain n. 40 yksilöä. Kaivoin esille kaiken mahdollisen tiedon netistä ja etsin kasvattajia. Sain selville koirien alkuperän ja että niitä kasvatettiin Torniossa. Ongelmaksi muodostui se, ettei ollut myytäviä koiria, kunnes sain vihjeen Tiina Eskeliseltä, että puolitoistavuotias istrianajokoirauros etsii kotia Hailuodossa. Rakas mieheni Jukka osti koiran minulle joululahjaksi ja seuraavana päivänä haimme meille Jalo Jalmarin kirjanimeltään Remu.

Remu, meillä kodinomaisemmin kutsutaan koiraa Töhöksi, kotiutui meille hyvin. Tykäsytimme Töhön luonteeseen ja jo ensimmäisenä syksynä koira haisteli jänön jälkiä jahtimaastossamme. Töhön haukku on kuuluvaa ja kumeara. Jos karminin tutka pettää, niin ei ole vaikea arvata, missä tämä ajuri liikkuu. Ajo uroksella on rajua ja nopeatempoista. Koira etsii riistan niin ilma- kuin maavainulla. Rodulle ominaista on sosiaalisuus ja kiintymys omistajiinsa. Vieraille koirat ovat aluksi varautuneita, mutta kun tutuksi tullaan, niin koirasta näkee sen ihanamman puolen, sosiaalisuuden. Tassut ovat räpylämäiset ja ne kestävät Suomen maaston. Turkinhoitona riittää kampaaminen harvalla kammalla. Ei tarvitse nyppiä, sillä karvanlaatu on erilainen kuin esimerkiksi karkeakarvaisella saksanseisojalla.

Rodun ominaisuuksiin tykästyin niin, että päätin ottaa yhteyttä suoraan Töhön kasvattajiin. Löysinkin torniolaiset kasvattajat Sanna ja Antti Rahkalan ja kas kummaa, facebook-profilissa näkyi pieniä istrialaispentuja. Heiltä varasin viimeisen pennun, Lumikin, vuonna 2013. Töhö, Lumikin täysveli, oli tullut meille

Jalo alias Remu .

vuotta aiemmin. Sannalta sain kuulla, että näitä oli tuotu Suomeen 5 koiraa, joista 2 oli narttua ja 3 urosta. Ensimmäiset tuonnit oli rekisteröity vuonna 2009. Samalla minulle selvisi, että suurin osa Suomen istrialaiskannasta oli lähtöisin näistä samoista tuontikoirista ja samalla ymmärsin, että nämä Suomessa asuvat yksilöt ovat sukua toisilleen.

Aloin vakavasti miettiä näistä lähtökodista sitä, ettei Suomessa ollut rotua jatkamaan erisukuisia yksilöitä. Matkan varrella tutustuin Marjo Ölingiin Kurikasta. Hänelle kotiutui Lumikin sisko Lumi. Marjon kautta tutustuin Bosniasta Suomeen muuttaneeseen Masaan, joka oli aiemmin tuonut Suomeen posavinanjokioiria. Päätimme Marjon kanssa hankkia vuonna 2014 Masan kautta 2 tuontikoiraa ja näin tuli samasta pentueesta istrianajokoirapennut Luna ja Igor. Nämä tuonnit eivät olleet mitään sukua suomalaisille istrianajokoirille. Igor jäi Marjolle ja Luna

Lumikki kesänäyttelyssä Kuhmossa 2016.

tuli meille Kuhmoon. Näin istrialaislaumamme kasvoi kolmeen ajuriin. Luna osoittautui ensimmäisenä syksynä hyväksi ajokoiran aluksi ja seuraavana syksynä sama kehitys jatkui.

Vuonna 2015 tuotin Kroatiasta tuontiurossen Herkulin, joka sijoitettiin Suomussalmelle petokoiraksi. Herkulin kehitystä seuraa mielenkiinnolla. Vuonna 2015 tapahtui toinen ihana yllätys, kun Lumikille syntyi ensimmäinen pentue. Pyssyniemen ensimmäiset pennut, 4 urosta ja 4 narttua. Pentueen isä on vuonna 2009 Suomeen tuotu Arci. Sukusiitoskerroin on 0. Lumikin ja Arcin pentue osoittautui vilhakkaisiksi ja varsin terveiksi koiriksi ja kehittyivät nopeasti. Arcin ja Lumikin pennuissa on 6 toimivaa jälkeläistä, joille on ammuttu jänistä.

Vuonna 2016 tuotin Masan kautta Kroatiasta uros Tarikin, joka on sijoituksessa Suomussal-

mella ja siitä treenataan pupukoiraa. Tarik on komea istrialaisenalku, jolta odotan paljon tulevaisuudessa.

Istrianjokoiran pentu oppii asiat varsin tehokkaasti, jos omistajalla riittää pitkäjänteisyyttä määrätietoisesti opettaa monipuolisesta ajurista yhden riistan koiraa. Koira vaatii jatkuvaa metsään viemistä sen oppimiskyvyn ja innon mukaisesti. Rodulla metsästetään Suomessa pääsääntöisesti joko kettua tai jänistä, villisikaa ja suurpetoja kuten karhua ja ilvestä. Pentu pitää opettaa tietylle riistalle, jotta siitä saataisiin yhden riistan koira. Mieluummin riistakaadot sille riistalle, mihin koiraa halutaan käyttää. Rodun ominaisuuksiin tutustuu vain olemalla niiden kanssa metsässä ja seuraamalla kehitystä pennusta riistakoiraksi. Mielellään pentujen kodiksi sopii metsästystä ja liikuntaa harrastava koti. Kerrostaloon tai rivitaloon tämä rotu ei oikein sovi, koska koiralla on äärimmäisen vahva riistavietti eikä ole myöskään aloittelijalle sopiva hankinta. Koira sopii parhaiten omakotitaloon ja maaseudulle, missä sillä on runsaasti liikkumatilaa purkaa energiaansa. Kasvattaja voi olla tyytyväinen, kun pennun omistaja on tyytyväinen. Tulevaisuudessa toivon näkeväni istrialaisia myös ajokokeissa.

Vuonna 2016 syntyi myös aivan ihana istrialaispentue Kurikkaan Marjon koirille Lumille ja Igorille. Näitä harvinaisia ajokoiria syntyy vuodessa korkeintaan yksi pentue. Voi mennä muutama vuosi ennen kuin tulee seuraava. Tällä hetkellä koiria on rekisteröity Suomeen 61 yksilöä. Tie-

Pyssyniemen kennelin kasvatteja 2015

Pyssyniemen Topi, Pyssyniemen Lisko Miss Roosa ja Pyssyniemen Hiski.

Kroatian tuonti uros 2016 Tarik Semeljacki.

tääkseni Suomessa olevat istrialaiset ovat terve-
linjaisia koiria. Rodunomaisia vikoja on heikko
alapurenta ja linssiluksaatio.

Näyttelypuolella näille koirille on tullut mu-
kavasti pokaaleja, mutta käyttökoetulokset uu-
puvat, mutta eiköhän tähänkin puutteeseen tule
muutos. On ollut upeaa olla mukana tämän ro-
dun matkassa ja uskoisin, että vanhoillakin päi-
villä pirtistä löytyy loppuun asti näitä valkoisia
ajokoiria. Tulevaisuuteen tähyillään miettien
uusia ulkomaan tuonteja tervelinjaisista roduno-
maisista ajavista istrianajokoirista.

Kuhmossa 24.11.2016
Pyssyniemen kennel

Bosniantuonti narttu 2014 Luna Miss Bora.

KARKEAKARVAINEN ISTRIANAJOKOIRA (ISTARSKI OSTRODLAKI GONIČ)

Alkuperämaa: Kroatia

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 152

Hyväksytty: FCI 29.5.2015

Kennelliitto 16.2.2016

KÄYTTÖTARKOITUS: Erittäin kestävä ajokoiria, joka soveltuu eri-
tyisesti jäniksen, ketun ja villisian metsästyksen mutta myös kyt-
kettynä jäljestäväksi koiraksi.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat

Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu polveutuu Adrianmeren itäran-
nikon vuoristoalueiden valkokirjavasta ajokoirasta. Seudun viileän
ilmaston vuoksi sillä on karkea karva. Varhaisin maininta karkea-
karvaisesta istrianajokoirasta löytyy v. 1719 Dakovon piispan Petar
Bakicin teoksesta, jossa kerrotaan rodun kasvatuksen alkaneen jo
ennen 1300-lukua. Ensimmäinen kuva rodusta on profeetta Mar-
kuksen katedraalissa Makarskassa. FCI julkaisi ensimmäisen rotu-
määritelmän 6.4.1955.

YLEISVAIKUTELMA: Hienostelematon, vankkarunkoinen, keski-
kokoinen ajokoiria. Tyypillinen karvapeite: karkea, pitkähkö, lumival-
koinen karva jossa oranssit merkit päässä ja rungossa. Karkea karva
saa koiran näyttämään vankalta. Sukupuolileiman tulee olla selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Mittasuhteitaan suorakaide, run-
gon pituus selvästi säkäkorkeutta suurempi. Etäisyys maasta kyy-
närpäähän on noin puolet säkäkorkeudesta. Kallo on hieman kuo-
noa pitempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Helposti metsästyksen koulutet-
tavissa, soveltuu kaikenlaiseen sähän ja myös epätasaiseen, kivi-
seen ja mäkiseen maastoon. Säilyttäen keskisyvä tai syvä haukku.
Ilmeeltään vakava mutta luonteeltaan miellyttävä, tasainen ja hyvin
kiintynyt omistajaansa.

PÄÄ: Sopusuhtainen runkoon nähden, hieman erisuuntaiset pään
linjat.

Kallo: Hieman kuonoa pitempi, levein kohta korvien välissä. Otsa
on hieman pyöristynyt. Niskakyyhy ja otsauurre ovat selvästi erot-
tuvat. Kalloa peittää pehmeämpi ja pitempi karva.

Otsapenger: Kohtuullisesti erottuva.

Kirsu: Kuononselän tasolla, sieraimet hyvin avoimet. Koko kirsu ja
sierainten sisäpuoli ovat mustat tai ruskeat. Osittainen pigmentin
puutos kirsussa sallitaan mutta se ei ole toivottua.

Kuono: Voimakas, suorakaiteen muotoinen, hieman kalloa lyhyem-
pi, otsapengeristä kirsua kohti kapeneva mutta ei suippo. Ku-
nononselkä on suora. Kuonossa karva muodostaa tiheän parran ja
viikset.

Huulet: Kohtuullisen paksuiset ja tiiviit, suupieli ei erotu. Täysin pig-
mentoituneet ja kirsun väriset. Osittainen pigmentin puutos huulis-
sa sallitaan mutta ei ole toivottua.

Leuat / hampaat: Vahvat ja säännölliset leuat, hampaat valkoiset
ja tasaissa rivissä. Leikkaava purenta, etuhampaat kohtisuorassa
leukoisiin nähden. Täydellinen purenta (42 hammasta) on toivotuin,
P1- ja M3-hampaiden puuttumista ei oteta huomioon. Muiden
hampaiden puuttuminen ei ole toivottavaa.

Posket: Poskilihakset ja -luut eivät ole liian korostuneet.

Silmät: Keskikokoiset, kohtuullisen etäällä toisistaan ja vaakatasoon nähden 10–15° kulmassa. Muodoltaan soikeat ja väriltään tummanruskeat, ilme on vakava. Silmäluomet ovat tiiviit, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset, ja täysin pigmentoituneet, kirsun väriset. Osittainen pigmentin puutos silmäluomissa sallitaan mutta se ei ole toivottua. Kulmakarvat ovat tuuheat, melko pitkät ja karkeat.

Korvat: Riippuvat, silmien tasolle kiinnittyneet ja lyhyemmän karvan peittämät. Korvat ovat kärjestään pyöristyneen kolmionmuotoiset, ja eteenpäin vedettyinä ulottuvat suuieleen. Korvat laskeutuvat ilman poimuja tai kiertymistä, korvarusto ei ole ukoneva.

KAULA: Vahva ja lihaksikas, asennoituaan 45° kulmassa vaakatasoon nähden. Kaula kapenee päätä kohti, kaulanahka on tiivis ja vailla selviä poimuja.

RUNKO: Vahva, tasapainoisesti kehittynyt.

Säkä: Korostunut.

Selkä: Vahva, lihaksikas, leveä ja vaakasuora.

Lanne: Keskipitkä, leveä, lihaksikas, kiinteä ja sulavasti lantioon liittyvä.

Lantio: Hieman säkää alempana. Lihaksikas, voimakas, leveä ja viisto, 25–30° kulmassa vaakatasoon nähden

Rintakehä: Syvä, leveä ja tilava mutta ei tynnyrimäinen eikä liian leveä. Rintakehä ulottuu kyynärpäihin.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva kohoaa rintalastan takana hieman kohti kuvetta.

HÄNTÄ: Jatkaa lantion linjaa. Tyvestään vahva, kapenee vähitellen kohti hännänpäätä. Alas vedettynä häntä ulottuu kintereeseen tai jopa sen alle. Asennoituaan sapelimaisesti selkälinjan alapuolella. Koiran ollessa kiihtynyt hännän asento voi olla korkeampi mutta ei selän yli kaartuva eikä myöskään rungon alle vetäytyvä. Häntä on kauttaaltaan karvoittunut, alapuolella karva on pitempää.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Runkoon nähden sopusuhtaiset.

Lavat: Keskipitkät ja lihaksikkaat, lapakulma on 115–120°.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Vahvat, pyöreäluiset ja lihaksikkaat, edestä katsottuna yhdensuuntaiset.

Ranteet: Lyhyet ja joustavat.

Välikämmenet: Joustavat, hieman viistot.

Etukäpälät: Muodoltaan soikeat, varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Vahvat päkiät ja kynnet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Vahvat ja joustavaliikkeiset.

Reidet: Vahvat, leveät ja lihaksikkaat.

Sääret: 40° kulmassa vaakatasoon nähden.

Kinteret: Vahvat ja kiinteät, kinnerkulma noin 130°.

Väljalat: Lähes pystysuorat, tiiviit ja joustavat.

Takakäpälät: Muodoltaan soikeat, varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Vahvat päkiät ja kynnet.

LIIKKEET: Tasapainoiset, sujuvat ja pitkäaskeliset, tehokas takaraajan työntö. Selän tulee mieluiten pysyä vakana, koira ei saa astua ristiin.

NAHKA: Joustava, melko paksu, rungonmyötäinen ja poimuton, väriltään vaaleanpunainen. Ihossa on usein harmahtavan mustia (joskus ruskehtavia) pigmenttilaikuja, jotka näkyvät valkoisen karvan läpi eikä tämä ole virhe.

KARVAPEITE

Karva: Peitinkarva on kovaa, karkeaa, kiillotonta ja hieman aaltointa, noin 5–8 cm pitkää. Karva ei saa olla tiiviisti ihonmyötäistä, ei myöskään kiharaa eikä saa muodostaa kiehkuroida. Kuonossa se muodostaa viikset ja parran, silmien yläpuolella hieman muuta karvaa pehmeämmät, selvät kulmakarvat. Korvissa karva on lyhyempää ja suurempaa. Peitinkarvan alla on lyhyempi, tiheämpi pohjavilla, joka on ihonmyötäistä ja runsaampaa talvella.

Väri: Perusväri on lumivalkoinen. Rungossa ja päässä on laikkuja jotka voivat olla mitä tahansa oranssin sävyä, mutta niiden tulee olla samanvärisiä. Oranssia väriä ei saa olla enempää kuin 1/3. Päässä merkkejä voi olla korvissa, kallossa ja kuonossa, mutta koko pää ei saa olla täysin väritynyt; symmetriset merkit ovat toivotuimmat. Rungossa laikut voivat sijaita missä tahansa; useimmiten niitä on selässä, rintakehässä ja hännäntyven ympärillä, ja niiden tulee olla selkeästi erillään. Laikut eivät saa olla väriltään epätasaiset tai reunoiltaan haalistuneet. Pieniä, valkoisen perusvärin läpi erottuvia pilkkuja on usein korvissa.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 50–54 cm

Nartut 48–52 cm

Erinomaisilla yksilöillä hyväksytään ± 3 cm poikkeama ihannekorkeudesta.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Yhtenevät pään linjat (kovera profiili).
- Kallo-osaa pitempi kuono.
- Kovera tai kyömy kuononselkä.
- Ala- tai yläpurenta, vino purenta.
- Herasilmä.
- Täydellinen pigmentin puutos kirsussa, silmäluomissa tai huulten reunoissa.
- Runko säkäkorkeutta lyhyempi.
- Matalaraajainen, pitkänomainen muoto (kondrodystrofinen).
- Kiertynyt tai sivulle kaartuva häntä.
- Yli 12 cm tai alle 3 cm pitkä karva rungossa.
- Pehmeä, voimakkaasti laineikas, kihara tai huopaantunut karva.
- Punaiset, kastanjanruskeat tai sitruunankeltaiset merkit; muu kuin rotumääritelmässä kuvailtu väritys.
- Kolmivärisyyys.
- Annetun säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

Uudet valiot

Ilmoitushinnat v. 2016

Uusi valioilmoitus 18 euroa

Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että erääntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä.

Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta.

n. FI MVA Hanakan Rosita FI27180/10D kaksoisvalioitui 19.11.2016.

i. FI KVA C.I.B POHJ & FI & SE & NO & EE MVA Hanakan Otto e. Lillsand Fani
kasvattaja Tuomo Pesonen, omistaja Pentti Mikkonen, p. 045 137 7141.

n. FI KVA & MVA Juuli FI46818/10 saavutti tähtivalion arvon Kalakukkoajoissa Siilinjärvellä 13.11.2016.

i. C.I.T FI KVA Korpilehdon Raikku FIN27935/06
e. FI KVA & MVA Jokimetsän Tara FIN40122/05
Kasvattaja Pekka Tolonen, Ukkola.
Omistaja Simo Tolonen, Kontiolahti, 044 7344 284.

u. FI MVA Pikijussin Jere fi50100/09 saavutti kaksoisvalion arvon viidennellä koekäynnillä 17.12. Lapualla.

i: Kva & Mva Mannikarin Lojo fin57143/03A
e: Mva Pikijussin Hevi fin34900/03B
Kasvattaja Esa Eteläaho, Lapua.
Omistaja Jari Antikka, Matkaniva, p. 040 763 9835.

u. Isonsaaren Anttu FI16116/14A saavutti kaksoisvalion arvon (ikä 2,5v) 21.10.2016 Pyhäjoella.

i. FI KVA Alapörkän Rami FIN29868/08B
e. Mannikarin Sointu FIN57144/07
kasvattaja Jorma ja Aarre Isokääntä, Jääli.
omistaja Pekka Nissilä, Oulu, p. 040 580 5055.

n. Myllysalon Miinasta tuli käyttövalio 6.11.2016 Tuusniemellä.

i. FIN KVA Tiltan-Tallin Onni FIN30427/00B
e. Taikatempon Hila FIN27572/01A
Kasvattaja Juha Holopainen, Tuusniemi.
Omistaja Tomi Laakkonen, Toivala.

u. Hurrtaavaaran Jokke FI56151/12 saavutti käyttövalion arvon 6.11.2016 Kourassa.

i: FI KVA & MVA Jokirinteen Rami FIN47183/07A

e: FI KVA Ajajan Kikka FIN 32583/05A

Kasvattajat ja omistajat: Päivi Laurila ja Esa Kontkanen, Hattula.

n. KAIKUVAN IINA FI33568/13B saavutti tuloksen KVA-arvoon Kajaanissa 10.10.2016.

i. xxx KOIVUKULMAN TIMPURI 32551/09A

e. xx KAIKUVAN MUTU 50462/09A

Kasv. & om. Reijo Heikura, Kuhmo, p. 050 559 8262.

u. FI KVA Villipuron Sutkijr FI24423/13C

i. FI & SE KVA Ajolumen Remu FIN41014/05B

e. C.I.B FI KVA FI & EE MVA Villipuron Amanda FIN29761/06A

Kasvattaja Yrjö Schroderus, Vuokatti.

Omistaja: Teemu Moilanen, Hyrynsalmi, p. 044 268 6171.

u. Havukkakallion Jallu FI35814/14B saavutti käyttövalion arvon 29.10.2016 Joensuussa.

i. KVA Jahveti FI16228/09B

e. KVA Havukkakallion Hertta FI39292/09A

Kasvattaja Raimo Hämäläinen, Ilomantsi.

Omistaja Teuvo Turunen, Joensuu, p. 0400 984 867.

u. Ajotaiturin Ukko FI41811/11B saavutti käyttövalion arvon 27.2.2016 Joensuun Pyhäselässä.

i. FIN MVA & KVA Pokon Mika FIN16142/03B

e. FIN KVA Ajotaiturin Mira FIN21283/03A

Kasvattaja Ari Säisä, Vieremä.

Omistaja Ville Puustinen, Joensuu, p. 050 379 0680.

n. Patopojan Sara FI36179/12 saavutti käyttövalion arvon arvon Torniossa 13.2.2016.

i. SE MVA FI KVA & MVA Käskevän Erkki FIN 42734/05C

e. FI KVA Patopojan Nasta FIN 36499/08B

Omistaja ja kasvattaja Reijo Hiekkänen, Tornio, p. 0400 830 508.

u. Pate FI44652/13B saavutti FI MVA arvon Tampereella 30.4.2016-

i. FI KVA FI & SE MVA RISÖNS SIMBA FIN33418/05B

e. RÄSÄPELLON HALTIA FIN26822/06A

Kasvattaja Eija Broman, Om. Eija & Jere Broman, Sastamala, p. 040 586 0399.

u KVA Alapörkän Isku 35921/12B an saavutti MVA arvon Rovaniemellä KV näyttelyssä 18.6.2016.

i. XXX Käskevän Erkki

e. XXX Alapörkän Netta

Kasv. Reetta ja Jari Fors.

Om. Kauko Kantola Kemijärvi, p. 0400 199 733.

u. Niittylän Jami FI22289/12 saavutti käyttövalion arvon KV-Pässikokeessa Kajaanissa 12.11.2016.

i. C.I.B POHU MVA FIN KVA FIN MVA SE MVA NO MVA Ruska-

metsän Ropsi FIN26687/02 e. FI KVA Mila FIN60099/07

Kasvattaja: Kiviniemi Eemeli, Kempele

Omistaja: Hietala Hannu, Kajaani puh. 044 2111551

n. Sisuaion Prinessa FIN52998/08B saavutti muotovalion arvon 19.1.2015 Uusikaarlepyyssä.

i. SE KVA Renholmens Ero S34614/99

e. Sisuaion Pimu FIN31447/04

omistaja ja kasvattaja Patrik Kjellman, Ähtävä puh. 040 827 3491.

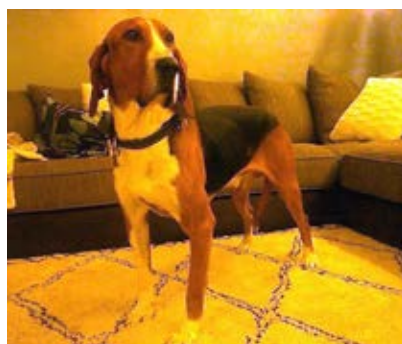

n. Sisuaion Lyra FIN53001/08 saavutti käyttövalion arvon 14.11.2016 Pedersöressä.

i. SE KVA Renholmens Ero S34614/99

e. Sisuaion Pimu FIN31447/04

omistaja ja kasvattaja Patrik Kjellman, Ähtävä, puh. 040 827 3491.

u. Uki FI38506/12 saavutti kettukäyttövalion arvon Puolangalla 25.11.2016.

i. KK-09 FI MVA FI KVA-K Akon Late,

e. FIN KVA-K Havukon Hely.

Kasvattaja Kaartinen Jouni, Moilainen Ismo.

Om. Lea ja Kimmo Perhomaa, Tupos. p. 040 564 9486

JALOSTUKSEEN

KAKS VA AJOTAITURIN RAMI FI48085/12C

isä C.I.B FI KVA Kahvanahon Lapinjätkä
emä FI KVA Ajotaiturin Hinni

Ramilla

- 8 haukku
- ei aja sorkkia
- umpirehellinen, ei höpötele
- miellyttävä pitokoira, tulee pillillä hukalta
- kestävä, hyväntoinen
- 3-vuotiaana kaksoisvalioksi
- Rami palkittu 2015 Päijät-Hämeen Ajokoira-yhdistys ry:n Vuoden Ajokoira
- Kymen-Karjalan Ajokoira-yhdistys Paras jäniskoira 2015.

Tiedustelut

Erkki Allen puh. 040 418 7433
litti Vuolenkoski

JALOSTUKSEEN FI MVA KAIKUVAN KETKU FI21817/12 B/B an

isä: FI KVA FI MVA ALAPÖRKÄN LOORDI FIN28191/06 A/A an
emä: FI KVA KAIKUVAN MUTU FI50462/09A/A an

- Kolme starttia / 3 ykköstä.
- Ei kuseksi pitkään vaan pistää heti kaikki peliin.
- Ei ajanut sorkkia metriäkään.

Tied: Joni Heikura 0405302454, Reijo Heikura 0505598262

JALOSTUKSEEN

FI KVA & Tähtivalio Reunan Rokki

FI27017/11 B

Isä: Tähtivalio & XXX Puskajussin Eppu

FIN35806/05 DB an

Emä: Reunan Alma FIN28467/07

Tiedustelut:

Aimo Suutari puh. 0405589358, Ruukki

Jalostukseen

FI KVA Tuomipuskan Topi

FI38822/10B an

- 8 koetta, 5 ykköstä, joista 4 paljaalta maalta
- Lonkat B/B
- Ataksiavapaa
- Luonne 1
- Näyttely H

Esa Koskiniemi p. 050 386 2535

Jalostukseen

Kva Meripojan Sulo (FI37415/10A)

Huippu periyttäjä tähtivalio xx Meripojan Mantan poika

Mantalla (FIN18105/03B) an jo 19 kpl Ajokl ajaneita ja 12 kpl Kva jälkeläisiä

Sulon isä Helsinki Winner -10, XXX Latukkakorven Leevi (FIN31369/05A) an

Sulo on ajanut 13 x Ajokl tuloksen ja sijoitukset kilpailuissa olleet hyviä:

Pm-koe 2015 (4/15)

Pässikoe 2013 (3/14)

Pm-karsinta 2014 (1/6)

Pm-koe 2014 (2/15)

Pohjan Lohko 2015 (4/12)

Kuva: Tuomas Suoranta

- Näyttelyssä
SA/VASERT
- Huippu into
- Huippu luonne
- Hyvät käpälät
- Rehellinen

Sulon Vuosi 2016

Rovaniemi 27.2-16, **80,83** (5/7)

Pm-karsinta, **68,54** (2/5)

Pm-koe, **83,67** (1/16)

Pohjan Lohko 1. pv, **94,50** (1/12)

Pohjan Lohko 2. pv, **92,71** (1/12)

KILPA 1. pv, **92,04** (1/13)

KILPA 2. pv, **3,00** (10/13)

KILPA 2016 -> 7/13

Maaottelu 1. pv, **75,04** (7/12)

Maaottelu 2. pv, **57,50** (8/12)

Tiedustelut

Markku Tytärniemi, Keminmaa

050-518 6065

Kasvattaja: Pasi Liikinen, Tornio
0400-744 847

© P. Järvelä

FI KVA, AJOTAITURIN UKKO FI41811/11

Hyväsukuinen ja hyvä sisaruksinen uros tarjolla jalostukseen. Näyttelystä ERI, korkeus 59 cm. Luonne 1. KVA (2 lumi ja 2 sulan ykköstä) ja tulosvarma koira (17 starttia ja 4 ei tulosta, ka. 56 pts.). Ei ole ajanut kuin jänistä. Todella sitkeä ja valtavaintoinen koira jolla hyvät työskentelyvälineet.

Omistaja: Ville Puustinen, Joensuu.
Puh. 043 218 0740

Jalostukseen kovaluonteinen kettukoira UKI (FI38506/12)

- Viisi koetta (4 x Keaj1)
- Erittäin kuuluva hyvä haukku ja riittävän herkkä
- Erinomainen ajotaito
- Yhteistyökykyinen, viisas ja hyvä luonne
- Kestävä rakenne
- Hyvästä pentueesta

Emä: Havukon Hely Isä: Akon Late

Omistajat: Lea ja Kimmo Perhomaa, Tupos, p. 040 564 9486

Joulu metsässä. Ahdenkallion Kesäheinä (lita) 6 kk. Kuva Minna Turpeinen, Voikkaa.

Suomenajokoiran pennun elämää

Marraskuun viimeisenä lauantaina ajelimme Rovaniemen Sinettää kohti. Lunta satoi hiljalleen, kun matka taittui Ranuan kautta Rovaniemen keskustaan. Matkaa oli jäljellä parisen kymmentä kilometriä Sinettään. Minulla alkoi nipistellä vatsassa. Nauroin onnesta. Minä innostun aina uusista asioista. - Pitää ostaa uusi talutushihna, pieni kaulapanta ja pennun ruokaa, haaveilin ääneen. Mieheni palautti minut maan pinnalle. - Mehän olemme menossa katsomaan ajokoiranpentua, hän totesi. Olimme puhuneet koiran pennun hankkimisesta jo kaksi vuotta, kun Raiku on jo niin iäkäs. Pentua suunniteltiin

kasvamaan rinnalle, että se olisi seuraavan vuoden syyskuussa sopivan ikäinen jänisjahtiin.

Meillä ei ollut aavistustakaan siitä, millainen paikka olisi meitä vastassa. Saavuimme perille. Olin sanaton. Pihapiiri oli niin hienon näköinen. Navetta, piharakennus, aitta, varasto ja omakotitalo. Pihassa oli erituisia koiria ja hevonen. Ajokoiran kasvattaja asteli ulos meitä vastaan. Tervehti ja toivotti meidät tervetulleeksi.

- Täällä sisätiloissa ovat urospennut, kasvattaja ohjasi sisälle omakotitaloon. Ovesta kun sisään astelimme, oli perheen emäntä keittiöaskareissa. Omakotitalosta huokui tasapainoinen elämä.

Lapset tulivat eteiseen katsomaan meitä. Emäntä tuli tervehtimään ja esitteli itsensä. Talossa huokui lämpö ja turvallisuus. Koiranpennut olivat saaneet ruuat ja turvallisen ympäristön, jossa kasvoivat ensimmäisiä viikkoja.

Minä olin ihan ihmeissäni ja onnellinen. Onnenkyynel vierähti silmääni. Katsoin ajokoiranpentuja ja lapsia. Pennut olivat niin lapsiystävällisiä. Ne olivat uteliaita paikoista. Pennut haistelivat meitä. Kasvattajan poika leikitytti pentuja.

Yksi kolmesta urospennuista vei kenkäni kahdesti eteisestä. Sen nimi oli Riesa. Riesa oli ensimmäisenä haistelemassa meitä. Juoksenteli eri paikoissa talon sisällä.

Se on luonteeltaan hyvin leikkisä ja utelias. Tulee eri ikäisten ihmisten kanssa toimeen. Ei arastele tutustua uusiin asioihin. Emäntä tarjosi meille pullakahvit.

- Laitetaanko me Riesa mukaan teille Pudasjärvelle?, kyseli kasvattaja.

- Laitetaan vaan, tuumasi mieheni.

- Annan teille pentupakkauksen mukaan, lisäksi kasvattaja.

Me kiittelimme talonväkeä kahvista ja pullasta. Riesan kanssa lähdimme Sinetästä kohti uusia seikkailuja. Koko matkan Rovaniemen kautta Ranualle jatkaen matkaa Pudasjärvelle tulevaan kotiin Riesa nukkui onnellisena välillä asentoa vaihtaen ja turistien etupenkillä sylissäni. Rapsutin sitä. Haaveilin kotimatalla, että ajokoirasta kasvaa hyvä jänistä ajava metsästyskoira.

Kotona Pudasjärvellä meitä odotti Raiku. Raiku oli alkuun mustasukkainen pennusta. Mutta nyt he ovat ystävykset, jotka nukkuvat samalla sohvalla. Riesa on leikkisä. Se haluaisi, että Raiku alkaisi leikkimään. Ajokoirat vaistoavat ihmisten tunnetiloja. Olemme kokeneet onnellisuuden hetkiä. Ajokoirat tulevat häntää heilutellen luokse. Myös surullisia hetkiä on ollut elämässämme. Silloin ajokoiraa tulee luokse, nuolee ja puskeutuu melkein syliin. Ne aistivat herkästi, jos on jotain pielessä.

Riesasta on tullut meille uusi perheenjäsen. Toivotamme aamuisin hyvät huomenet. Päivän aikana, kun on totellut annettuja käskyjä, me kehumme ja palkitsemme.

Illan päätteeksi toivotamme hyvänyöntoivotukset. Ajokoirat turisevat aivan kuin vastaisivat.

Puruluut ovat suosittuja. Olemme antaneet Raikulle aikuisen koiran luita. Riesalle pentuluita. Ajokoirille on mukavaa ajanvietettä jyrsiä luita. Raikulle ja Riesalle välillä iskee iltaviljeys. Kokeilevat rajoja. Ajokoirat pitävät siitä, kun niille lukee tai laulaa. Ne oppivat nopeasti tavat ja käskyt. Istumaan Raiku ja Riesa ovat oppineet nopeasti. Huomasimme, että Raikun rinnalla Riesa oli pieni ajokoiranpentu, kun haimme sen. Nyt se on kasvanut nopeasti. Tassut ovat kehittyneet.

Ajokoiran pentu on otettu ilolla vastaan pihapiirissämme. Kaikki haluavat nähdä ajokoiran pennun. Silittää ja rapsuttaa. Äitini ja anoppini ovat antaneet pehmeitä peittoja Raikulle ja Riesalle. Joka kerta, kun olemme äidin kanssa puhelimesta, niin hän kysyy koirien vointia. Hän olisi leiponut joulupiparitkin, mutta toppuuttelin, koska voimakkaat mausteet ja vehnäjäuhot eivät ole ajokoirien vatsalle hyväksi.

Toivomme, että ajokoirat tuntisivat turvallisuuden tunteen myös meidän kodissamme ja saisimme kaikki näin ollen nauttia yhteisistä jahতিকেমuksista Pudasjärven jahtimailla minun ja mieheni kanssa. Jatkossa haluan jakaa yhteisiä kokemuksia lukijoiden kanssa Ajokoiramieslehdessä.

Miten elätkin – elä täysillä ja turvallisesti!

15%
PENTUALENNUS
ensimmäisenä vuotena
kun vakuutat pentusi
ennen 4kk ikää!

Vakuutus ei ole varovaisuutta, vaan vapaus elää täysillä turvallisesti.
Valitse vakuutus Agriasta; meille eläimet ovat pääasia.

Kun vakuutat koirasi Agriassa, saat:

- Vakuutusturvan koko koiran iäksi (hoitokuluvakuutus)
- Hoitokuluvakuutuksen 3000 eur tai 6000 eur vakuutusmäärällä
- Tarpeen mukaan lisäturvaa; Agria kuntoutusturvan, Agria lauma- tai käyttökoiravakuutuksen
- 10% lisäalennuksen jos olet jäsen Kennelliitossa

Lue lisää www.agria.fi
Seuraa meitä Facebookissa

Agria on eläinvakuuttamisen asiantuntijayhtiö joka toimii kaikissa Pohjoismaissa.

Agria
Eläinvakuutus

Tulevia pentueita

ILMOITTAJA: Lähetä tiedot tulevasta pentueesta SAJ:n toimistoon kirjallisena, mieluummin sähköpostilla saj.fsk@dnainternet.net Ilmoituksen hinta on 12 euroa. Maksa ilmoitus SAJ:n tilille FI57 4600 2020 0011 21, BIC: ITELFIHH. Ilmoita maksun viesti-kohdassa nartun nimi. Ilmoitus julkaistaan kotisivuilla sivulla ja seuraavassa Ajkoirames-lehdessä.

PENNUNOSTAJA: Koiralla saattaa olla titteleitä, joista on käytetty lyhennyksiä:

X = Suomen muotovalio (FIN MVA, FI MVA), XX = Suomen käyttövalio (ajokokeen) (FIN KVA, FI KVA), XXX = Suomen muoto- ja käyttövalio (FIN M & KVA, FI M & KVA), K-XX = Suomen kettukäyttövalio (FIN KVA-K, FI KVA-K), KK-14 = kettukuningas 2014, M-14 = ajokuningas 2014, MA-14 = maaotteluvoittaja 2014,

an = ataksitestattu normaali, ak = ataksitestattu kantaja, RR = kaurisvapaaksi Ruotsissa testattu, HD UA =tervelonkainen Ruotsissa kuvattu

på svenska MVA=X = UCH; KVA = XX=JCH; XXX = UCH&JCH; KVA-K= k-XX = J(RÄV)CH;

Suomenajokoiran PEVISA-ohjelma 1.1.2014 - 31.12.2018:

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

Päivitetty 10.1.2017

Uros Hane	Uroksen omistaja Ägare	Narttu Tik	Nartun omistaja Ägare	Astutuspäivä/ Parningsdatum
FI KVA & MVA Koivukulman Timpuri 32551/09A an	Pauli Lappalainen 050 323 9048 Koivukulman kennel	Koivukulman Erä-Minka 26308/13B	Pauli & Raita Lappalainen 050 323 9048 Koivukulman kennel	9.1.2017
FI KVA Tähtivalio Akon Julle 39590/07B an	Jarno Kaipio, Hietama 040 514 3682	Kotirinteen Heta 30442/09A an vanh mukaan	Markus Virtanen, Hietama Löytökeino kennel 040 764 0187	7.1.2017
FI KVA Meripojan Sulo 37415/10A an vanh mukaan	Markku, Santtu & Tiina Tytäniemi Keminmaa 050 518 6065	FI KVA & MVA Tiitu 49408/09B,an vanh mukaan	Esa Lehikoinen Joensuu 040 708 2913	7.1.2017
C.I.B FI KVA FI & NO MVA Pate 31823/10A an	Jouko Kettunen Käsämä 050 527 6147	FI KVA & MVA Mannikarin Ani 32257/13B an vanh mukaan	Esa Lehikoinen Joensuu 040 708 2913	7.1.2017
FI KVA Seikkapuun Ajo 30773/10C an vanh mukaan	Kalevi Rytty, Haapavesi 040 557 0808	FI KVA & MVA Soipan Sohvi 30133/12A an	Paavo Soininen, Pielavesi 050 537 5755	7.1.2017
FI KVA Niittylän Rokki 22286/12A an vanh mukaan	Jani Honkimaa, 040 581 3116 Mauri Koskela 0400 580 842 Oulainen	Mehtäläisen Lotta 41973/13B	Kari Paasi Kajaani 050 379 5975	7.1.2017
FI KVA Pelkkikankaan Remu 43105/11B an vanh mukaan	Pentti Korhonen Lahti 0400 768 756	Jahtimiehen Sylvisofia 39376/11B an vanh mukaan	Kauko Hakkarainen Hyvinkää, Ranniston kennel 0400 475 726	5.1.2017
C.I.T FI KVA & MVA EE MVA Luontopolun Retu 20714/06A an	Marko Mustonen Sotkamo 050 430 1173	FI KVA Joutsenrinteen Assi 40939/12C	Anssi Ruotsalainen Iisalmi/Hernejärvi 045 692 8355	3.1.2017
FI KVA-K Retu 40018/12A	Juha Mertanen Polvijärvi 044 536 7995	FI KVA-K Hulikkaajan Roosa 21172/12B an	Seppo Komulainen Suomussalmi 040 678 3779	3.1.2017
FI KVA Jahti-Ukon Julius 44663/10C	Juhani Rintakangas Kauhava 040 586 1480	FI KVA MVA Sisujon Anu 52999/08B an vanh mukaan	Arni Ruuhinen & Patrik Kjellman, Ähtävä 040 827 3491	2.1.2017

FI KVA-K Loukasmäen Miska 42502/08B ak	Juhana Simolin 044 090 3939	FI KVA-K Viitajoen Heta 41975/12B an vanh mukaan	Jussi Mattila Rauma 040 511 4477	2.1.2017
FI KVA Santeri 46528/09A an	Kari Perämäki Alavus +358405539410	Korvenkätkön Lumo 40731/09	Marko Haapa-aho, Muurasjärvi +358442591606	1.1.2017
Hallakorven Jytä 37802/14A an vanh mukaan	Esko Seppä Raahe 044 022 6165	FI MVA Helimarin Asa 16355/11B	Tuomas Mattila, Raahe 040 534 6375 Hiisiperän kennel	29.12.2016
FI KVA Manu 45486/09A an	Kari Kallela, Raahe 044 535 9899	FI KVA Patopojan Ella 36178/12A	Jaakko Ellala, li 045 348 5597	20.12.2016
FI KVA Jahvetti 16228/09B	Asko Räsänen Pankakoski	Joutsenrinteen Alisa 40937/12D	Minna ja Arto Eskelinen, Vieremä 045 624 4049	19.12.2016
FI KVA Metsätuuli Sulo 37831/13	Tuija ja Kari Karppanen Savijoki 044 503 3770	FI KVA Musti 52259/11 an vanh mukaan	Mikko Rantala Valkeakoski 040 586 0255	14.12.2016
Luolavaaran Opi 44158/13B	Tuomo Alapuranen Pello 0400 215 848	Mustirovan Ellu 45312/12C an	Tuula & Matti Tarrimaa Pello, 0400 139 957 matti.tarrimaa@luukku.com Tervamasan kennel	9.12.2016
FI KVA Havukkakallion Pavarotti 27685/12A an	Mauno Karhapää Ilomantsi 050 330 9256	FI KVA Kellolan Jessika 60921/10C an vanh. mukaan	Jorma Tolonen, Somero 0500 208 218 Petteri Lehti, Heinlahti 040 589 4811 www.pahkavaarankennel.net	8.12.2016
FI KVA LT MVA Puskajussin Jesse 33475/12B an	Joni Miilumäki 040 721 0955	FI MVA & KVA Vitikon Ansa 20028/09B an	Veli Viitikko Valkeakoski 0400 971 508	6.12.2016
Sillanpielen Remu 35544/15B an vanh mukaan	Jarmo Santahuhta Ylhäinen 0500 741 572	FI KVA-K Ajoketun Viola 47359/10A an vanh mukaan	Jari Virta Ajoketun kennel Kokemäki 0400 882 664	n.17.11.2016

Suomenajokoiran rotukohtainen PEVISA-ohjelma (voimassa 1.1.2014 - 31.12.2018):

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

KASVATTAJA!

Liitä pennunostajat pentuejäseniksi hintaan 11 €.

Ilmoita toimistolle pentue ja uusien jäsenten yhteystiedot sekä maksa tilille 11 €/jäsen. Pentuejäsen liitetään vuosijäseneksi ja saa kaikki ko. vuoden Ajokoiramies-lehdet. Seuraavana vuonna jäsen maksaa itse jäsenmaksun.

Tilinumero FI58 4600 2020 0009 09 BIC ITELFIHH.

Kiitos seuraaville kasvattajille, jotka ovat liittäneet tänä vuonna pentuejäseniä:

**Reijo Nevalainen, Pirttikorven kennel
Johanna Isaksson, Syysaamun kennel**

JÄRJESTÖN TUOTESHOP

ALAN HARRASTAJILLE!

Tiedustelut ja tilaukset:

Suomen Ajokoirajärjestön toimisto

Puh. 044 311 0330 (klo 10-14)
email saj.fsk@dnainternet.net

Laadukkaat tekniset paidat
koot L-XXL musta & valk. 30,-

T-paidat 13,-

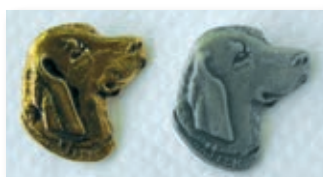
Lippis 10,-
sininen

UUSI
musta
lippis
12,-

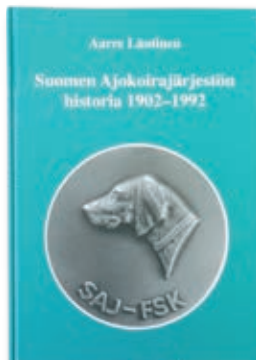
Putkihiivi 10,-

Palkintolevykkeet • kultainen 8,50
• hopeinen 8,00 • pronssi 6,00

Pinssit
kultapinssi 17,- • tinapinssi 5,-

Sytkäri 1,50

Rintanappi 3,-

Hihamerkki 3,50
Tarra ja ikkunatarra 2,50

Ajokoiramieslehtikansio 8,50

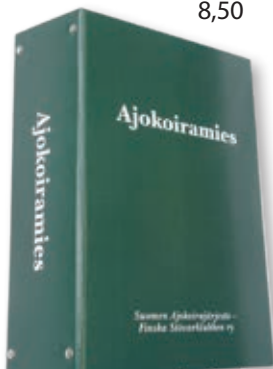

Eero Hämäläinen:
Kirjeenvaihtajan kootut 20,-
tuotto SAJ:n nuorisotoimintaan

SAJ:n 90-vuotishistoriikki 21,-

Envall:
Suomenajokoiran &
ajokoirametsästys 39,-

Allan Bergström:
Finska stövare i Norden 50,-

Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

Suomen Ajokoirajärjestön

toimisto:

Uusikatu 57–59,

90120 Oulu

avoinna ma-pe klo 10–14

Puhelin:

044 311 0330

Sähköposti:

saj.fsk@dnainternet.net

www.ajokoirajarjesto.fi